DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK



GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...

FİYATI 10 LIRA
29 EKİM 1979

10



MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM GENEL GREVE HAZIRLANALIM

SEÇİMLERİ BOYKOT TAKTİĞİNİN ZAFERİ: katılım % 55

ANKARA'DA SİLAHLI SOKAK ÇATIŞMASI

İSTANBUL'DA YASADIŞI GÖSTERİLER

YENİ DÖNEMİ MÜCADELEMİZİN YÜKSELDİĞİ BİR DÖNEM HALİNE GETİRELİM

Sıkıyönetimin Yasakları Sökmüyor

ANKARA'DAKİ YASADIŞI KİTLE GÖSTERİSİ SIRASINDA SOKAK ÇATIŞMASINDA BİR DEVRİMCİ KATLEDİLDİ

İŞTANBUL'DA DA ÇEŞİTLİ SEMTLERDE YASADIŞI KİTLE GÖSTERİLERİ YAPILDI

Bütün ülkede emekçi halkın ve gençliğin mücadelesi giderek yükseliyor, güçleniyor. Grevler, direnişler, protesto gösterileri yaygınlaşıyor. Son günlerde Proleter Devrimci Hareketin önderliğinde birçok yerde militan kitle eylemleri gerçekleştirildi. Adana'da barikatlarda çatışarak sıkıyönetim kuvvetlerinin püskürtülmesinin hemen ardından Ankara'da ve İstanbul'da çok sayıda yasadışı militan kitle gösterileri düzenlendi. Sıkıyönetimin yoğun terörü altında ve polislerin, jandarmaların gözleri önünde gerçekleştirilen bu militan protesto eylemleri, faşist diktatörlüğün yüreğine korku salıyor. Kitlelerin sıkıyönetime karşı tepkisi giderek büyüyor. İşçiler, emekçiler birçok yerde doğrudan sıkıyönetimi hedef alan eylemler gerçekleştiriyorlar. Sıkıyönetimin bütün baskı ve tehditlerine rağmen sokaklara dökülüyorlar. Sıkıyönetimin kaldırılması, faşist cinayet yuvalarının dağıtılması taleplerini haykırıyorlar. Sokaklar her zamankinden daha fazla "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganlarıyla çınlıyor. Sıkıyönetim de sökmüyor. Kitle mücadelesi giderek daha da güçleniyor.

ANKARA'DA SOKAK ÇATIŞMASI

11 Ekim günü Ankara'da Ulus semtinde 2500'ün üzerinde devrimci ve emekçinin katıldığı bir protesto gösterisi düzenlendi. Gösteriden önce uzun bir süre semtlerde, gecekondu mahallelerinde,işyerlerinde,okullarda sıkıyönetimin kaldırılması, MHP, ÜGD, MIT ve Kontrgerillanın dağıtılması doğrultusunda yoğun bir ajitasyon ve propaganda çalışması sürdürülmüştü. Bildirildiğine göre önceden TDKP—İÖ imzalı bir bildiri dağıtılarak Ankara halkı, faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı eyleme çağrıldı. Bu çağrı üzerine 11 Ekim günü devrimciler ve emekçiler bulundukları semtlerde oluşturdukları kollar halinde eylemin yapılacağı yere geldiler. Eylemin başlayacağı saatten 10 dakika önce 40 - 50 kişilik küçük bir grubun 'korsan eylem' yapmasından dolayı eylem yerine çok sayıda polis ve jandarma gelerek bölgeyi tutmuştu. Buna rağmen eylem, kararlılıkla gerçekleştirildi.

Ankara'da silahlı sokak çatışması



Polis ve jandarma devrimci militanların oluşturduğu canlı barikat karşısında birşey yapamadılar. Eylem başladığı anda devrimciler ve emekçiler Dışkapı - Opera - Samanpazarı arasını da kestiler. Bu alanda trafik tamamen durdu. 10 dakika kadar süren eylemin sonunda bir devrimci konuşma yaparak faşist diktatörlüğü, sıkıyönetimi, egemen sınıfların yeni saldırı hazırlıklarını teşhir etti. Emekçileri buna karşı mücadele etmeye, tüm devrimci-demokrat grupları eylem birliğine çağırdı. Eylem sırasında "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim de Sökmeyecek", "Yaşasın TDKP", "Yaşasın GKB" sloganları haykırıldı. Miting, devrim andının içilmesiyle son bulduktan sonra alan terk edilerek düzenli sıralar halinde yürüyüşe geçildi.

Bu sırada polis ve jandarma, devrimcilere ve emekçilere karşı saldırıya geçti. Bu sırada polisin karşısında canlı barikat oluşturanların dışındakiler alanı terk etmiş durumdaydı. Devrimciler ve emekçiler, polisin silahlı saldırısına silahla cevap vererek, püskürttüler. Polisin silahlı saldırısı sırasında canlı barikat oluşturanlar arasında yer alan Metin Kılıç adındaki Mamaklı bir devrimci, alnından vurularak öldü. Metin'i vuran polis, anında cezalandırılarak öldürüldü. Çatışma sırasında bir devrimci de yaralandı. Polis ve jandarma yoğun bir şekilde saldırıya geçmesine rağmen, aynı şekilde cevap aldı; devrimciler ve emekçilerin mevzilendiği sokaklara giremedi.

Eylemin sona ermesinden sonra polis ve jandarma çevrede terör estirdi. Rastgele ateş etti, halkı dipçikledi, çok sayıda kişiyi gözaltına alarak, işkence yaptı.

Ankara'da Ulus - Anafartalar'da yapılan bu mitingin dışında çeşitli semtlerde de yasadışı mitingler yapıldı. Siteler'de genç işçilerin yaptığı gösteriye 500 kişi, Mamak'ta yapılan gösteriye 300 kişi, 14 Ekim günü Öveçler'de yapılan gösteriye 250 kişi katıldı.

İSTANBUL'DAKİ KİTLE EYLEMLERİ

Yurtsever devrimci gençlerin, yurtsever devrimci öğretmenlerin, belediye emekçilerinin, sağlık emekçilerinin, yurtsever devrimci memurların, yurtsever devrimci mühendis ve mimarların katıldığı TDKP—İÖ'nün seçimleri boykot kararını destekleyen yasadışı gösteriye yaklaşık 1000 kişi katıldı. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganıyla Galatasaray'da toplanan kitle, Taksim alanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kortejinin en önünde yürüyüş görevlileri hemen arkasında "Seçimleri Boykot Edelim - Halkın Kurtuluşu" pankartı ve yurtsever devrimci gençlik imzalı "Yaşasın Devrimci İşçi - Köylü İktidarı" pankartı taşındı. Yürüyüş boyunca devrimci disiplin ve coşku hakimdi. Çevredeki halk, sevgi gösterisinde bulundu, alkışladı; binalardan çiçek, karanfil attılar.

Devriye gezen jandarmaların "yürümeyin, vururum" tehditleri sökmedi. Kitlenin kararlığı karşısında pastaneye sığınmak zorunda kaldılar. Gösteri, faşist diktatörlüğün güçlerinin en yoğun olduğu bir alanda yapıldığı halde, gösteriye saldırmaya cesaret edemediler, seyretmek zorunda kaldılar.

Yürüyüş boyunca "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Seçimleri Boykot Edelim", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim de Sökmeyecek", "MHP, ÜGD, Kapatılsın, MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın" ve "Yaşasın Sosyalizm" sloganları atıldı. İstiklal Caddesinde Ağacami yanına gelindiğinde bir arkadaş konuşma yaparak, eylemin muhtevasını açıklayarak, TDKP'nin seçimleri boykot ettiğini, bizim de bunu desteklediğimizi söyledi. Bu anda her yer "Yaşasın Partimiz, Yaşasın TDKP" sesiyle inliyordu. Arkadaş, ayrıca sıkıyönetimin kaldırılması ve MİT, Kontr-gerilla, MHP, ÜGD'nin dağıtılması için acil olarak mücadele edilmesi gerektiğini vurguladı. Devrim andının içilmesinden sonra disiplinli bir şekilde dağılındı. Yürüyüş boyunca çevredeki halka bildiri ve özel sayı dağıtıldı.

ALİBEYKÖY'de yapılan bir başka gösteriye 700'ü aşkın emekçi ve genç katıldı. Eylemin yapıldığı sırada Alibeyköy Meydanında sosyal-faşist TİP'lilerin seçim toplantısı vardı. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganıyla başlayan yürüyüş, jandarmaları ve TİP'lileri telaşa düşürdü. Yürüyüşü engellemeye kalkan birkaç jandarma, devrimci ve emekçilerin tepkisi karşısında ateş ederek kaçmaya başladılar. Yürüyüş korteji alana yaklaşınca, TİP'lilerin koruyuculuğunu yapan polis ve jandarmalar ateş açtılar. Yürüyüşçüler ateşe rağmen dağılmayarak, yürüyüşü sürdürdüler. Bu sırada paniğe kapılan TİP'lilerin hepsi bir kahveye üst üste yığıldılar. Bu sırada alana bir cemse jandarma gelerek, kitleyi dağıtmaya kalkışınca, jandarmalarla çatışma oldu. Cemsenin camları parçalandı. Jandarmalar cemseden inemeden sadece havaya ateş açabildiler. Daha sonra toplanan kitle, Silahtar'a kadar yürüdü. Silahtar'da bir konuşma yapılarak, TDKP—İÖ'nün çağrısına uyularak, seçimlerin boykot edileceği anlatıldı. Konuşma sırasında "Yaşasın TDKP" sloganı defalarca atıldı. Devrim andının içilmesinden sonra miting düzenli bir şekilde dağıldı. Bu sırada eyleme yetişemeyen 200 kişilik bir grup ayrı bir gösteri yaptı. Alibeyköy halkı ve Demirdökümlü işçiler göstericilere sevgi gösterileri yaptı. Jandarmaya karşı korudu ve yardımcı oldu.

İstanbul'da ayrıca Fikirtepe, Bostancı, Kazlıçeşme, Bomonti, Kocamustafapaşa, Kasımpaşa ve Çağlayan semtlerinde de yasadışı miting ve yürüyüşler yapılarak sıkıyönetim protesto edildi. Seçimleri boykot çağrısı yapıldı. Bostancı'daki gösterinin başlangıcında pazaryerinde kısa bir tiyatro oynandı. Gösterilerin hiçbirisine polis ve jandarma saldıramadı, seyirci kalmak zorunda kaldı.

Yiğit bir sıra neferi: METİN KILIÇ

Yiğit ve fedakar bir devrimci olan METİN KILIÇ arkadaş, 11 Ekim Anafartalar direnişi sırasında polis ve jandarmaya karşı direnişin en ön safındaydı. TDKP—İÖ'nün çağrısına uyarak katıldığı mitingin güvenliğini sağlamak, polisin ve jandarmanın saldırısına en önde göğüs germek için oluşturulan canlı barikatın içinde yer alıyordu. Polis ve jandarmanın kurşunlarına karşı gözünü kırpmadan direnirken vurularak düştü. O, halkının çıkarları için devrim bayrağını daha da yükseltmek için kahramanca ölmesini bildi. Yiğitliğin ve fedakarlığın en yüce bir örneğini verdi.

Metin arkadaş, Ankara Keçikıran'da yoksul bir gecekonduda yaşayan, yoksul bir ailenin çocuğuydu. Hayatı büyük zorluklar ve yoksulluk içinde geçti. Yoksulluktan hiçbir zaman düzenli okuyamamış, gece ortaokulunu ancak bu yıl bitirebilmişti. Gece lisesine kaydolmaya hazırlanıyordu. Küçük yaştan itibaren boyacılık, simitçilik, muavinlik, seyyar satıcılık, atölye işçiliği gibi birçok işte çalışmak zorunda kalmıştı. Bu yüzden O, daha 14 - 15 yaşından itibaren devrimcileşmeye başladı. Mahallesinde, okulda, işinde bütün zamanını devrimci çalışmaya adıyordu. Bildiri dağıtımı, gazete satışı, afişleme, yazılama, bağış toplama gibi her faaliyette fedakar ve çalışkan bir şekilde yer alıyordu. Mamak ve Keçikıran'dan faşistlerin atılması mücadelesinde en önde yiğitçe yer almıştı. 2 yıldır Proleter Devrimci Hareketin taraftarı olarak fedakarca mücadele ediyordu.



MAMAK HALKI ŞEHİDİNE SAHİP ÇIKTI

Metin arkadaşın cenazesi arabayla Kırıkkale'ye götürülerek köyünde tüm köy halkının katıldığı bir törenle toprağa verildi.

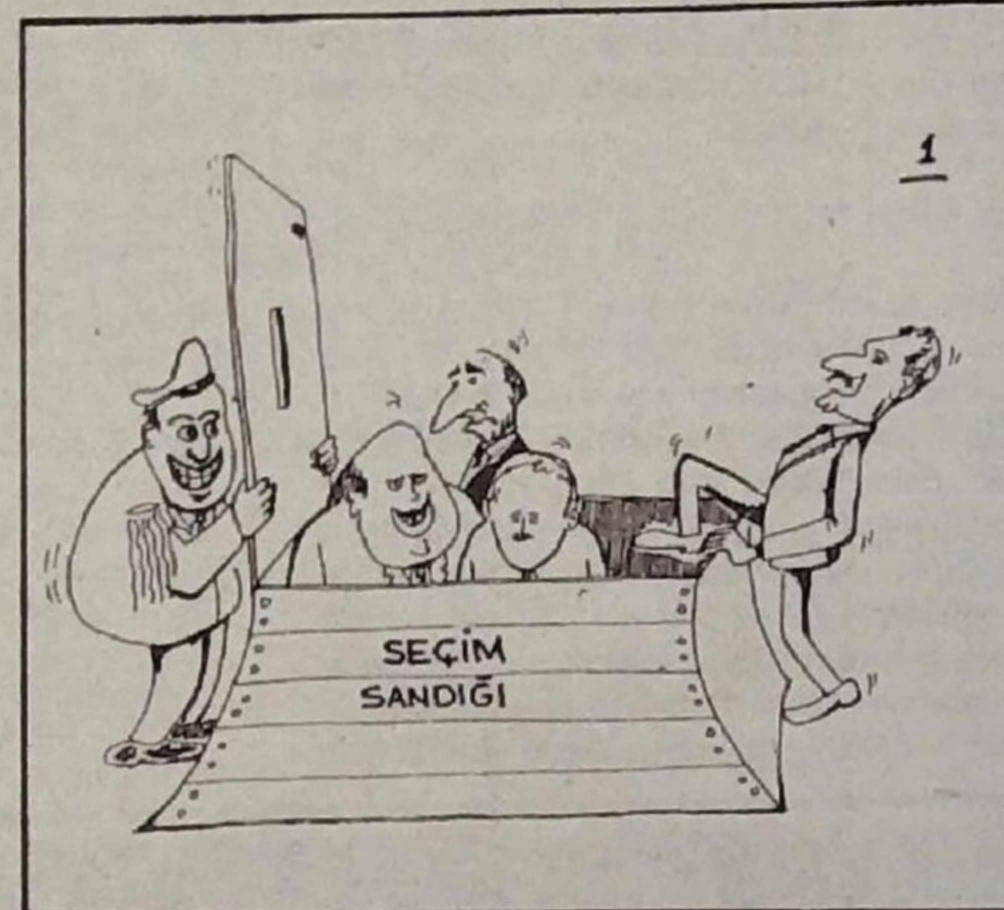
Metin arkadaşın cenazesinin arabayla götürüleceğini duyan Mamak halkı ve gençliği evi önünde toplandı. Burada yapılan forumdan sonra 300'ü aşkın emekçi ve halk, O'nu karşılamak için düzenli sıralar halinde pankartlar ve sloganlarla Samsun yoluna geldiler. Polis, jandarma yürüyüşçülere bir şey yapamamıştır. Metin'in vurulduğunun ertesi günü Mamak'a gelen bir polis arabası halkın niyetini anlayınca kaçmıştı. Yürüyüş kolu 28. Tümen'in karşısında da bir gösteri yaparak cenaze konvoyunu saygı duruşuyla uğurladı. Sonra yine düzenli sıralar halinde mahalleye dönüldü.

Bademlidere halkı ve gençliği de 14 Ekim günü düzenledikleri izinsiz bir gösteriyle faşist diktatörlüğün Anafartalar gösterisine saldırısını ve Metin Kılıç'ın katledilmesini protesto etti.

Seçimlere katılma oranı %55'dir

Devrim güçleniyor ve yükseliyor

14 Ekim seçimleri, kitlelerin gerici partilerden koptuğunu, proleter devrimcilerin ve devrimci-demokratların ''Seçimleri Boykot Edelim'' çağrısının cevapsız kalmadığını gösterdi. Egemen sınıflar ve onların her türden uşakları, bu gerçekleri gizlemek için, yalan ve sahtekarlığa dayalı bir faaliyet yürüttü ve yürütmektedirler. Onlar, seçimlere katılımın geçmiş seçimlere, örneğin 1977 seçimlerine göre daha yüksek olduğunu, seçimlere katılımın % 76, hatta kimilerine göre daha yüksek olduğunu ve halkın boykot taktiğine ilgi göstermeyerek sandık başına koştuğunu propaganda etmektedirler. Devrimi gözden düşürmeye çalışmaktadırlar.





CUMHURİYET TARİHİNDE KATILIMIN EN DÜŞÜK OLDUĞU SEÇİM

Seçimleri boykot taktiğine karşı saldırılar, seçim kampanyasıyla birlikte başladı. Bütün gerici, faşist, reformist ve reviz yonist partiler, radyosunu, televizyonunu, gazetelerini kullanarak boykot taktiğine saldırdılar; onu karalamaya ve devrimcileri gözden düşürmeye çalıştılar. Seçimlerin bir gün öncesinde ise gerici parti sözcülerinden burjuva gazetelerine, radyo-televizyondan sıkıyönetim paşalarına, Başbakandan Cumhurbaşkanına ondan dernek ve sendika ağalarına kadar bütün karşı-devrimci koro çağrılara başladı : Aman aman, kime verirseniz verin. Yeter ki sandık başına gidip oyunuzu atın. Bu rejim meselesidir vb. vb. Seçimleri boykot taktiğine karşı yalana ve demagojiye dayalı olan propaganda, seçimlerden sonra da sürdü. Seçim günü oy sandıklarının daha yeni açıldığı bir sırada basılan burjuva gazeteleri hep birlikte, daha önceden ''ısmarlama'' olarak hazırlandığı anlaşılan ortak başlıklarla çıktılar: Seçimlere katılım olağanüstü, seçimlere katılım çok yüksek, seçimleri boykot edenler başarısız kaldı vb. vb. Bu aslı astarı olmayan propaganda, burjuva yazar-çizer takımı ve politikacıları tarafından hâlâ sürdürülmektedir. Sözde ististiklere dayanarak konuşuyorlar; ama nedense (!) kimi katılım % 76, kimi % 70 kimisi ise % 60 demektedir.

Gerçekler hiç de egemen sınıf sözcülerinin ve onların uşaklarının göstermeye çalıştığı gibi değildir. Seçimlere katılım, olağanüstü, çok değil, cumhuriyet tarihinin en düşük katılımıdır. Ne var ki, 1979 seçimlerine katılımın 1977 seçimlerinden yüksek olduğu iddia edilmektedir. 1977'de bugün senato seçimi yapılan 25 ilde toplam 5.469.959 oy kullanılmıştır ve katılım % 68'dir. 1979 seçimlerinde ise 25 ilde 4.719.289 oy kullanılmıştır. Bir kere, ülkemizdeki nüfus artışının iki yılda seçmen sayısında 600 bin kadar artışa tekabül ettiği düşünülürse, katılımın % 68 olabilmesi için, 1977'de kullanılan oyların en az 400 bin artmış olması gerekmektedir.Oysa artış bir yana 1977 seçimlerine göre 750 bin az oy kullanılmıştır. Peki bu durumda hangi hesapla % 68'lik katılım % 76'ya çıkmıştır? Katılımın % 76 olduğu açıkça yalandır. Yine milletvekili seçimlerinin yapıldığı 5 ilde de 1977'ye göre oylar 140.bin azalmıştır.Temmuz ayında herkes bir günlüğüne evine kapatılarak seçmen kütükleri yazdırıldı. Buna rağmen seçmen sayısında 1977'ye göre 1.370.319 kadar bir azalma oldu. 1977'ye göre 750 bin kadar seçmenin artacağı göz önüne alınırsa, daha baştan 2.120.000 kişi seçimleri boykot etmiştir. Gerçek şudur: 1977'ye göre seçmen sayısında artışın hiç olmadığı düşünülse bile, katılım oranı % 60'dır. Ama seçmen sayısındaki 2 yıllık artış 750 bin olarak hesaplanırsa, katılım oranı % 55,7'dir.

Egemen sınıfların ve onların her türden uşağının seçimi boykot taktiği karşısında telaşa kapılmasının nedeni bellidir. Çünkü boykot taktiği düzeni hedefleyen, kitleleri bugün devrimci mücadele için seferber eden, kitlelerin düzenden ve onun partilerinden kopuşunu hızlandıran devrimci bir taktiktir. Bu taktik başarı kazanmıştır. Ecevit ve Hürriyet gibi gazeteler bile bunu itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar.

HAYAT, PROLETER DEVRİMCİ HAREKETİN TESPİTLERİNİ DOĞRULADI

Seçimler, proleter devrimci hareketin, devrimin sürekli güç topladığı ve giderek yükseldiği, buna karşın karşı-devrimin güç yitirdiği, kitlelerin mücadelesini dizginlemek için sahte umut olarak ortaya sürülen CHP reformizminin artık iflas ettiği, egemen sınıf çevrelerinin yeni hükümet alternatifleri aramaya başladığı şeklindeki tespitlerini açık bir şekilde doğruladı.

Hiç kuşkusuz seçimlerin ortaya koyduğu en önemli sonuç, devrimin güçlenerek yükseldiği, karşı-devrimin ise güç yitirdiğidir. Yaklaşık 3 milyon seçmenin gerici partilere ilgi göstermemesi, seçimleri boykot etmesi bunun en açık kanıtıdır. Emekçi kitleler düzenden ve onun partilerinden giderek kopmakta ve bir arayış içine girmektedirler. Bu ise devrimin güç toplaması ve giderek yükselmesi için uygun şartlar yaratmaktadır.

Yine seçimlerin ortaya koyduğu bir başka sonuç ise, reformizmin, özellikle CHP reformizminin *iflasının açıkça kanıtlanmış olmasıdır. CHP, 1977 seçimlerine* göre 29 ilde 800,000 oy kaybetti. Bu, geçmiş yıllarda halkın ve gençliğin özlemlerini ve taleplerini istismar ederek, kitleler üzerinde etkinlik kuran CHP reformizminin etkinliğinin kırılmaya başladığını, kitlelerin mücadelesini dizginlemede daha da başarısız kalacağını göstermektedir. CHP'nin oy kaybetmesini, bütün gericiler, faşistler ve revizyonistler gibi, bazı köşe yazarları da, devrimin anti-faşist güçlerin güç kaybetmesi olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Onlar tam da bu noktada bir de AP'nin ''oy patlaması'' yaptığı yaygarasını koparmaktadırlar. Bir kere, kitlelerin CHP reformizminden uzaklaşması, devrimin, anti-faşist güçlerin güç kaybettiğini değil, aksine kitleleri aldatarak mücadeleden alıkoyan ve faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini yapan CHP'den desteğini çekmekle devrimi, anti-faşist mücadeleyi güçlendirmiştir. Onun önünü açmıştır. Çünkü CHP reformizmi faşizmin alternatifi değildir. İşte CHP'den desteğini çeken kitleler bunu ortaya koymuştur. Reformist hayaller artık terkedilmelidir. AP'nin ''oy patlaması'' yaygarasına gelince, gösterilmeye çalışıldığı gibi, AP bir oy patlaması yapmamıştır. O DP'nin, gerici bağımsız adayların ve bir miktar CHP'nin oyunu almıştır. CHP seçmeninin AP'ye oy vermesi ise, CHP reformizminin faşizmin alternatifi olmadığı, aksine onu güçlendirdiğinin bir başka kanıtıdır. Geçmişte CHP'ye oy veren ve şimdi vermeyenlerin esası seçimi boykot etmiştir.

Her türden gerici, devrimci alternatifi gözden düşürmeye, karamsarlık yaymaya, kitlelerin düzene ve onun partilerine olan muhalefetini gizlemeye çalışmaktadır. Ancak gizlenemeyen bir gerçek vardır ki, o da kitlelerin düzenden ve onun partilerinden koptuğu ve giderek devrimcileştiğidir. Bu, devrimcilere önemli ve önemli olduğu kadar da acil olan görevler yüklemektedir: Düzenden ve onun partilerinden kopan kitleleri devrime kazanmak, örgütlemek, bilinçlendirmek ve devrim için seferber etmek.

Seçimler bir kez daha kanıtladı

Devrimci bir platformda mücadele etmeden birlik güçlendirilemez

Revizyonist, reformist bir temelde oluşturulan birlikler, hiçbir şekilde devrimci mücedelenin yükseltilmesine, devrimci güçlerin birliğine hizmet etmez. Aksine mücadelenin önüne barikat olarak çıkar ve devrimci güçlerin birliğini tahribe yönelir. Böylesi birlikleri oluşturmak da asla devrimcilerin görevi değildir. Mücadeleyi yükselten, birliği güçlendiren, kısacası devrime hizmet eden birlikler ancak ve ancak devrimci bir platformda mücadele etmekle olur.

14 Ekim seçimleri bunun doğruluğunu bir kez daha kanıtladı. Bu seçimlerde esas olarak iki taktik çatıştı. Ve saflaşma bunların arasında oldu. Bunlardan biri, her türden faşistin, gericinin, reformistin ve revizyonistin gelişen mücadelenin hızını kesmek, ''demokratik sıkıyönetim'' yaygarasını meşrulaştırmak için kitleleri, yeni bir seçim güldürüsü için sandık başına çağırmaktı. Ayrıca revizyonistlerin etkisinde, onlarla güçlü bağları olanlar da kitleleri sandık başına çağırdılar. Diğeri ise ülkemiz Devrimci Komünist Hareketi ile devrimci - demokrat bir hareketin savunduğu ve uyguladığı Seçimleri Boykot Taktiğiydi. Boykot taktiği, düzenden ve onun partilerinden olan kopuşu daha da hızlandırmayı, kopanları devrime kazanmayı ve devrim için seferber etmeyi, ''demokratik sıkıyönetim'' yaygarasını açığa çıkarmayı, kısacası, düzeni hedef alan ve devrimi ilerleten devrimci bir taktikti. Savunulması ve uygulanması gereken taktik, bu taktikti.

Bu yüzdendir ki, seçimleri boykot taktiği, egemen sınıfların ve onların her türden uşağının korkulu rüyası oldu. Seçimlerden önce ve sonra boykot taktiğini karalamaya çalıştılar. Burjuva gazeteleri sayfalarını seçimleri boykot taktiğine saldırıya ayırdılar. Cumhurbaşkanından dernek ve sendika ağasına, Başbakandan gerici parti sözcülerine, onlardan sıkıyönetim paşalarına kadar uzanan karşı-devrimci koro ağız birliği yaptı. Seçim günü polis ve ordu terör estirdi. Revizyonistler de geri kalmadı. Onlar da seçimleri boykot taktiğine saldırdılar. Bazen bu saldırılarına devrimci görünümünü verebilmek için, taktiğin ''solculuk'' olduğu demagojisini yaptılar. Rus uşağı TİP ''sosyalizmin bayrağını parlamentoya dikmek'' için kitleleri sandık başına çağırdı. TKP ve TSİP ise ''Özgürlük, barış, bağımsızlık, can güvenliği ve demokrasi için SANDIK BAŞINA'' (Politika) çağrısını yapıp, ''boykotçu teröristlere'' karşı sandık güvenliğini sağlayacaklarını açıkladılar. ''Savaşım'' kelimelerini kullanmada mangalda kül bırakmayan Rus uşakları, seçim günü polis ve ordu ile birlikte sandık güvenliğini sağlama görevini üstlendiler. Rus uşaklarının durumu buyken, ABD—Çin uşağı TİKP çetesi, seçimleri boykot taktiğinin Rusya'ya hizmet ettiğini ve onun bir isteği olduğunu iddia ettiler. Bu çete, devrime ve devrimcilere saldırırken, Rusya'yı sahte hedef yaparak saldırdığı bilinen bir şeydir. TİKP'li alçaklar, seçimler döneminde de aynı şeyi yaptılar. TKP, TİP, TSİP gibi Rus uşakları yırtınırcasına kitleleri sandık başına çağırıp, seçim sandıklarının bekçiliğini yaparken, TİKP çetesi seçimleri boykot taktiğinin Rusya'ya hizmet ettiği ve boykotun Rusya'nın isteği olduğu şeklinde aslı-astarı olmayan yalanlar uydurdular. Demek boykot taktiğine saldıran TKP, TSİP ve TİP'liler, Rusya'ya hizmet etmiyor (!) ve onun istediklerini yapmıyorlar (!). Acaba artık Rusya'ya uşaklık yapmıyorlar mı? Hayır, onlar Rusya'nın uşağıdırlar. Ama böylesine adileşen ve ipe sapa gelmez şeyler söyleyen TİKP çetesidir. TKP, TİP, TSİP'liler devrime, devrimci mücadeleye saldırıyorlar. Aynı görevi TİKP de yapıyor. İşte Rusya'ya, Kontr-gerillaya hizmet budur. Bu hizmet aşkı, ruhlarını emperyalistlere satmış TİKP gibi hainlere mahsustur.

KURTULUŞ VE DEV—SOL, YİNE REVİZYONİSTLERİN PLATFORMUNDAYDI

Revizyonistlerle güçlü bağlarını koruyan ve onların revizyonist-reformist platformundan çıkmamada israr eden bazı ortayolcu gruplar, revizyonistlerle aynı taktiği benimsediler ve utangaç bir şekilde kitleleri CHP'ye oy vermeye çağırdılar. Bu ortayolcu gruplardan Kurtuluş, bütün revizyonistlerle aynı safta, aynı platformda olduğuna bakmadan kitleleri seçime, sandık başına çağırmanın ''teorisi''ne girişti. Yıllardır gerici partiler tarafından al-

Devamı Sayfa 14'te

HALKIN VE GENÇLİĞİN SIKIYÖNETİME KARŞI MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

SIKIYÖNETIM KALDIRILSIN

Sıkıyönetim tekrar uzatıldı. "Bu sıkıyönetim, faşistlere yönelecek", "demokratik sıkıyönetim" gibi çeşitli demagojilerle yüzü gizlenmeye çalışılarak getirilen sıkıyönetim uygulaması 1 yıla yaklaşıyor. Bu dönem içinde sıkıyönetim, işçilere, köylülere, tüm emekçilere, gençliğe ve Kürt halkına azgınca saldırdı, terör uyguladı. Baskı ve terörünü sürekli artırmaya çalıştı. Bu pratik aynı zamanda sıkıyönetim hakkında hayaller yayan ve sıkıyönetimi destekleyen tüm revizyonist ve reformistlerin de yüzünü açığa çıkardı. Bugün sıkıyönetim baskı ve terörünü artırmaya çalışırken, bir yandan da hızla teşhir olmaktadır. Emekçi halkın ve gençliğin sıkıyönetime karşı tepkisi ve mücadelesi giderek gelişmektedir. Bugün sıkıyönetimin de sökmeyeceği, emekçi halkın ve gençliğin mücadelesini durduramacağı somut olarak görülmektedir. Sıkıyönetimden sonra halk hareketi durmak bir yana daha güçlü, yaygın ve militan bir hale bürünerek sürekli yükselmiştir.

SIKIYÖNETİM, HALKA VE GENÇLİĞE AZGINCA SALDIRMAKTADIR

CHP hükümeti, Maraş katliamının ardından, faşist partilerin ve egemen sınıfların sözcülerinin uzun bir süredir istedikleri sıkıyönetimi ilan etti. Bu, aynı zamanda reformizmin iflasının da açık bir sergilenişi ve CHP hükümetinin faşist diktatörlüğün koltuk değneği olduğunun bir göstergesiydi. CHP hükümeti, "demokratik sıkıyönetim" demagojisiyle ve "kısa sürede 5-6 ay içinde sıkıyönetime son vereceğiz" yalanıyla tepkileri yumuşatmaya, sıkıyönetimin yüzünü gizlemeye çalıştı.

TKP, TİP, TİKP revizyonistleri de "demokratik sıkıyönetim" vb. demagojilerle sıkıyönetimi desteklediler. Sıkıyönetime karşı mücadelenin önüne dikildiler. DİSK ve Türk-İş'in ağaları da sıkıyönetimi desteklediler. Çeşitli küçük-burjuva gruplar ise başta reformist hayallerin etkisinde kalarak sıkıyönetim hakkında boş hayaller beslediler. Sıkıyönetimin, faşistlere yöneleceği hayalinden, tamamen geri çekilmek gerektiğine kadar birçok hatalı tavır gösterdiler. Bu hayaller, pratik hayatın içinde ve proleter devrimci hareketin doğru tavrı sayesinde her harekette değişik ölçülerde de olsa kırılmaya başladı.

Sıkıyönetim en başta örgütlenme hakkına ve devrimci basına saldırıya geçti. Devrimci gazeteleri yasakladı, kitle örgütlerini kapattı. Bölücülük yaygaraları altında Kürt halkına azgınca saldırdı. Birçok askeri tatbikat, köy baskınları ve operasyonlar düzenledi; Kürt halkına gözdağı vermeye çalıştı. Okullar, jandarmalarla doldurularak, öğrencilerin her türlü hakkına saldırdı. Sıkıyönetim, zamanla daha açık bir şekilde doğrudan halka karşı saldırılara girişti. Grevlere, işçi direnişlerine saldırdı. Şehirlerde yoksul semtlerde terör estirmeye girişti. En küçük bir olayda emekçilere kurşun sıkarak, çok sayıda kişiyi katletti. Şimdi bu saldırıları daha da yoğunlaştırıyorlar. Yayınladıkları bildirilerde "silahların dolu olduğunu" ve her durumda çekinmeden ateş edeceklerini ilan ederek halka tehditler yağdırıyorlar. Bir yandan da yoğun bir tutuklama kampanyası sürdürmektedirler. Emekçiler ve gençler gerekçeli - gerekçesiz tek tek ya da toplu olarak sıkıyönetim zindanlarına atılmakta, işkence yapılmakta, dayak atılmaktadır. Öylesine çok sayıda kişi tutuklanmaktadır ki yataklarda birkaç kişi yatılmasına rağmen tutuklananlar askeri cezaevlerine sığmamaktadır.

Sıkıyönetmin baskı ve terörü sürekli olarak artırıldı. Halkın düzen partilerinden koptuğunu ve onlara tepki duyduğunu ortaya koyan ve reformizmin iflasını belgeleyen seçimlerd..n sonra faşist diktatörlük, halkın mücadelesini bastırma konusunda reformizmin, iflasından doğan boşluğu, faşist baskı ve terörü artırarak durdurmaya çalışacaktır. Buna bağlı olarak sıkıyönetimin terörünü daha da yoğunlaştırmaya çalışılacaktır.

SIKIYÖNETİME KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR

Sıkıyönetim, bütün saldırılarına rağmen halkın mücadelesinin yükselişini durduramadı. Sıkıyönetim de sökmedi. Sıkıyönetimin ilanından sonra çok kısa bir durgunluktan sonra gençliğin ve halkın mücadelesi sürekli yükseldi. Çeşitli haklar elde etmek için grevler, direnişler yaygınlaştı. Toprak işgalleri ve köylü hareketlerinde artış oldu. Öğrenci gençlik de sıkıyönetimin baskılarına karşı kitlesel bir direniş gösterdi. Faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması talebi etrafında kitle eylemleri yaygınlaştı. Birçok mahalle ve semtten sivil faşistler sökülüp atıldı. Birçok yerde MHP binaları yakıldı, dağıtıldı. Birçok

İZMİR – MEHTAP MAHALLESİ HALKI VE GENÇLİĞİ POLİSLERİ KOVDU

Mehtap YDGD, 13 Ekim sabahı saat 7'de MHP'li faşistlerce kurşunlandı. Polis, bu faşist katilleri yakalamak için hiçbir girişimde bulunmadı. Aksine 14 Ekim günü bu saldırıyı lanetleyen bir bildiriyi dağıtan devrimcilere saldırmaya kalktı. Aynı akşam 4 araba dolusu polis, ellerinde G-3'leriyle dernekte Hüsnü Kapo yoldaşı anma toplantısının yapıldığı sırada Mehtap YDGD'yi bastı. Dernekte bulunanlara hakaret ederek, tehditler savurarak gözaltına almaya çalıştı.

Fakat Mehtap YDGD'de bulunanlar ve mahalle halkı, devrimcilerin gozaltına alınmalarına izin vermedi. Halk ve gençlik, yakalananların serbest bırakılmasını istedi. Polis, yakaladıklarını serbest bırakmamak için azgınca saldırıya geçti. 500'ü aşkın YDGD'li ve mahalle halkı yaşlısıyla, genciyle, kadınıyla erkeğiyle bu saldırı karşısında yiğitçe direndi. Mahallede barikatlar kuruldu. Halk ve gençlik polisle yarım saatten fazla taşlı, sopalı ve silahlı olarak çatıştı. Bu çatışma sonucu polis püskürtüldü ve mahalleden kovuldu. İki tane polis arabası tahrip edildi.

Bu yiğit direnişten sonra toplanan bağışlarla derneğin kırılan eşyaları ve camları tekrar takıldı. 15 Ekim günü YDGD'iler bir bildiri bastırarak, halkla birlikte mahallede dağıttılar. Saldırıları protesto ederek, teşhir ettiler.

CEYHAN SÜNNET DÜGÜNÜ



Ceyhan Hürriyet Mahallesinde 39 çocuk sünnet ettirilerek düğün yapıldı. Sünnet düğünü antifaşist bir gösteriye dönüştü. Sünnet düğünü, mahalle halkıyla devrimcilerin kaynaşmasının, bağlarını geliştirmesinin bir aracı oldu. Sünnet düğünü, sıkıyönetimin kaldırılması, jandarmanın mahalleye sokulmaması, faşistlerin mahalleden atılması için yürütülen faaliyeti güçlendirdi. Düğünden önce mahalle halkı ve YDGD'liler masrafları karşılamak için 10 bin lira bağış topladı. Sünnet düğünü boyunca Ceytaş'lı işçiler, pamuk işçileri, Ticaret Lisesi ve CLB Folklor Ekipleri çeşitli halk oyunları oynadı. Anaların, bacıların oyunlara katılması, düğünü daha coşkulu ve canlı hale getirdi. Bir ozan arkadaş çeşitli türküler söyledi. CLB ve CYDGD adına konuşmalar yapıldı. CYDGD adına konuşan arkadaş, ülkemizde çocuğun durumunu anlattı.

KTÜ ÖĞRENCİLERİNİN BAŞARILI DİRENİŞİ

CHP reformizminin faşist katillerle devrimcileri aynı yurtlarda "barındırma" politikasının uygulanmaya çalışıldığı ve iflas ettiği yerlerden biri de KTÜ yurtlarıdır.

Bu öğretim yılı başında yurda kayıtlar yapılırken, özellikle 1. yurdun 3. katına 1 devrimci 3 faşistle beraber bir odada kalmaya zorlandı. Devrimci öğrenciler odalarına gitmek istediğinde faşistlerin jandarma desteğinde saldırılarıyla karşılaştılar.

Bunun üzerine devrimci öğrenciler 4. katı işgal edip, faşistleri almama kararını alıp, uygulamaya başladılar. Gece başlatılan işgal eylemi, faşist jandarma yüzbaşının öğrencileri işgal edilen koridorda kalan - kalmayan şeklinde ayırması karşısında yeterli uyanıklık gösterilemeyince başarısızlıkla sonuçlandı.

Ertesi gün (4 Ekim Perşembe) yurt idaresi ve jandarma, yurtta kalanları kantine indirip "bundan sonra odasına 2 gün gitmeyen öğrencinin yurttan atılacağı" şeklindeki kararlarını açıkladılar. Bu karar açıkça 3. katta kalan devrimci öğrencilerin yurttan atılarak yurdun faşistleştirilmesi anlamına geliyordu.

Bu karar devrimcilerin tepkisiyle karşılandı. Devrimciler katlara çıkmayarak yurdun giriş katını, işgal edilerek direniş yapılması kararını aldılar. Böylece 4 Ekim akşamı direniş başladı.

Önce tehditler yağdırıldı. "Hepinizi yurttan atarız, dipçikle dağıtırız" şeklinde. Bunların devrimcilerin kararlılığını kırmadığı görülünce, "sorunlarınızı çözeceğiz" "katlara çıkıp yasal yollardan haklarınızı arayın" biçiminde kitle pasifize edilip, direniş kırılmaya çalışıldı; bu da kâr etmedi.

Sonra görüşmeler başladı; devrimciler isteklerini ilettiler:

1) Faşistler yurtlardan atılsın; 2) yurt idaresindeki faşist memurların atılması; 3) üçüncü katın 1. koridorun veya 4. katın tümünün devrimci öğrencilere verilmesi; 5) binbaşı, valilik, Yurt-Kur'dan birer temsilciyle görüşmemizin sağlanması.

Direniş anında "Kurtuluş" taraftarları "D.Yol" ile birlikte yüzbaşının tehditleri karşısında yılgınlığa kapılarak direnişi 1 günlük yapalım dediler. Karşı çıkılması üzerine direnişi sorunlar çözülene kadar sürdürme kararına katıldılar.

Direniş sırasında KTÜ Rektörlüğüyle de görüşmelerde bulunuldu. Öğretim üyelerinin desteğini almak için çalışıldıysa da fazla başarılı olunamadı.

7 Ekim pazar günü katlardaki koridorların devrimcilerin kaldığı, faşistlerin kaldığı şeklinde ayrıştırılması, faşist memurlar hakkında soruşturma açılacağının söylenmesi üzerine direniş kaldırıldı.

Direniş sırasında 5 Ekim Cuma günü devrimciler, direnişi desteklemek amacıyla derslere girmediler. Kafeterya işçileri, direnişi desteklediler.

KTÜ öğrencileri, şimdi faşist katilleri yurtlardan ve okuldan atmak üzere mücadeleyi sürdürüyorlar.

Sosyal-faşist Aydınlık-TİKP çetesi de öğrencilere saldırıda karşı-devrimcilerle aynı safta yerini aldı. "Aydınlık" adlı paçavradan KTÜ öğrencilerinin mücadelelerine saldırırak, faşistlerin, jandarmanın ve faşist idarecilerin öğrencileri yurtlardan atarak yurdu faşist işgal altına almak için uyguladıkları taktikleri sözde devrimcilik adına savundular. Bilindiği gibi bu karşı-devrimci çete, daha önce de ÜGD'li faşistlerle açıkça birleşmiş ve ortak forum düzenlemişti.

Hacettepe Sağlık'ta direniş



2 Ekim Salı günü Hacettepe Sağlık Koleji öğrencisi ve ANOD üyesi Ayşegül İnce arkadaşa, faşistler davadan döndüğü gerekçesiyle işkence etti.

Ayşegül arkadaş, önceleri faşist ideolojinin etkisi altında kalmıştı; fakat daha sonraları ANOD'un okulda "Emek Sömürüsüne Son, Bursların artırılması" vb. talepler için yürüttüğü faaliyet sonucu faşistlerin etkisinden kurtuldu ve faşist katillerle ilişkisini kesti. Daha sonraları devrimci mücadeleye katıldı. Okulda verilen mücadelede yerini aldı.

Bunun üzerine Hacettepe Hastanesine staja giden Ayşegül arkadaşa, Sağlık Kolejindeki Gülten Arpacı, Hamiyet Güngördü, Nalan Köseoğlu, Ayşe Yalçınkaya gibi faşistlerin göstermesiyle, dışardan gelen 3 erkek faşist tuvalette arkadaşa işkence ettiler. Ayşegül arkadaşın bileklerini yüzünü, ve şah damarını kestiler, Çorapla arkadaşı boğmaya çalıştılar.

Ayşegül arkadaşa işkence yapılması, okul öğrencilerince nefretle karşılandı. Öğrenciler 3 Ekim Çarşamba günü staj çalışmalarını bırakarak topluca müdürlüğe gittiler. Müdürlüğün önünde forum düzenlediler. Forumda bir konuşma yapan öğrenci temsilcisi, saldırıyı kınayarak, katillerin cezalandırılmasını ve okuldan atılmalarını istedi. Okul idaresinin çağırması üzerine polis geldiyse de saldırıya cesaret edemedi. Okul öğrencilerinin direnişi ikinci gün de devam etti. Aynı akşam faşistlerin bir öğrenciye saldırması üzerine öğrenciler, faşistleri döverek kattan attılar. Okul idaresi, katillerin yardımına koşarak, katilleri öğrencilerin kalmadığı alt katta barındırmışlardır. Okul idaresi, kitlenin, katillerin atılması ve cezalandırılması için verdiği mücadeleyi yavaşlatmak ve bastırmak için 13 faşiste bir ay süreyle izin verdi. Öğrenciler saldırıyı teşhir etmek amacıyla okula bir duvar gazetesi asarak, bir bildiri dağıttılar. 8 Ekim akşamı 4. katta tekrar toplanarak forum düzenlediler. Forumda yapılan konuşmalarla MHP—ÜGD teşhir edilerek, bunların MİT - Kontr-gerilla ile nasıl iç içe çalıştıkları anlatıldı.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN SALDIRILARI FAŞİSTLERİN SALDIRILARINDAN GERİ KALMIYOR

Sosyal-faşist saldırılar geri tepiyor

FAŞİST MİLİSLER GİBİ SOSYAL-FAŞİSTLERİN DE VARLIK NEDENİ KOMPRADOR FEODAL DÜZENDİR ONLARIN "DEVRİMCİLİKLERİ", "SOSYALİSTLİKLERİ" SADECE BİRER MASKEDEN İBARETTİR.

MANİSA'DA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLER BİR YANDAN KENDİLERİNE SALDIRAN İGD'LİLERİ PÜSKÜRTÜRKEN DİĞER YANDAN DA POLİSLE ÇATIŞARAK POLİS ARABALARINDAN ARKADAŞLARINI GERİ ALDILAR

Sosyal-faşistlerin saldırıları faşist milislerin saldırılarından hiç de geri kalmıyor. Onlar gençliğin yükselen mücadelesini durdurmaya, onu saptırarak kendi karşı-devrimci emellerine alet etmeye çalışıyorlar. Ancak gençlikfaşist milislere verdiği cevabı sosyal-faşistlere de veriyor ve onların saldırılarını geri püskürtüyor.

Faşist milisler gibi, sosyal-faşistlerin de varlık nedeni komprador-feodal düzendir. Onlar da faşist milisler gibi, düzeni savunuyor ve ona yönelen devrimci mücadelenin karşısına barikat olarak çıkıyorlar. Onlar için "devrimcilik", "sosyalistlik" sadece bir maskeden ibarettir. Bu yüzden sosyal-faşistler proleter devrimcilere saldırdıkları gibi, sömürü ve zulüm düzenine karşı devrimci bir temelde mücadele eden tüm devrimci-demokratlara saldırırlar. Örneğin sosyal-faşistler, D. Yol ne zaman ki, H. Kurtuluşu ile devrimci bir temelde birlik oluşturmaya başladılarsa, o zamandan itibaren D. Yol'a da saldırmaya başladılar. Bu şaşılacak bir şey değildir. Çünkü devrimci bir alternatif geliştikce "devrimcilik"maskesi takan tüm karşı-devrimcilerin yüzü açığa çıkacak ve onların yaşamlarını sürdürmesi zorlaşacaktır. Ancak sosyal-faşistler ne yaparsa yapsınlar, gençlikten ağızlarının payını alacaklardır. Faşist milislerin başına gelenler onların da başına gelecektir.

Sosyal-faşist saldırılar gençliğin bu saldırılara karşı cevabının bazı örneklerini özet halinde yayınlıyoruz.

MANİSA'da İGD'li sosyal-faşistler YDGD'ye saldırdılar. Üst üste 3 kez saldırıya geçen sosyal-faşistler geri püskürtüldü. Aynı anda İGD'lilerin saldırısını polis tamamladı. Yurtsever devrimci gençler bir yandan sosyal-faşistleri dağıtırken, diğer yandan da polisle çatışarak, polis arabalarından arkadaşlarını geri aldılar. Polisler, arabalarını bırakarak kaçmak zorunda kaldılar.

Daha sonra takviye alan polis Manisa YDGD'yi basarak 40'a yakın kişiyi gözaltına aldı. Azgınca saldıran polis, kızları saçlarından tutup sürükleyerek götürmeye çalıştı. Yurtsever devrimci gençler, halka, sosyal-faşistlerin polis desteğindeki saldırısını teşhir ettiler. Karakol önünde toplanan *kitlenin tepkisi* karşısında polis gözaltına aldığı devrimcileri bırakmak zorunda kaldı.

ZONGULDAK-KOZLU'da işçilerin yoğun olduğu İhsaniye mahallesinden gazete satışından dönen yurtsever devrimcilere İGD'li sosyal-faşistler saldırdı. Çıkan çatışmada olay yerinde tesadüfen bulunan bir D. Sol sempatizanı ve bir kişi yaralandı. Mahalle halkı sosyal-faşistleri nefretle karşıladı.

TURHAL'da TSİP, SGB, GEB (Emeğin Birliği) ve İGD'li sosyal-faşistler, seçim döneminde devrimcilere birlikte saldırdılar. Saldırılar sırasında bir D. Yol taraftarını yaraladılar.

Daha sonra devrimcilerle sosyal-faşistler arasında meydana gelen olaylarda TSİP ve "Barış" adlı kitapevleri yakıldı ve bir taksileri tahrip edildi. Bir başka zaman ise YDGD imzalı sloganları silen GEB'lilere engel olan bir DEV-GENÇ üyesini silahla yaraladılar.

Bütün bu saldırılar karşısında D. Yol taraftarı arkadaşlar uzlaşmacı bir tavır takındılar. Hala sosyal-faşistlerin saldırılarının altında yatan gerçekleri görmekten kaçınmaktadırlar. Oysa zaman zaman D. Yol taraftarlarına da saldırıyorlar ve onların da yazılarını siliyorlar.

GELİBOLU, TİP ve TSİP'li sosyal-faşistler seçimler döneminde karşı-devrimci propagandalarını yaymaya çalıştılar. 8-10 kadar TİP'li gazete tomarlarıyla Gelibolu'ya gelerek propaganda yapmaya çalıştılar. Bunu duyan Yurtsever devrimci gençler TÖB-DER'e giderek gazete satmalarını engelledi.

Bu olaydan bir kaç gün sonra ise TSİP'liler, Gelibolu'lu olmayan bazı kişilerle gelerek bildiri dağıtmaya çalıştılar. Duruma yine müdahale eden devrimciler, TSİP'lileri geldikleri gibi, otobüse bindirerek geri gönderdiler. Sosyal-faşistler açıktan faaliyet yürütememektedir.

BURSA, Necati Eğitim Enstitüsü idari bölümünü ellerine geçiren sosyal-faşistler, tıpkı faşist idareciler gibi, devrimci öğrencileri okuldan atmakta ve uzun süreli cezalar vermektedirler. Notu, bir baskı aracı olarak kullanmaktadırlar. NEE açılmasıyla bir devrimci öğrenci süresiz olarak okuldan uzaklaştırılırken, MHP-ÜGD'li faşist milislerle kavga ettikleri için üç öğrenciye de bir aylık uzaklaştırma cezası verildi. Bütün bunları yapanların birkaçı Balıkesir TÖB-DER şube yöneticileridirler. Bunlar yalnız öğrencilerin değil, öğretmenlerin de mücadelesine saldırmaktadırlar.

ANKARA-SİTELER, kendisine E. Birliği ve Birlik Yolu diyen sosyal-faşistler, Rusya'ya uşaklığı öven bir bildiriyi sitelerde dağıtmaya çalıştılar. Devrimci işçiler bunu engelleyince, sosyal-faşistler silahlı saldırıya geçtiler. Ancak işçiler sosyal-faşistleri Çinçin bağlarına kadar kovaladılar. D. Yol taraftarlarının uzlaşmacı tavrı teşhir edildi.

ISTANBUL-AYDINLIKEVLER, TİP'li sosyal-faşistler Küçükyalı ve Aydınlıkevler'de seçim bildirilerini dağıtmaya çalıştılar. Aydınlıkevler'in yurtsever devrimci gençleri TİP'li sosyal-faşistlerin bilidrilerini yakıp, onları semtten kovdular. Kahve vb. yerlerde yapılan konuşmalarla sosyal-faşistler teşhir edildi. Semtten kovulan sosyal-faşistler halkı ve devrimcileri polise ihbar ettiler. Polis-jandarma semtte terör estirdi. TİP'liler daha önce de devrimcileri ihbar etmiş ve devrimciler tutuklanmıştı.

İSTANBUL-KADIRGA, devrimciler TİP'li İGD'li sosyal-faşistleri teşhir eden bir bildiri dağıttılar. Bundan rahatsız olan D. Sol ve Kurtuluş gelerek "bu bildirilerde yanlış şeyler yazıyor, meseleler abartılmış" diyerek, kendilerinin TİP ve İGD'yi halk saflarında(!) gördüklerini, onların aleyhinde bir daha bildiri dağıtılırsa engelleyeceklerini söylediler. İki gün sonra ise D.Sol, Kurtuluş taraftarları TİP'in bildirisini dağıtmak için İGD'lilerle birlikte YDGD üyelerinin oturduğu kahveye geldiler. YDGD üyeleri halka bildirileri almamaları için propaganda yaptılar. Bunun üzerine TİP, İGD ve D.Sol, Kurtuluş taraftarları saldırdılar. Saldırıları püskürtüldü.

DEV- SOL'UN BAZI TUTARSIZLIKLARI ÜZERİNE

ÇAĞIMIZIN NİTELİĞİ DEĞİŞMİŞ MİDİR?

Geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, D. Sol diye bilinen grup, uzun bir aradan sonra "Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinde DEV-GENÇ" dergisinin 4. sayısını çıkardı. Derginin bu sayısında ele alınan konuların hemen hemen hepsi de, her türden revizyonist ve reformistin tutumu şu veya bu şekilde açıkça yansımaktadır. Ele alınan konular kendi içinde dahi bir tutarlılık gösterememektedir. Ayrıca yazılıp çizilenlerin bir çoğunda da şu mantık vardır: D. Sol her hangi bir konuda başkalarını eleştirmekte ve sözde "köşeye sıkıştırmakta" ama o konu hakkında kendisinin ne düşündüğünü açıklamamakta veya genel laflarla geçiştirmektedir. Bunun sonucu olarak sağa sola "şuna ne diyorsunuz, buna ne diyorsunuz?", "Peki bu böyle ise, şu da şöyle olmaz mı?" sorularını yöneltmektedir. Bunlar özellikle D. Yol'a yöneltilmekte ve böylelikle sözde D. Yol taraftarları uyarılmakta ve düşünmeye davet edilmektedir. Geçen sayımızda D. Sol'un seçimler konusundaki tutumunu eleştirmiş ve onun reformist yüzünü açığa çıkarmıştık. Onun bazı tutarsızlıklarını daha teşhir edeceğiz.

Dergide yer alan "DY, Aydınlık'la flört ediyor", "Partileşme süreci, değişen şartlar ve faşizme karşı mücadele" vb. yazılar, D. Sol'un çağımızın niteliği, devrimin önder ve temel gücü konusundaki görüşlerini yansıtmaktadır. Bu konuya ilişkin olarak yazılıp çizilenlerin birkaç örneği şöyledir: "ABD'nin ilişki alanını gerileten, kuşkusuz, ilerici-devrimci Ulusal Kurtuluş Hareketleridir. Dünya'da emperyalizmi gerileten esas dinamik budur.", "DY'de sözde tüm oportünistler gibi, (...) 'kırları temel alan, köylülük temel güç' formülasyonunu samimi olarak kabullenildiğini gösteren en ufak bir kıpırdanma yoktur." vb., vb. Bunlar "keskin devrimci" görünmeye bayılan D. Sol'un söyledikleridir. O, devrim için köylülüğü temel, proletaryayı tali güç, kırları temel, şehirleri ise tali alanlar olarak görmektedir. Böylelikle revizyonistlerin çağımızın niteliğinin değiştiği, proletaryanın dünya devriminin önder ve temel gücü olmaktan çıktığı şeklindeki "teori"lerini onaylamaktadır.

Çağımız Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağıdır. Bu çağın temel çelişmesi kapitalizm ile sosyalizm arasındaki çelişmedir. Bu çelişme ise devrim ile karşı-devrim arasındaki saflaşmayı, onların güçlerini açıklıkla ortaya koymaktadır. Karşı-devrim cephesini emperyalist burjuvazi, komprador-feodal gericilik ve onların her türden destekçileri oluştururken, devrim cephesini proletarya ve ezilen halklar oluşturmaktadar. Dünya Proleter devriminin önderi ve temel gücü proletaryadır. Bu bakımdan Ulusal Kurtuluş Hareketleri emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelenin, dünya proleter devriminin "esas dinamiği" değil, dünya proleter devriminin yedeği ve aynı zamanda onun bir parçasıdır. Çağımızın bu temel özellikleri Lenin tarafından açıklığa kavuşturulmuştur. Çağımızın temel çelişmesi çözümlenmediği müddetçe bu özellikler geçerliliğini koruyacaktır. Marksist-Leninistler bunları kararlılıkla savunacaktır.

Ne var ki, Kautskizm'den Kruşçev modern revizyonizmine, Titoculuktan Maoculuğa kadar bütün revizyonist akımlar, "dünyadaki değişme ve gelişmelere ayak uydurma", "yaratıcı olma" adı altında çağımızın niteliğinin değiştiği, proletaryanın devrimin önder ve temel gücü olmaktan çıktığı üzerine "teori"ler ortaya sürmekten geri durmadılar. Hayasızca Marksizm-Leninizm'e saldırarak onu tahrif etmeye çalıştılar. Proletarya ve halkların devrim yolunu karartmaya çalıştılar. Nitekim "kırların temel alan, köylülüğün temel güç" olduğu şeklindeki Maocu revizyonizmin Marksizm-Leninizm'e karşı yürüttüğü faaliyetin sonucu ortaya attığı revizyonist görüşlerden biridir. Buna göre, kapitalist-emperyalist ülkelerdeki proleter devrimi bilinmeyen bir zamana ertelenmekte, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde ise köylülüğün temel güç, kırların temel alan olarak alındığı bir köylü devrimi öngörülmektedir. Proletaryanın bu devrimdeki rolü ise "ideolojik önderliktir. Bu, proletaryaya devrimi yasaklamaktan, sosyalizmin inşasını imkansızlaştırmaktan ve proletaryayı köylülüğün yedek gücü görmekten başka birşey değildir. Maocu revizyonizm bunu savundu ve Çin'de uyguladı. Ayrıca "kırları temel alan, köylülük temel güç"formülasyonunu, karşı devrimci "üç dünya teorisi"nin de önemli temellerinden biridir.

Çağımızı revizyonistlerin bakış açısıyla değerlendiren D. Sol ülkemiz devrimi için de, köylülüğün temel güç, kırların temel alan olduğu görüşünü savunmakta ve başkalarını, bu görüşü samimi olarak kabul etmedikleri için eleştirmektedir. D. Sol'da proletaryaya "ideolojik önderlik görevini vermektedir. Bugün D. Sol çıkıp çağımızın emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğunu da söyleyebilir ama bu önemli bir şey değildir. Çünkü "kırların temel alan, köylülük temel güç" formülasyonunu savunmak, çağımızın niteliğinin değiştiği, proletaryanın devrimin önder ve temel gücü olmaktan çıktı-

Devamı Sayfa 14'te

İşte D.Sol' un seçim taktiğinin vardığı yer

CHP'nin Akşehir'deki mitinginden bir hafta önceden CHP'liler propagandaya başladılar. Yalnız propagandayı CHP'liler yapmadı. Taksilere doluşan Dev-Sol, Dev-Birlik, Dev-Kurtuluş taraftarları da şehir merkezinin çeşitli yerlerinde ve köylerde reformizmin propagandasını yaptılar.

D. Yol taraftarları seçimleri boykot ettiklerini ve miting alanına gitmeyeceklerini söylediler. H. Kurtuluşu taraftarları ise seçimleri boykot etmek gerektiğinin propagandasını yaparak, miting günü alanda toplandılar. Ecevit gelmeden önce D. Solcular gelerek, tesbit edilen sloganların dışında slogan atılmayacağını, bu mitingin CHP mitingi olduğunu söylediler. H. Kurtuluşu taraftarları sloganlarını atacaklarını söyleyince, D. Solcular bizde engelleriz deyip gittiler. Tesbit edilen sloganlar ise "Halkçı Ecevit", "Halkçı Başbakan", "işçi-köylü-gençlik CHP'de birleştik" vs. idi.

Ecevit geldikten sonra devrimciler "MHP, ÜGD, MİT, KONTR-GERİLLA DAĞITILSIN, İMF'YE hayır, Faşizme Ölüm Halka Hürriyet vb. sloganlar attılar. D. Solcular engelleyemeyeceklerini anlayınca polise ihbar ettiler. Polis devrimcileri coplayarak dağıtmaya çalıştı. Mitinge katılan kitleler CHP'nin sloganlarını atmadı.

Akşehir'de D. Sol taraftarları, işte bunları yaptı. Biz D. Sol'un seçim taktiğini eleştirirken, onun taktiğinin reformist bir taktik olduğunu açıklayıp, onun temelinin reformist olduğunu söylemiştik. D. Sol taraftarlarının Akşehir'de reformizmin yedeğini düşmesi bunun bir sonucudur. Ayrıca bu olay, seçimleri boykot taktiğini "solcu" olarak niteleyen D. Sol'un seçimlerde ne yaptığı konusunda bir ipucu olmaktadır.

İŞÇİ GENÇLİK

İşçi sınıfımız ücretleri dondurma girişimlerini boşa çıkaracaktır

Gerçek işçi ücretleri %21 düştü

Son günlerde yapılan açıklamalara göre gerçek işçi ücretleri 1978 yılına göre yüzde 21 düşmüştür.

Kısa zaman önce yapılan bir açıklamaya göre ise 300 büyük komprador tekelci kuruluşun kârları 1978 yılına göre yüzde 92 artmıştır.

Bu her iki rakam da komprador-feodal düzenin buhranının gerek işçi sınıfını, gerekse komprador burjuvaziyi nasıl etkilediğini gösteren küçük birer örnektir.

Komprador-feodal düzenin buhranının hızla derinleştiği bugünkü şartlarda komprador burjuvazi kârlarına kâr katarak daha da zenginleşirken, işçi sınıfı daha da yoksullaşmakta, durumu bozulmaktadır. Çünkü komprador burjuvazinin her kârı işçi sınıfının daha fazla sömürülmesinin, sonucu oluşmaktadır. Buhran şartlarında kârını düşürmek istemeyen komprador burjuvazi işçi sınıfını daha yoğun sömürerek, fiyatları tekeli sayesinde yüksek tutarak bunu başarmaktadır. Bunun yolu, buhranın faturasını işçi sınıfına ve emekçi halka kesmektir.

Hakim sınıflar, buhranın yüklerini işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtına yıkmak için tüm güçleriyle çabalamaktadır. Komprador burjuvazi bir yandan ücretleri düşük tutarken, öte yandan hayat hızla pahalılanmakta, fiyatlar hızla yükselmektedir. Enflasyon % 80'e yaklaşmış durumdadır. İşçi sınıfı ve halk, en temel ihtiyaç maddelerini bulamazken, komprador burjuvazi karaborsa, stok ve yüksek fiyatlarla vurgunlar vurmaktadır. İşçi sınıfı üzerinde sömürü daha da yoğunlaştırılmakta, işçiler iliklerine kadar sömürülmektedir.

İşçi sınıfının ücretleri sürekli düşmektedir. Hızla artan pahalılık, işçi ücretlerini eritmekte, geriletmektedir. Özellikle içinde bulunduğumuz toplusözleşme döneminde komprador burjuvazi ücretleri düşük tutarak, bu görüşmeleri en zararsız bir şekilde kapamak istemektedir. Fakat komprador burjuvazi bununla da yetinmemektedir. Onun esas gönlünde yatan : İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMAK'tır.

Komprador burjuvazi, onların ağababası emperyalistler ve bunların tüm temsilcileri, hep bir ağızdan, işçi ücretlerinin dondurulması için isterik çığlıklar atmaktadırlar. Emperyalist tefeci bir kuruluş olan IMF, döviz vermenin ilk şartı olarak ücretlerin dondurulmasını öne sürmektedir. TUSİAD'ından Odalar Birliği'ne kadar komprador burjuvazinin tüm kuruluşları işçi ücretlerinin dondurulması için çağrılar yapmaktadır. Komprador burjuvazinin sadık uşağı faşist Türkeş, "iktidar olursak ücretleri donduracağız" diyerek, komprador burjuvaziye teminat vermektedir.

Komprador burjuvazi, geçmişte ücretleri dondurmayı çeşitli kereler denemiş, fakat her zaman bu denemeler işçi sınıfı tarafından boşa çıkarılmıştır. En son olarak komprador burjuvazi bunu geçmiş reformist hükümet eliyle gerçekleştirmeye çalışmıştır. Reformist CHP Hükümeti, ile Türk-İş'in sendika ağaları imzaladıkları "Toplumsal Anlaşma" ile işçi ücretlerini 1976 düzeyine göre dondurmayı kararlaştırmışlardır. Fakat bu, işçi sınıfı tarafından boşa çıkarılmış, "Toplumsal Anlaşma" uygulanamamıştır.

Şimdi kompardor burjuvazi ve onun her renkten temsilcisi, işçi ücretlerinin dondurulması için büyük çabalar sarfetmekte, yeni girişimlerde bulunmaktadırlar. Bu nedenle onlar, işçi sınıfına karşı değişik tonlarda fakat aynı sesi çıkaran bir koro oluşturmuşlardır. Önümüzdeki günlerde bu koro, sesini daha da yükseltecektir.

Çünkü buhran hızla derinleşmektedir. Bu şartlarda işçi ücretlerinin dondurulması; işçilerin düşen ücretlere karşı ücret artışı isteklerinin yok edilmesi, komprador burjuvazinin daha da çoğalacak kârlarının önündeki bu engelin yıkılması, işçi sınıfının düşen ücretlere karşı boyuneğmesi ve boynuna bir kölelik ilmiğinin geçirilmesi demektir. Ücretlerin dondurulması komprador burjuvazi için kârlarına kârlar katmak, zenginliğine zenginlik katmak, buhranın faturasını işçilere kesmek demektir. İşçi sınıfı için ise, açlığın, sefaletin, yoksulluğun artması, bunun yasallaşması ve buna boyuneğmek demektir. Bunun anlamı, genç işçiler için çok daha düşük olan ücretlerin bir hiç haline gelmesi, patronlara "bedavaya talim" demektir.

Ücretlerin dondurulması isteği işçi sınıfının önüne sadece iki seçenek koymaktadır. Ya bu isteği boyun eğme ya da mücadele.

Oysa işçi sınıfımız mücadeleyi seçtiğini bugün yükselen mücadelesiyle göstermektedir. İşçi sınıfının mücadelesi hızla yükselmekte ve yaygınlaşmaktadır. İşçi sınıfımızı bekleyen mücadeleyi daha da yükseltmek, bu mücadeleyi ana orgutlü hale getirmek ve sağlamlaştırmaktır.

Bunun yolu nedir?

Bunun yolu, ücretleri yükseltmek için ve ücretleri dondurma girişimlerini boşa çıkarmak için verilen mücadeleyi diğer ekonomik ve siyasi taleplerle birleştirmektir. Genç işçilerin bu sınıf taleplerinin yanı sıra kendi özgül

Devamı Sayfa 14'te



AÇIKLAMA

Geçen sayımızda bu sütunda yayınladığımız "Toplusözleşmelerde Revizyonist Oyunları Boşa Çıkaralım" başlıklı yazının son kısmı teknik bir hatadan dolayı konmamıştır. Aşağıdaki bölüm yazının sonuna eklenecektir.

Düzeltir, özür dileriz.

ceklerdir. İşçiler haklarını ancak zorlu mücadeleler ile kazanacaklardır. Bunun yolu ise işçilerin toplusözleşmelere kendi temsilcileri ile katılması ve burjuvaziye karşı yükseltecekleri grevlerin başarısının, bu grevlerin birer savaş okulu olmasının teminatı olan grev komitelerini kurmak, bu mücadeleye şimdiden hazırlanmaktadır. Revizyonist sendika ağaları işçilerin karşısına "toplusözleşme komitesi" barikatlarını dikerek işçileri şimdiden savunmasız ve silahsız bırakmanın, mücadeleden alıkoymanın hesabı içindedir.

REVİZYONİSTLER TOPLUSÖZLEŞMELERİ "ÜCRET ARTIŞLARIYLA" SINIRLANDIRMAYA ÇALIŞIYOR

"İYG", "Savaş Yolu" vb. paçavralarda revizyonistler toplusözleşmeleri sadece "ücret artışlarıyla" sınırlandırarak işçi düşmanı zehirlerini kusuyorlar. Böylece onlar işçilerin çok az "ücret artışlarıyla" gözünü boyayarak diğer sosyal ve siyasi, taleplere yönelmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar. İşçilerin dikkatini sadece ücret artışlarına çekerek, ücret artışlarının ancak diğer sosyal, siyasi haklarla birlikte kazanılacağı ve korunabileceğini gizlemeye çabalıyorlar. İşçilerden tek başına "ücret artışlarının" işçilere hiçbir şey kazandıramayacağı, burjuvazinin ücret artışlarıyla verdiği daha sonra kat kat alınacağını saklamaya çalışıyorlar. Böylece onlar işçi sınıfını burjuvazinin alanında tutmayı sağlamaya çalışıyorlar bu diğer faaliyetleriyle tam bir uygunluk içindedir. Onlar bunu işçileri, yükselen mücadelenin önüne dikilmiş bir engel olan seçim güldürüsüne katılmaya çağırırken de yapıyorlar. Bu revizyonistler faaliyetlerinin merkezine işçileri patronların çıkarlarının yattığı alanda tutmayı, işçilerin haklarını almak için yükseltecekleri mücadeleyi engellemeyi alıyorlar.

Oysa işçi sınıfımız ve onun gençliği, tüm bu revizyonist yaygaraların aksine haklarını ancak mücadele yoluyla alacaktır.

Genç işçiler; bunun yolu:

Revizyonistlerin ihanetlerini unutturma ve yeni oyunlarını tezgahlama çabalarını boşa çıkararak

Toplusözleşmelerde tüm taleplerimizi ve kendi özgül taleplerimizle patronların karşısına dikilerek:

Seçim güldürüsüne hayır diyerek: demokrasi ve sosyalizm taleplerimizi haykırarak;

Proleter devrimci önderlikle ve DSM'lerde birleşerek;

Patronlara ve sendika ağalarına karşı dişe diş bir mücadele vererek alacaktır.

Ankara

SİTELER – GENÇ İŞÇİLERİN YASADIŞI GÖSTERİSİ

Ankara Siteler'de genç işçiler, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılması doğrultusunda yasadışı bir gösteri yaptılar. 4 Ekim'de Siteler'in en kalabalık yerinde 500 genç işçi, "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganıyla yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş 5 dakika sürdü. Bu sırada orada bulunan polisler, çareyi kaçmakta buldu. Yürüyüş sonunda MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla ve sıkıyönetimi teşhir eden ve bunlara karşı mücadeleye çağıran bir konuşma yapıldı. Mitingde "Yaşasın TDKP" ve "MHP, ÜGD Kapatılsın, MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın" pankartları açıldı. Ayrıca "Eşit İşe Eşit Ücret", "Çıraklara 6 saatlik işgünü 2 saatlik Mesleki Eğitim", "Faşist Çıraklık Yasasına Hayır" , "Yaşasın Sigorta, Sendika, 8 saatlik İşgünü Mücadelemiz" gibi dövizler de taşındı. Miting, ant içilmesiyle dağıldı.

Bu miting, genç işçilerin mücadele potansiyelini bir kat daha artırdı. Eylem, büyük bir coşku yarattı. Sivil faşistlerin teşhiri ve Siteler'den sökülüp atılması büyük oranda başarıldı. Bu mücadeleden korkuya kapılan faşist diktatörlük, mitingin erkesi günü GİB–DER'i kapattı.

KAVAKLI RESTAURANT'TA GREV

Ankara Kavaklı Restaurant işçileri 20 Eylül'de başlattıkları grevi sürdürüyorlar.

Kavaklı Restaurant'ta 22 işçi çalışmaktadır. İşçiler, kısa bir süre önce sendikalaşmış, fakat sınıf sendikacılığını kavrayamadıklarından bu işyerine DİSK'e bağlı Oleyis gelmiştir. İşçilerin sendikalaştığını sezen patron, "zarar ettiği" gerekçesiyle 1 Temmuz'da işyerini kapatmıştır. Kapatma tebligatları 10 gün önceden işçilere geldiği halde Oleyis'in sendika ağaları sessiz kalmış, patronla birlikte işçilerin mücadeleden vazgeçmesini beklemeye başlamıştır. Fakat işçiler dağılmamış ve sendika ağalarını zorlayarak 20 Eylül'de grev çadırlarını kurmuşlardır. Grev süresince Ankara YDGD işçilerin bu haklı mücadelesinin yanında yer almış ve onlara destek olmuştur. Sendika ağalarını teşhir ederek, sınıf sendikacılığının propagandasını yapmıştır.

İşçiler grevi sonuna kadar sürdürmede kararlıdırlar. İşçiler, "Grev, işçi sınıfının okuludur" gerçeğinden hareketle, daha şimdiden çok şey öğrendiklerini söylüyorlar. Ayrıca Oleyis'e güvenmediklerini, kendi özgüçlerine ve sınıf kardeşlerine güvendiklerini ekliyorlar.

Eskişehir

EKREM RESTAURANT'TA DİRENİŞ

Eskişehir Ekrem Restaurant işçileri, ücretlerin artırılması, işgününün 8 saate indirilmesi, yakacak sorununun çözümlenmesi, tam sigorta hakkının sağlanması için verdikleri mücadele sırasında patron tarafından işten atıldılar. Bunun üzerine işçiler direnişe geçtiler. Direnişe geçen 12 işçi, EYDGD ve DSM'nin desteğinde direnişi sürdürmektedirler.

İşçiler işe alınana ve her türlü taleplerinin çözümüne kadar direnişi sürdürmeye kararlıdırlar.



Balıkesir

ARI LOKANTASI İŞÇİLERİ DİRENEREK HAKLARINI ALDILAR

Arı Lokantası işçileri direnerek, öne sürdükleri tüm taleplerini kabul ettirdiler.

Arı Lokantasında biri kadın yedi işçi çalışmaktadır. İşçilerin tümü sigortasızdır. Haftalık izinleri yoktur. Günde 13 - 14 saat çalışmaktadırlar. Hiçbir sosyal hakları yoktur. Aralarında ücretleri dokuz ay ödenmeyenler dahi vardır.

Bunlar karşısında işçiler sonunda mücadeleden başka bir yol olmadığını görerek Balıkesir YDGD Emekçi Gençlik Bürosu ile ilişkiye geçerek, taleplerini tespit etmişlerdir. İşçiler, 8 saatlik işgünü, sigorta, ücretlerin zamanında ödenmesi, işgüvenliği, iş elbisesinin verilmesi ve haftada bir gün izin taleplerini öne sürmüşlerdir.

Yarım günlük direniş sonunda, patronun tum taleplerini kabul etmesiyle direniş başarıyla sona ermiştir.

Tekstil işkolunun mücadeleci gençliği

Mücadeleyi daha da yükseltelim

Tekstil işkolu, sömürünün en yoğun olduğu işkollarından biridir. Düşük ücretle yoğun işgünü altında çalışan tekstil işçileri, iliklerine kadar sömürülmektedir. İşkazalarının en çok rastlandığı işkollarından birini tekstil oluşturmaktadır. Tekstil işçilerini bekleyen en büyük tehlike de işten atılmak ve işsizliktir.

Genç işçiler, tekstil işçilerinin önemli bir kesimini oluşturmaktadır. İçinde büyük ölçüde genç kızın yer aldığı bu genç işçiler, birçok haktan yoksun olarak çalışmaktadırlar. Bunların başında mesleki eğitimsizlik gelmektedir. Özellikle küçük işyerleri ve çırçırlarda genç işçiler, mesleki eğitimsizlik nedeniyle kalifiye işçi olamamakta; sürekli işten atılmakta ve işkazalarına uğramaktadır. Ayrıca genç işçiler, sendika, sigorta gibi haklardan ve ücretlerden eşit bir şekilde yararlanamamaktadır.

Tekstil işçilerinin üzerindeki yoğun sömürü ve baskıda patronların en büyük yardımcısı sendika ağalarıdır. Bu işkolunda bulunan Türk-İş'e bağlı TEKSİF ve DİSK'e bağlı TEKSTİL sendikaları yıllardır el ele işçileri patronlara peşkeş çekmektedir. Tekstil işkolunda grup sözleşmesi uygulanmaktadır. Tekstil İşverenleri Sendikasının hazırladığı toplusözleşme taslağı her iki burjuva sendikası tarafından da imzalanmaktadır. Sözde birbirlerinin düşmanı olduğunu söyleyen TEKSİF ve TEKSTİL aynı toplusözleşmeyi imzalayarak ortak bir temelde birleşmektedir. Örneğin 7. Dönem -geçen dönem- toplusözleşmelerde her iki sendikanın da imzaladıkları toplusözleşme kelimesi kelimesine aynıdır. Bu aynı sözleşmelerde, grup sözleşmesi kabul edilmekte, ''patronlar bir işyerinde çalışan işçilerin % 6'sını atabilir'' maddesiyle işten atmalar yasallaştırılmakta, düşük ücretler ve ''işçilerin fabrikadaki esas faaliyeti üretimi artırmaktır'' maddesiyle yoğun sömürü ve çalışma şartları meşrulaştırılmakta, işçilerin, siyasi faaliyette bulunması ''kesin olarak yasaklanmaktadır''. Yine her iki sendika da işçi bayramının 1 Mayıs değil, 24 Temmuz olduğu noktasında birleşmektedir. Görüldüğü gibi, aynı sözleşmenin altına imzalarını atan TEKSİF ve TEKSTİL sendikaları, işçileri, patronlara satmada açıkça birbirleriyle yarışmaktadır.

Tekstil işçilerinin içinde bulundukları bu güç şartlara karşı her muhalefeti, yıllardır, patron, sendika ağası ve devlet tarafından bastırılmış, ezilmiştir.

Fakat bugün bu durum hızla değişmektedir. Artık tekstil işçilerinin mücadelesi güçlü bir biçimde yükselmektedir.

TEKSTİL İŞÇİLERİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Komprador-feodal düzenin hızla derinleşen buhranı tekstil işçilerinin durumunu daha da kötüleştirmekte, hızla bozmaktadır. Bu durum, tekstil işçileri hızla artan pahalılığa, işsizliğe, sefalete karşı sessiz kalmamakta, mücadeleyi yükseltmektedir. İçinde bulunulan günlerin toplusözleşme ve yetki dönemi olması bu mücadeleyi daha da güçlendirmektedir. Ekim ayı başında 8. dönem toplusözleşme görüşmelerinin başlamasıyla, yılların tecrübesi temelinde, tekstil işçileri, patronların artırdığı işten atmalara, uzatılmak istenen toplusözleşme görüşmelerine ve sendika ağalarının ufukta gözüken ihanetine karşı mücadeleyi yükseltmektedir. Yaz boyunca ve içinde bulunduğumuz günlerde yapılan direnişler bunun açık göstergeleridir. Sümerbank grevi, Adana'da Teksa ve Bossa, İstanbul'da Mensucat Santral, İzmir'de Kula Mensucat, Ceyhan'da Ceytaş direnişleri bu mücadelenin güçlü örnekleridir. Yine içinde bulunduğumuz günlerde birçok küçük işyerinde rastlanan direnişler tekstil işkolunda yönelen mücadeleyi açıkça göstermektedir.

Gerek yükselen mücadele, gerekse, tek tek örneklere bakıldığında, bu mücadelenin daha da yükseleceği, güçleneceği açıkça gözükmektedir. Çünkü bu mücadele, kendisini daha da güçlendirecek önemli özellikleri bağrında taşımaktadır. Yükselen mücadele, önemli özelliklere sahiptir.

Bu özellikler nelerdir?

En başta tekstil işçilerinin mücadelesi adı geçen direnişlerde de görüldüğü gibi yetersiz hedeflerle sınırlı kalmamaktadır. Bu mücadele patronların baskısı ve sendika ağalarının oyunlarına karşı yükselmektedir. Örneğin Bossa direnişinde açıkça görüldüğü gibi işçiler işten atılan arkadaşlarına sahip çıkmakta ve atılan işçilerin geri alınması için direnmektedir. Yine Mensucat Santral, Kula Mensucat, Ceytaş direnişlerinde işçiler, grupsözleşmesinin iptali, işçilerin kendi temsilcilerini seçmesi, toplu sözleşme görüşmelerinin uzatılmaması. ücret artışı ve yeni sosyal haklar için mücadeleyi yükseltmektedir. Öte yandan bu direnişler tüm baskı ve tehdite, sıkıyönetimin saldırılarına rağmen yükselmektedir. Tüm bu direnişlerde işçilere sıkıyönetim azgınca saldırmasına, yüzlerce işçiyi gözaltına almasına rağmen, işçiler kararlılıkla direnmiş, mücadeleyi yükseltmiştir. Aynı zamanda bu direnişlerde öne sürdükleri birçok talebi söke söke almıştır. Bu direnişlerin çoğunda işçiler, patronları, sendika ağalarını ve sıkıyönetimi dize getirmişlerdir.

Öte yandan tekstil işçileri TEKSİF, TEKSTİL ve diğer burjuva sendikalarının ihanetine karşı giderek sınıf sendikacılığına yönelmekte, DSM saflarında birleşmektedir. Tekstil işçilerinin adı geçen bu güçlü direnişleri DSM'li işçilerin örgütlülüğüyle gerçekleşmiş, başarıya ulaşmıştır. Tekstil işçileri, faşist, reformist ve revizyonist sendika ağalarının yüzünü her geçen gün daha iyi görmekte, DSM'ye yönelme eğilimi giderek güçlenmektedir. DSM'nin henüz güçsüz ve yeni olmasına rağmen, Hürriyet adlı burjuva - MİT'çi basından, Aydınlık ve Savaş Yolu adlı revizyonist paçavralara kadar hepsinin DSM'ye saldırısı işte tam da bu yüzdendir. Burjuva-revizyonist basın, koro halinde tekstil işçilerinin bu direnişlerine saldırmakta, DSM'ye lanet okumaktadır.

YÜKSELEN MÜCADELEDE GENÇ İŞÇİLER AKTİF ROL OYNUYOR

Tekstil işkolunda yoğun bir sayıda bulunan genç işçiler, yükselen bu mücadelede aktif bir rol oynamaktadır. Direnişlere, aktif bir şekilde katılan genç işçiler canla başla mücadele etmektedir. Genç işçilerin önemli bir bölümünü oluşturan genç kız işçiler, bu direnişlere aktif olarak katılmakta, en önde yerini almaktadır. Kadın ve genç kız işçiler, erkek işçilerle omuz omuza sınıf taleplerini kazanmak için dişe diş bir mücadeleye atılmaktadır.

Tekstil işkolunda yükselen mücadele her geçen gün güçlenmekte, yaygınlaşmaktadır. Bu mücadele daha da yükselme eğilimi ve yönündedir.

O halde genç işçileri bekleyen görev nedir?

Genç işçiler, aktif olarak katıldıkları bu mücadelede sınıf taleplerini kararlılıkla savunmalı, bu taleplerin yanı sıra kendi özgül talepleriyle, sınıf taleplerini birleştirmelidir. Genç kız işçiler, bunların yanı sıra kadın işçiler üzerindeki çifte baskı ve angaryaya son verilmesi vb. taleplerini de kararlılıkla haykırmalıdırlar.

Genç işçiler DSM saflarına katılmalı, kendi sınıf sendikalarında birleşmelidir. Mücadelenin kesin başarısının yolu DSM'de örgütlenmekten geçmektedir. Öte yandan genç işçiler, mücadele içinde oynadıkları aktif rolü sendikal faaliyette de oynamalı, sınıf sendikacılığı faaliyetlerine aktif olarak katılmalıdır.

Tekstil işkolunun mücadeleci gençliği, yükselen mücadelede yerini daha aktif olarak alacaktır.

Tekstil işkolunda mücadele hızla yükseliyor DSM güçleniyor

Tekstil işçilerinin yükselen mücadelesi son günlerde İzmir, Adana, Ceyhan, Gaziantep'te yapılan direnişlerle daha da güçlendi. Bu direnişler tekstil işkolunda yükselen mücadelenin bir göstergesi oldular.

İZMİR – KULA MENSUCAT

Kula Mensucat Fabrikası işçileri, 10 Ekim günü işten atılmaları ve grup sözleşmesini protesto ederek direnişe geçtiler. Patronun son bir ayda 15 işçiyi atarak sürdürdüğü işten atmalara karşı, en son olarak 10 Ekim'de 3 işçiyi işten atmasıyla 2600 işçi direnişe geçti. İşçiler, direniş boyunca işten atılmalara son verilmesi, grup sözleşmesinin kaldırılması, işkolu düzeyinde toplusözleşme yapılmasını istediler. Direniş, işçilerin DSM etrafında birleşmesiyle gerçekleşti. 24 saat süren direnişte, Teksif sendika ağalarının ve faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin yüzü tüm işçiler tarafından açıkça görüldü. Önce işçilerin direnişi karşısında fabrikaya giremeyen polis, su sıkarak, panzerlerle kapıları kırarak, işçilere azgınca saldırdılar. 400'e yakın işçi gözaltına alındı, 100'e yakın işçi yaralandı. Bu işçilerin, devletin kimin devleti olduğunu daha iyi görmesini sağladı; proleter devrimci harekete ve DSM'ye olan güvenini pekiştirdi.

CEYHAN – ÇIRÇIR VE PRESE FABRİKALARI :

Ceyhan'da çırçır ve prese işçileri 10 Ekim günü bir dizi talep doğrultusunda direnişe geçtiler. 3 gün süren direniş boyunca patronlar, işçilerin kararlılığı karşısında dize geldiler.

Önce 3 fabrikada başlayan direnişte işçiler, patrona 34 maddelik bir protokol verdiler. Bu üç fabrikadaki direniş, Tuzlugöl mahallesi halkı ve gençliğinden büyük destek gördü. İkinci gün direniş diğer fabrikalara da sıçradı; Güleç, Üçler, İpek Karamusa Fabrikası işçileri de direnişe geçtiler. Direnişin daha da yayılmasından korkan patronlar, işçi temsilcilerini tanıyarak, toplantı yapma talebinde bulundular. 4 patron ve 17 işçi temsilcisinin katıldığı toplantıda patronlara 34 maddenin 11'ini kabul ettirdiler. Diğer talepleri kabul etmeyerek, toplantıdan kaçtılar. 3.gün patronun kabul ettiği maddeler işçilere sunuldu. İşçiler toplanarak direnişe devam etme kararı aldılar. 3. gün Çiftçiler, Yeniova, Önal, Yeşiller, Goriboğlu, Ünsel, Göksoy Fabrikaları işçilerinin de direnişe geçmesiyle Ceyhan'daki tüm Çırçır fabrikalarında yani 14 fabrikada direniş gerçekleşmiş oldu.

Bunun karşısında dayanamayan patronlar, işçilerin 18 talebini kabul etmek zorunda kaldı. Yapılan tartışmada, işçilerin çoğunluğu bu taleplerin kabul ettirilmesiyle direnişin kaldırılmasını kararlaştırdılar. Böylece işçiler: iş kazalarında ölen işçinin ailesine 250 bin, sakat kalan işçiye 150 bin lira tazminat ödenmesi, doğum, ölüm vs. halinde yasal işçi haklarından işçilerin yararlandırılması, kadın işçiler için doğum halinde yasal izin hakkının uygulanması, 8 saatlik işgününün uygulanması, elektrik kesilmesi dolayısıyla kaybolan bir haftalık zamanın 6 saati için işçilere ücret ödenmesi, fazla mesai yaptırılan işçilere ücret ödenmesi, her işçiye 234 lira net ücret ödenmesi, kurban bayramı öncesinde her işçiye 10 bin liranın net olarak ödenmesi, direnişe geçen işçilerin direniş nedeniyle işten atılmaması, direnişte geçen sürenin ücretli sayılması vs. gibi haklar kazandılar. Bu direnişle işçiler, proleter devrimci önderlik altında DSM etrafında toplanarak, verilen mücadelenin hakların alınmasının tek teminatı olduğunu gördüler.



ADANA – CEYTAŞ İPLİK FABRİKASI

Adana'da kurulu bulunan Ceytaş İplik Fabrikası işçileri, 12 Ekim günü ücret artışı sağlanması ve işten atılmaların durdurulması için direnişe geçtiler. 800 işçinin katıldığı direniş, 2 gün boyunca kararlılıkla sürdü. 2. gün sıkıyönetim birlikleri işçilere azgınca saldırdı. 11 işçiyi gözaltına alarak direnişi kırdılar. Sıkıyönetimin patronların hizmetinde olduğu bir kez daha açıkça görüldü.



GAZİANTEP – İPLİK İŞÇİLERİ

Çok ağır koşullarda, rutubetli mağazalarda sendikasız ve sigortasız olarak çalışan iplik işçileri, kilo başına usulüyle çok düşük ücret almaktadırlar. İşçilerin bu duruma karşı mücadelesi bugüne kadar patronlar ve ''fasoncu'' denilen aracılar tarafından bastırılmıştır.

Eylül ayı içinde 300'ü aşkın işçi tüm bunları protesto etmek ve ücret artışı için direnişe geçtiler. Direniş sonucu işçiler 6 - 15 lira arasında değişen bir ücret artışı elde ettiler. Direniş sırasında bugüne kadar işçilerin mücadelesinin bastırılmasında en büyük rolu oynayan ''Emeğin Birliği'' adlı sosyal-faşistler, işçilere saldırdılar; fakat gereken cevabı işçilerden aldılar. Proleter devrimciler, direniş boyunca işçilerle sıcak ilişkiler kurdular; onları DSM konusunda eğitici bir çalışma yürüttüler. Bir haftalık direniş boyunca işçiler gerçek dostlarını ve düşmanlarını deneyleriyle gördüler. İşçiler, hakların ancak mücadeleyle kazanılacağını daha iyi kavradılar.

YÜKSEK ÖĞRENİMLİ ARKADAŞLAR

Yeni dönemi mücadel
birdönem hal





Yükseköğrenim kurumlarının bir bölümü şu günlerde yeni öğrenim dönemine başlıyorlar. Önümüzdeki günlerde diğerleri de peş peşe açılmaya başlayacak.

Yükseköğrenim gençliği, yeni döneme nasıl bir ortamda başlıyor? Yükseköğrenim gençliği yeni döneme, hayat pahalılığının korkunç derecede arttığı, beslenme, barınma ve okul giderlerinin artık emekçi çocuklarının yükseköğrenim görmelerini daha da imkansız hale getirdiği bir ortamda başlıyor. Öte yandan, uzatılan sıkıyönetimlerle ve seçimlerin ardından daha gerici ve faşist hükümetlerin kurulma ihtimallerinin eşliğinde emekçi halk ve gençlik üzerindeki faşist terör ve baskılar daha da yoğunlaştırılmaya çalışılıyor. Ama bu madalyonun sadece bir yüzü. Bunların karşısında işçi sınıfı, emekçi halk ve gençliğimizin mücadelesi de giderek gelişiyor, güçleniyor. Sıkıyönetimin kaldırılması için, faşist cinayet yuvalarının dağıtılması için, hayat pahalılığına karşı, ücretlerin ve taban fiyatlarının yükseltilmesi için, sivil ve resmi faşist güçlerin terörüne karşı direnişler ülkenin her yanına yayılıyor. Adana'da, Ankara'da, İstanbul'da proleter devrimci hareketin önderliğinde emekçi halk, sıkıyönetim zincirlerini parçalayarak yasadışı kitle gösterileri yapıyor, faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı nefretini haykırıyor. Sokak çatışmalarıyla, barikatlar kurarak kahramanca direniyor, faşist diktatörlüğün ordu ve polis güçlerini püskürtüyor. Adana'da ve daha birçok yerde işçiler, emekçiler, genel grevi, genel greve hazırlığı tartışıyorlar. Yeni dönem, devrimcilerin seçimleri boykot taktiğinin zaferle sonuçlandığı, kitlelerin faşist ve reformist düzen partilerinden giderek koptuğu bir dönemde başlıyor. Kitle mücadelesinin *giderek yükseldiği ve yükseleceği bir ortamda başlıyor.*

Son birkaç yıldır yükseköğrenim gençliğinin mücadelesi bir duraklama ve gerileme içerisindeydi. Yukarıda kısaca ortaya serdiğimiz ortam, yükseköğrenim gençliğinin mücadelesinin önümüzdeki dönem yükselmesinin şartlarının var olduğunu, durumun buna uygun olduğunu göstermektedir. Görevimiz, önümüzdeki dönem, yükseköğrenim alanında bağımsızlık, demokrasi ve özerk ve demokratik üniversite mücadelesini yükseltmek, bu mücadeleyi giderek yükselen halk hareketinin bir parçası haline getirmektir.

Geçtiğimiz yıllarda yükseköğrenim gençliğinin mücadelesinde bir duraklama ve gerileme oldu. Bunun hangi şartlarda gerçekleştiğini incelemek bize, önümüzdeki dönem mücadelemizi nasıl yükselteceğimiz konusunda çeşitli ipuçları vermesi bakımından önemlidir.

Yükseköğrenim gençliğinin mücadelesi, 12 Mart döneminin ardından, devrimci hareketteki genel toparlanmaya paralel olarak, 1974'lerden başlayarak bir toparlanma ve yükseliş içine girdi. Bu yükseliş, 1975 - 76'lara kadar sürdü. Bu dönemde yükseköğrenim gençliğinin mücadelesi, giderek gelişen kitlesel niteliğiyle dikkati çekti. Genel gençlik mücadelesi içinde ağırlıklı bir konuma sahip oldu. Ve sürekli olarak faşizmin boy hedefi oldu.

MC Hükümetinin kurulmasıyla birlikte, faşist diktatörlük, sivil ve resmi güçleriyle yükseköğrenim gençliğine karşı yoğun bir saldırıya ve teröre girişti. faşist idareciler, polis ve sivil faşistlerin açık işbirliği, terörü ve tertipleri ile yüksekokullar ve öğrenci yurtlarının çoğu faşist işgal altına alındı. Buralara dayanarak yükseköğrenim gençliği üzerindeki faşist baskı ve terör daha da yoğunlaştırıldı. Başlarda daha çok öğrenci önderlerine yönelen kanlı katliam girişimleri kısa zamanda genişleyerek tüm öğrencileri hedef almaya başladı. Bu öğrenci kitlesine yönelik toplu katliam girişimlerine kadar vardı.

Öğrenci gençlik faşist terörü ve işgalleri nefretle karşıladı; buna karşı direndi. Devrimci gençlik, bunlara karşı fedakarca ve yiğitçe direndi; mücadele etti. Ama bu, faşist işgalleri kırmaya ve faşist terörü engellemeye yetmedi. Çünkü eldeki demokratik mevzileri korumayı sağlayacak aktif bir kitle mücadelesi yaratılmadı. Aktif ve militan bir kitle mücadelesinin gerçekleştirilememesine yol açan çeşitli etkenler vardı.

Bu etkenlerden en önemlisi reformizmin öğrenci kitleleri üzerindeki etkinliğiydi. O dönemde, CHP reformizminin 12 Mart döneminin ardından başlayarak kitleler üzerinde giderek gelişen bir etkinliği sözkonusuydu. Güçlü bir devrimci alternatifin olmaması yüzünden, CHP reformizmi sahte vaatleri ve demagojilerle halkın ve gençliğin faşizme karşı tepkisini peşine takmayı önemli ölçüde başarabildi. Kitleler üzerindeki etkinliğini giderek geliştirdi ve böylece halkın faşizme karşı gelişen tepkisini peşine takarak zaptetmeye, yumuşatmaya çalıştı. Ve tabii ki bu faşizmin güçlenmesine yaradı.

Yükseköğrenim gençliği üzerinde CHP reformizminin, onun yaydığı boş hayallerin etkinliğinin olması, faşizmin saldırılarının CHP'yi destekleyerek ve CHP'nin hükümete gelmesini sağlayarak durdurulabileceği düşüncesinin etkili olması kitlelerin aktif mücadeleye çekilmesinin önünde bir engel oluşturdu.

Bu dönemde başta Devrimci Yol olmak üzere küçükburjuva, ortayolcu hareketlerin yükseköğrenim içerisinde etkinlikleri fazlaydı. Bu hareketler, uzlaşmacı sınıf tabiatlarının bir sonucu olarak, yoğunlaşan faşist terör karşısında reformizme yakınlaştılar; büyük ölçüde ona yamandılar. Reformist bir mücadele çizgisi izlediler; CHP hakkında hayaller beslediler ve yaydılar. Reformizme yanaşmalarının bir sonucu olarak, aktif kitle mücadelesi, devrimci bir platform ve eylem çizgisi öneren, reformizm hakkındaki hayallere kesin olarak karşı çıkan devrimcilerden uzaklaştılar; onlarla birlikten kaçındılar. Tam tersine revizyonistlerle yakınlaştılar. Onların önerdikleri reformist platformlarda yer aldılar. Ortayolcu hareketlerin bu tavrı, revizyonizmin güç toplamasına ve yüzündeki sahte "devrimci" maskesini daha uzun bir süre taşıyabilmesine yardımcı oldu. Bu durum, daha güçlü bir devrimci mücadele ve devrimci alternatif yaratılmasını engellemesinin yanı sıra öğrenci kitlesi üzerinde reformizmin etkinliğinin daha da güçlenmesine hizmet etti.



Revizyonistler, bilinçli bir faaliyet yürüterek, bütün bunlardan azami ölçüde yararlanmaya çalıştılar. CHP'yi açıktan destekleyerek, kitlelerin mücadelesini reformizmin peşine takarak engellemeye çalıştılar. Sözde faşizme karşı olan reformist platformlar oluşturarak işçi sınıfını, halkı ve devrimcileri kandırmaya, oyalamaya, mücadelelerini reformist sınırlar içine hapsetmeye çalıştılar. Devrimci saflarda bölücülük ve bozgunculuğu kışkırttılar. Devrimci birlikleri engellemeye çalıştılar. 5 Şubat ve benzeri provokasyonlar yaratarak kitle mücadelelelerini dağıtmaya, kitlelerde yılgınlığı, umutsuzluğu geliştirmeye çalıştılar. Mücadelenin ekonomik taleplerle sınırlı kalmasına, siyasi hedeflere yönelmesini engellemeye özel bir çaba gösterdiler. Aktif kitle mücadelelerine "goşizm", "Maoculuk", "provokasyon" diyerek azgınca saldırdılar. Yönetimlerini gasbettikleri kitle örgütlerinin başında olmaktan yararlanarak kitle mücadelelerini engellemeye çalıştılar. Bir yandan kitle mücadelesini engellemeye çalışırken, bir yandan da reformizmin etkinliğinden, kitle mücadelesindeki durgunluktan yararlanarak, ortayolcuların devrimcilere karşı tutumunu kullanarak, etkinliklerini artırmaya çalıştılar.

Ortayolcuların reformizme yanaşmasının sonucu olarak devrimci birliklerden kaçınma, birlik karşısında ve devrimcilere karşı sekter tutum takınma, devrimciler arasında sekterlik ve bölücülüğü yeşertti, geliştirdi. Revizyonistler, bu gerici tutumu bilinçli olarak kışkırttılar. Bunun sonucu olarak bu dönemde devrimci gençlik güçleri arasında bir birleşme ve toparlanma süreci değil, bölünme ve dağılma süreci yaşanmıştır. Hatta iş düşmanlık ve kin gütmeye kadar varmıştır. Bu, kitleleri olumsuz yönde etkilemiş, devrimci mücadeleye güvensizlik, güven duymama durumu yaratmıştır.

Bütün bunların karşısında, o dönemde Marksist-Leninist hareket henüz yeni doğmaktaydı ve yeterince güçlü değildi. Reformizme ve reformizm hakkında beslenen hayallere ta başından beri karşı çıkmasına ve belirli bir teşhir faaliyeti yürütmesine rağmen, sürekli aktif kitle mücadelesini savunmasına rağmen, devrimcilerin birliğini sağlamak için ve revizyonistleri devrimci saflardan tecrit etmek için sürekli bir mücadele vermesine rağmen güçlü bir devrimci birlik, güçlü bir kitle mücadelesi ve devrimci alternatif yaratılmasına güç yetirilemedi.

Ekonomik talepler için mücadeleyle siyasi talepler için mücadele yeterince ve doğru bir biçimde birleştirilemedi, bütünlüklü bir demokrasi mücadelesi verilemedi. Çoğu zaman mücadele, sivil faşistlere karşı mücadele ile sınırlandı. Ayrıca, doğru bir örgütlenme siyaseti yoktu ve birimlere dayanan öğrenciler arasında kök salan bir örgütlenme yaratılamamıştı. Bu durum devrimcilerle kitleler arasında bir kopukluğa neden oldu. Bunlar da güçlü kitle mücadeleleri yaratılmamasının ve öğrenci kitleleri üzerinde reformizmin etkinlik kurmasına kolaylık sağlayan nedenler arasında yer aldılar.

Yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinde duraklama

...delemizin yükseldiği ...aline getirelim

...laki hayal-
...zaklaştılar;
...yonistlerle
...formlarda
...zyonizmin
... maskesini
...u. Bu du-
...ci alterna-
...nci kitlesi
...lenmesine
...bütün bun-
...'yi açıktan
...nin peşine
... karşı olan
..., halkı ve
...rini refor-
...ci saflarda
...ci birlikle-
...vokasyon-
... kitlelerde
... Mücadele-
... hedeflere
...iler. Aktif
... 'provokas-
... gasbettik-
...narak kitle
...ndan kitle
...lan da re-
...durgunluk-
...şı tutumu-
...ucu olarak
...ve devrim-
...asında sek-
...nistler, bu
...ın sonucu
...asında bir
...e dağılma
...itmeye ka-
...emiş, dev-
...urumu ya-
...ksist-Leni-
...e güçlü de-
...nen hayal-
... bir teşhir
...nücadelesi-
... sağlamak
...tmek için
... devrimci
...natif yara-
...i talepler
...irleştirile-
...edi. Çoğu
...sınırlandı.
...imlere da-
...e yaratıla-
...la bir ko-
...leleri ya-
...nizmin et-
...asında yer
...aralarına

ve gerilemeyi doğuran başlıca etkenler bunlardır.

Bugün koşullar çok daha değişiktir. Yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinin yükselmesi için uygun bir durum arzetmektedir.

Birinci olarak bugün reformizm pratik olarak iflas etmiş durumdadır. CHP hükümete gelmeden önce halka ve gençliğe birçok vaadlerde bulunarak onları peşine takmaya çalışmıştı. Hükümette bulunduğu dönemde CHP bırakalım vaadlerini tutmayı, tam aksini yaptı. Faşist diktatörlüğe koltuk değnekliği yaptı. İMF'nin ve egemen sınıfların isteklerine bağlı olarak emekçi halk üzerindeki sömürü ve zulmü daha da artırmaya çalıştı. "Can güvenliğini sağlayacağım" dedi, danıştay kararlarına rağmen eğitim enstitülerine sokulan faşist kaatilleri okuldan atmadı. Cinayet şebekelerinin üzerine yürüyeceğini söyledi, daha sonra "kontr-gerilla diye birşey yoktur" dedi, MHP'yi "demokrasi gücü" olarak ilan etti. Yine vaatlerinin aksine öğrencilerin yurtlara girebilmesini imkansızlaştıran yeni faşist uygulamalar getirdi. Yeni yurtlar açacağı yerde mevcutlarını bile polis ve jandarma kışlası haline getirdi. Öğrencilerin her türlü demokratik hakkına azgınca saldırdı. CHP'nin hükümette olduğu dönemde öğrencilerin yaşam koşulları daha da kötüleşmiş, sefaletleri artmıştır. Demokratik hakları daha da kısıtlanmış, yoğun bir polis, jandarma terörüyle karşı karşıya kalmışlardır. Bu gelişmelerin sonucu olarak CHP'nin öğrencilerin çıkarlarını savunmadığı, faşizmin alternatifi değil, faşist diktatörlüğün koltuk değneği olduğu en açık bir şekilde ortaya çıktı. Reformizm kitleler üzerindeki etkisini hızla yitirmeye başladı. Son seçim sonuçları da reformizmin pratik iflasını sergilemektedir. Kitleler giderek genişleyen bir şekilde reformizmin kurtuluş olmadığını, çözümün mücadeleye atılmak olduğunu daha fazla kavrıyorlar. Gerçek yüzü açığa çıkan reformizm kitle mücadelesini engelleyebilme yeteneğini hızla yitirmektedir. Bu durum kitle mücadelesinin önünü açıyor.

Öte yandan komprador feodal düzenin içinde bulunduğu bunalım yüksek öğrenim gençliğini derin bir şekilde etkilemektedir. Öğretim tamamen paralıdır ve ders araç gereçlerinin fiyatları korkunç boyutlara ulaşmıştır. Öğrenciler büyük bir barınma sorunuyla karşı karşıyadır. *İhtiyacın çok küçük bir bölümünü karşılayacak* kadar yurt vardır ve bunların da önemli bir bölümü polis-jandarma kışlası haline getirilmiştir. Öte yandan faşist yönetmeliklerle yurtlara öğrencilerin girebilmesi engellenmektedir. Öte yandan yurtlar faşist disiplin yönetmeliğiyle bir hapishane haline getirilmeye çalışılmaktadır. Yurtlara giremeyen büyük çoğunluk ise binlerce lira kira vererek tavan aralarında, bodrumlarda, ısınmasız, aydınlatmasız sefalet içinde yaşamaktadır. Üstelik bekara ev verilmediği için, ev kiralayabilmekte büyük bir sorun olmaktadır. İhtiyacı olanların sayısına göre az sayıda kişiye verilen kredi ise gülünç bir miktardadır.

Bunun yanısıra üniversitelere özerkliğin zerresi tanınmamıştır. Demokratikliğin kırıntılarına bile rastlanamamaktadır. Öğrencilerin yönetime katılma, örgütlenme, propaganda, toplantı, gösteri hakları tamamen gasbedilmiştir. Faşist disiplin yönetmelikleri ve okullara doldurulan polis, jandarmalar aracılığıyla öğrencilere yoğun bir baskı ve terör uygulanmaktadır. Polis-jandarma en ufak bir şeyde sebepli-sebepsiz öğrencilere azgınca saldırmakta, tutuklamakta, yaralamakta hatta katletmektedir. Öyleki birçok yerde öğrencilerin bir araya gelmesi, sohbet etmesi bile yasaklanmakta, koridora çıkmaları, tuvalete gitmeleri, bahçede dolaşmaları yasaklanmakta, hatta bu amaçla kantinler bile kapatılmaktadır. Bu uygulamalar sıkıyönetim terörüyle daha da yoğunlaştırılmaya çalışılmaktadır. Faşist diktatörlük yüksek okullarda polis ve jandarma terörüne önümüzdeki dönem yoğun olarak başvuracağını ODTÜ olayları sırasında açıkça göstermiştir.

Bütün bu ağır koşullar yüksek öğrenim gençliğinin tepkisini çekmekte, öğrenciler bunlara karşı çıkmaktadırlar. Bunlar karşısında direnmek ve mücadele etmekten başka çıkar yol olmadığını görmektedir.

Öte yandan işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesi de genel olarak yükselmektedir. Toplumun her kesiminde yükselen mücadele yüksek öğrenim gençliğini de etkileyecek ve mücadelelerinin yükselmesine uygun bir ortam hazırlayacaktır.

Ayrıca devrimci gençlik güçleri arasında birlik giderek gelişmektedir, birlik için daha uygun bir artam sözkonusudur. Bunun karşısında revizyonizm ise hızla teşhir olmakta ve giderek tecrit olmaktadır. Bu durum geniş kitlelerin devrimci bir temelde birleştirilmesi ve kitle mücadelesinin yükseltilmesi için olumlu bir etken olacaktır.

Üstelik bugün Marksist-Leninist hareket giderek güçlenmektedir. Doğru devrimci bir platforma, devrimci bir örgütlenme ve mücadele anlayışına, doğru taktiklere sahiptir. Bunların etrafında kitleleri giderek daha güçlenen bir şekilde harekete geçirmektedir. Bu olumlu durum ve Marksist-Leninist hareketin önderliği, yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinin yükselmesinin önemli bir etkeni olacaktır.

Bunlar yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinin yükselmesi için şartların uygun olduğunu ortaya koymaktadır.

Bugün yüksek öğrenim gençliğinin önünde duran görev bu olumlu koşullardan en fazlasıyla yararlanmak, zaaf ve eksikliklerini gidererek mücadeleyi yükseltmektir.

Saflarda hala var olabilecek reformist etkilere karşı sürekli mücadele yürüterek aktif kitle mücadelesini yükseltmeliyiz. Bu mücadelenin en etkili ve en kitlesel hale gelmesi için demokrasi mücadelesini bütünlüklü bir şekilde yürütmeli, ekonomik , demokratik talepler için mücadeleyle siyasi talepler için mücadeleyi uygun bir şekilde birleştirmeli ve ekonomik talepler için mücadeleyi siyasi talepler için mücadeleye tabi kılmalıyız. Bugün kitleler mücadelede daha fazla siyasi talepler öne sürmektedirler. Kitlelerdeki siyasileşmenin hızlı bir şekilde yükseldiği günümüz koşullarında siyasi talepler için mücadeleyi hiç bir zaman gevşetmemeliyiz. Ama bu ekonomik demokratik talepler için mücadeleyi bir yana bırakmamız anlamına gelmez. Aksine buhran koşullarında ekonomik talepler için mücadele diğer zamanlara göre daha fazla önem kazanmaktadır.

Okullardaki demokratik mevzilerin korunmasına ve genişletilmesine önem vermeliyiz. Okulda her türlü hakkımızı kısıtlayan ve mücadelemize azgınca saldıran polis ve jandarmaya karşı direnmeli ve okuldan atmak için mücadeleyi yükseltmeliyiz. Yine mücadelemizin önünde önemli engellerden biri olan ve demokratik haklarımızı ortadan kaldıran faşist disiplin yönetmeliklerine karşı mücadeleye de önem vermeli ve işlemez hale getirmeliyiz. Ayrıca sıkıyönetimin kaldırılması, faşist cinayet yuvalarının dağıtılması mücadelesine omuz vermeliyiz.

Öte yandan, bu dönem hayat pahalılığına ve eğitimin paralı olmasına karşı mücadele daha fazla önem kazanmış durumdadır. Hayat pahalılığı ve öğrenim giderleri öğrencileri sefalete mahkum etmekte, bir çoğunun okuma olanağını ortadan kaldırmaktadır. Bunun karşısında öğrencilere yeterli yurt olanağı sağlanmamakta, aksine öğrencileri yurtlara almamak için her yola başvurulmaktadır. İhtiyacı olan herkese verilmeyen krediler ise göstermelik bir düzeydedir. Eğitimin parasız olması için mücadele temelinde hayat pahalılığına, yemek-kantin fiyatlarının yüksekliğine karşı, ihtiyacı olan herkese yurt olanağının sağlanması ve karşılıksız olarak yeterli miktarda kredi verilmesi için mücadele etmeliyiz.

Mücadeleyi yükseltmek için örgütlenmeye ve birliğe önem vermeliyiz. Örgütlenmemizi birimler temeline oturtmalı ve bütün öğrencilerin örgütlülüğü haline getirmeliyiz. Bütün kitleye dayanan bu örgütlenme ile okul içinde serbest örgütlenme ve yönetime katılma hakkı için mücadele etmeliyiz.

Mücadeleye en geniş öğrenci kitlesini katmanın başarı için tayin edici bir önemi vardır. Faaliyetlerimizde en geniş kitleyi mücadeleye katma bakışını hiç bir zaman elden bırakmamalıyız. Bu açıdan devrimci gençlik güçleri arasındaki birlik büyük önem kazanmaktadır. Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarı gençler arasında bir birlik ve bunun etrafında en geniş öğrenci kitlesinin birleştiği güçlü bir devrimci cephe yaratmaya çalışmalıyız. Gençlik üzerinde belirli bir etkinlikleri olan D. Sol ve Kurtuluş gruplarını bu devrimci temeldeki birliğe kazanmak için sürekli bir birlik çabası harcamalıyız. Geçtiğimiz dönemde çoğu zaman D. Sol ve. Kurtuluş, işlevi devrimci mücadeleyi engellemek ve yavaşlatmak olan gerici birlikler oluşturdular. Revizyonizmin güçlü teşhiri temelinde bu gerici birliği parçalamalı, bu hareketleri ve tabanlarını devrimci birliğe kazanmalıyız. Devrimci gençlik güçleri arasında bir birlik sadece bir aritmetik toplam değil, kat kat fazla bir güç yaratacaktır. Kitleleri etrafında birleştiren güçlü bir devrimci cephe yaratacaktır.

Yüksek öğrenim gençliği mücadelesini sürekli yükseltirken, bu mücadelesini yükselen halk hareketiyle birleştirmeli ve güçlerini daha büyük ve birleşik mücadeleler için hazırlamalıdır.

Yeni dönemde mücadelemizi daha da yükseltmek için ileri!



ÖĞRENCİ KREDİLERİ YÜKSELTİLECEKMİŞ

Bir göz boyama

Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur 22 Ekim tarihinde yaptığı bir açıklamayla bu yıl yurt kapasitesinin 27 binden 28 bin'e çıkarıldığını, öğrenci kredilerininde 1000 liradan 1500 lira'ya çıkarılacağını açıkladı. Bakan bilmemkaç ay sonra 1500 lira'ya çıkaracağız dediği kredinin öğrencilerin her hangi bir sorununu çözmeyeceğini bile bile bir takım yaygaralar kopardı. Bakanlığı döneminde kredileri %300 artırdığını yani 500 liradan 1500 liraya çıkardığını söyledi. Aklı sırada gerçekleri gizlemeye çalıştı ve öğrencilerin çıkarını savunduğunu gösterdi

Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur'un bu yıl vereceğiz dediği 1500 lira şimdi verilen 1000 lira gibi hiç bir öğrencinin derdine deva olmayacaktır. Bu şartlar altında vereceğiz dedikleri 1500 lira bırakalım öğrencilerin diğer ihtiyaçlarını gidermeyi karnını bile doyurmaya *yetmeyecektir. Çünkü bu yıl iğneden-ipliğe her şeye %100-200'e varan zamlar* yapılmıştır. Öğrencilerin ihtiyaçları olan yiyecek, giyecek mallar ateş pahasıdır. Fiatları geçmiş yıllara oranla kat kat artmıştır. Öğrencinin okul ihtiyaçları olan defter-kitap ve diğer araç-gereçlerin fiatları kat kat artmıştır. Yurtlarda ücretler *arttırılmıştır. Bugün* ucuz olarak bilinen kantinlerde bile yemek fiyatları arttırılmıştır. Ev kiraları çok yüksektir. Bugün en düşük ev kirası 3-4 bin liradır.

Bugün var olan mevcut yurtların kapasitesi çok azdır. Yeni yurtlar açılmamaktadır. Var olan yurtlarda öğrencilerin ihtiyacını karşılamaktan çok uzaktır. Zaten var olan yurtlarda gerici yurtlar yönetmeliğindeki "Emniyet belgesi", "başarı belgesi" gibi maddelere dayanılarak öğrenci alınmamaktadır. Bugün bir çok yurt öğrencilere kapatılıp jandarma-polis kışlası yapılmıştır. İstanbul Site, Edirnekapı yurtları ve AÖS gibi yurtlar öğrencilere kapatılmış jandarma,polis kışlası yapılmıştır.Ankara Cebeci gibi bir takım yurtlarda tamamen kapatılmıştır.

Yurtlarda kalamayan öğrenciler ev bulamamaktadır. Öğrencilere ev verilmemektedir. Bulunabilen evler ise çok pahalıdır. Bu nedenle de öğrenciler 4-5 arkadaş bir araya gelerek ya bir ev tutmakta ya da gecekondularda, inşaatlarda, apartmanların bodrum katlarında ışıksız, susuz, nemli olan sağlığa aykırı evlerde kalmaktadırlar.

Bu yıl öğrencilerin öğrenimlerini sürdürmeleri daha da güçleşecektir. Çünkü geçmiş yıllara oranla işçi ücretleri sanayi ve ticaret odalarının verdiği rakamlara göre bile %20 oranında düşüktür. Memurların durumu zaten işçilerinkinden farksíz. Köylülerin ürettiği ürünlerin taban fiatları oldukça düşük tutuldu. Köylülerin ürettiği ürünler bir avuç vurguncuya peşkeş çekildi. Kısacası emekçi sınıfların alım gücü düştü, yaşamları daha da güçleşti. Emekçi sınıf ve tabakaların yaşamındaki bu güçleşme öğrencilerin yaşamını ve öğrenimini etkiledi. Zaten zor şartlar altında bin bir güçlükle çocuklarını okutan emekçi aileler çocuklarını okutamayacaklar. Bu nedenlede birçok öğrenci okullarını bırakmak zorunda kalacaklardır.

Bu şartlar altında verilen 1000 Lira . vereceğiz diye propagandasını yaptıkları 1500 lira kredi bugün öğrencilerin hiçbir ihtiyacını karşılamaz. Bugünkü hayat pahalılığında bir öğrencinin asgari düzeyde bir yaşam sürebilmesi için en az 6000 lira gereklidir. Kredilerin en az 6000 Lira olması gereklidir. Ayrıca krediler az sayıda öğrenciye değil, ihtiyacı olan bütün öğrencilere verilmelidir ve karşılıksız olmalıdır.

Gençliğin örgütlenmesi ve önümüzdeki görevler (I)

Ülkemizde devrimci gençlik hareketi yıllardan beri sürekli yükseldi, birçok başarılar kazandı. Bunlar içinde özellikle son iki yıl içerisinde örgütlenme alanında kazandığı başarılar önemli bir yer tutmaktadır. Bugün gençlik örgütleri bütün ülkeye yayılmış ve önemli bir gençlik kemini içinde toplamış durumdadır. Mücadeleci örgütler olarak yaratılan bu örgütler her türlü baskı ve teröre rağmen örgütlü mücadelelerini sürdürmektedirler.

Bugün devrimci gençlik örgütlenme alanındaki başarılarını sürdürmek, düzenden kopan, devrime yönelen ve henüz örgütlenmemiş geniş gençlik yığınlarını örgütlemek göreviyle karşı karşıyadır. Bunun için gerekli hazırlıkları ve düzeltmeleri yapmak durumundadır.

Bu görevler üzerinde geniş olarak durmadan önce gençliğin örgütlenmesinin devrim açısından önemi ve ülkemizde gençlik örgütlenmesinin ulaştığı düzey üzerinde kısaca duracağız.

Gençliğin devrim mücadelesinde özel bir önemi ve yeri vardır. Çünkü gençlik toplumun en çabuk siyasileşen ve bu doğrultuda en aktif tavrı alan en dinamik kesimidir. Bütün ülkelerde aktif ve geniş katılımıyla gençlik, devrim mücadelesinde her zaman önemli bir yer tutmuştur. Bu nedenle, bütün dünyada komünist partiler, her zaman gençliğe büyük bir önem vermişler ve gençliği devrime kazanmak için özel bir çaba harcamışlardır. Ülkemizde de her dönemde işçi sınıfı ve emekçi halkımızın mücadelesinde gençliğin önemli bir yeri oldu. Gençlik, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde hep en ön saflarda yer aldı. Bugün de gençliğimiz faşist diktatörlüğün her türlü baskı ve terörüne rağmen kahramanca ve militan bir mücadele sürdürüyor. Bugün halkın mücadelesi günden güne gelişip güçlenmektedir. Bu mücadele içinde gençliğin mücadelesinin önemli bir yeri var. İşçi, köylü ve öğrenci gençlik, her gün daha geniş saflar halinde mücadeleye atılmakta, mücadeleleri her gün daha da yükselmekte ve bütün ülkeye yayılmaktadır.

Kısacası, gençliğin devrim mücadelesinde önemli bir yeri vardır. Gençliği devrim mücadelesine kazanmanın, devrim mücadelesinin bugünü ve geleceği açısından belirleyici bir önemi vardır.

Örgütlenme mücadenin zorunlu bir gereğidir. Her *mücadele, kendine* uygun bir örgütlenmeyi gerektirir. Gençliği devrim mücadelesine kazanmak, seferber etmek ve eğitmek için onu bu görevlere ve mücadeleye uygun bir tarzda örgütlemek zorunludur.

Gençliği kazanmak, devrim cephesinde birleştirme ve devrim yolunda seferber etmede devrimci bir programa ve mücadele çizgisine sahip olmanın yanı sıra örgütlenmenin önemli bir yeri vardır. Devrime kazanılan gençliğin mücadeleye katılımını sürekli ve istikrarlı hale getirebilmek için gençliği örgütlemek gereklidir. Devrime kazanılan gençliği mücadeleye seferber etmek için ve bu mücadeleyi en güçlü ve etkili bir duruma getirebilmek için gençliği örgütlemek gereklidir. Gençliği kazanma faaliyetini sürekli ve güçlü bir şekilde yürütebilmek için yine örgütlenme gereklidir. Aynı zamanda, devrime kazanılan gençliği sürekli bir şekilde her yönüyle eğitebilmek için de onu örgütlemek gereklidir.

Egemen sınıflar, gençliği devrim mücadelesinden alıkoymak ve mücadelesini bastırmak için her yola başvuruyor, çok yönlü bir faaliyet sürdürüyor. Yalan ve demagojilerle, sahte vaatlerle aldatmaya, reformist platformlar ve sahte umutlarla oyalamaya, reformist-revizyonist ideolojilerle şaşırtmaya çalışıyorlar. Her türlü aracı kullanarak yozlaştırmaya çalışıyorlar. Bunların yanı sıra terör ve baskı yöntemlerini de en azgınca kullanıyorlar. Egemen sınıfların gençliğe yönelik bu çok yönlü saldırıları içinde gençlik örgütlerine karşı saldırıları özel bir yer tutuyor. Gençliğin örgütlenme hakkı çeşitli yollarla gasbediliyor ve tamamen yok edilmeye çalışılıyor. Sivil ve resmi faşistler, gençlik örgütlerine, üyelerine ve yöneticilerine karşı azgın bir terör uyguluyorlar. Gençliği dağıtabilmek için, onun önderlerini yok etmeye çabalıyorlar. Gençlik örgütleri sık sık kapatılıyor, yenilerinin kurulması engelleniyor. Örneğin, gençlik örgütleri sıkıyönetimin ilk saldırdığı yerler arasındadır. Faşist diktatörlüğün en başta saldırdığı şeyler arasında yer alması, gençliğin örgütlenmesinin devrim açısından taşıdığı önemi vurgulamaktadır.

Örgütlenmenin önemini en açık bir şekilde ortaya koyan bir gerçek de şudur : Bugün faşist diktatörlük, yoğun baskılarına ve azgın terörüne rağmen, gençliğin direnişini yok edememektedir. Aksine bu mücadele sıkıyönetim ve benzeri uygulamaları da hedef alarak giderek gelişmektedir. Bunu sağlayan şey, gençliğin örgütlü olması, mücadeleci ve sağlam bir örgütlenmeye sahip olmasıdır. Gençliğin gücü eğer örgütlüyse onun direnişini yok etmek mümkün değildir.

AĞIRLAŞAN BUHRAN KOŞULLARI VE GENÇLİĞİ ÖRGÜTLENMENİN ARTAN ÖNEMİ

Ağır bir buhran içerisinde bulunan komprador-feodal düzen, gençliğin yaşam koşullarını daha da kötüleştirmekte, geleceğini daha da karartmaktadır. Bu durumda mevcut düzene karşı nefreti her gün daha da artan gençlik, hızla düzenden kopmakta ve siyasileşmektedir. Devrime ve devrimci mücadeleye yönelen gençlerin sayısı hızla artmaktadır.

İşçi gençlik, sürekli artan hayat pahalılığına karşılık çok düşük ücretle ve en ağır koşullarda her türlü haktan yoksun olarak çalışmak zorunda kalıyor. İşten atılan gençlerin ve iş bulamayan gençlerin sayısı hızla artıyor. Köylü gençliğin de durumu giderek daha da kötüleşiyor. Düşük ürün taban fiyatları en başta topraksız ve az topraklı olanlar olmak üzere bütün köylü gençliğin belini daha da büküyor. İşsizlik, eğitimsizlik, geleceklerini daha da karartıyor. Öğrenci gençlik, artık karşılanamaycak düzeye çıkan okul giderleri ve eğitimin paralı olması karşısında daha fazla sefalete itiliyor. Okulu bitirebilme ve bitirdikten sonra iş bulabilme veya üniversiteye girebilme olanağı sürekli daha da azalıyor. Kürt gençliği, bunlara ek olarak koyu bir milli zulüm, ve asimilasyona maruz kalıyor. Bunların yanı sıra işçi, köylü ve öğrenci gençlik yoğun bir baskı altında tutuluyor. En başta örgütlenme, söz ve gösteri olmak üzere her türlü demokratik haktan yoksun bırakılıyor. Binbir yolla kültürel ve ahlaki olarak yozlaştırılmaya çalışılıyorlar. Gençlik, bütün bunlara karşı çıktığında ve direndiğinde faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerinin faşist terörüyle karşılaşıyor. Azgın sömürüye karşı çıkan ve sınıf sendikalarında örgütlenmek isteyen işçi gençlik, taban fiyatlarının yüksek olmasını isteyen, iş ve toprak isteyen, feodalizmin baskılarına ve karanlığına karşı çıkan köylü gençlik, eğitimin paralı ve eleyici olmasına karşı çıkan, ulusal demokratik halkçı bir eğitim isteyen öğrenci gençlik, milli zulme karşı direnen Kürt gençliği, hep karşılarında faşist diktatörlüğün polisini, jandarmasını, sivil güçlerini ve yasalarını, mahkemelerini, hapishanelerini buluyor. Halk ve gençlik üzerindeki baskı gün geçtikçe daha da yoğunlaşıyor. Bir yandan yeni faşist baskı yasaları hazırlanırken, bir yandan da sıkıyönetim ilan edilerek terör daha da artırılmaya çalışılıyor.

Bu durumda yaşam koşulları her gün daha da kötüleşen gençlik yığınları düzenden kopuyor, ona tepki duymaya başlıyor. Egemen sınıflar birçok aracı kullanarak ve faşist, revizyonist ve reformist partiler aracılığıyla düzene yönelen gençleri aldatarak tekrar düzene bağlamaya, gençliğin devrime yönelen enerjisini boşa harcamaya çalışıyorlar. Fakat devrimci mücadelenin henüz güçsüz de olsa giderek gelişmesi ve düzen partilerinin yüzünün hayat içinde teşhir olmasının, özellikle de reformizmin iflasının bir sonucu olarak, bunların etkileyebildikleri gençlerin sayısı azalmaktadır. (Yalnız bu gençlerin henüz gençliğin küçümsenmeyecek bir miktarda olduğu gözden uzak tutulmamalıdır). Öte yandan gençliğin önemli bir kesimi düzenden kopmasına rağmen henüz tam olarak devrimci mücadele saflarında yer almamaktadır; bir arayış içindedir.

Kısacası, günümüzün ağır bunalım koşullarında gençlik, daha büyük bir hızla düzenden kopmakta ve devrime yönelmektedir. Bu durum, bu güçlü potansiyeli kucaklamayı ve geliştirmeyi kaçınılmaz bir görev olarak önümüze koymaktadır. Bu potansiyeli kucaklamak ve onu daha bilinçli, istikrarlı ve güçlü bir hale getirebilmek ancak onu örgütleyerek gerçekleştirilebilir. Devrime yönelen bu gençlik yığınlarını örgütlemek ve devrimci mücadelelerini güçlendirmek, güçlü bir devrimci alternatif oluşturmak ve düzene tepki duymalarına rağmen hâlâ düzen partilerinin etkisinde olan gençliği, devrimci mücadeleye kazanmak için de gereklidir. Sonuç olarak komprador-feodal düzenin bunalım içinde olduğu şu koşullarda örgütlenmenin önemi daha da artmaktadır. Devrime yönelen gençliği birleştirme, ve seferber etmek için örgütlenme daha hayati ve acil bir görev halini almıştır.

Şunu hemen belirtmeliyiz ki; gençliği örgütlemek deyince bundan gençliği devrim için ve devrim mücadelesi için örgütlemeyi kastediyoruz. Bunun dışında, kendini hangi kılık altında gösterirse göstersin gençliği devrim hedefinden ve mücadelesinden kopuk olarak örgütlemek anlayışı, gençliğin yolunu şaşırtmaktan başka bir şeye hizmet etmeyecektir. Gençliği devrim mücadelesi için örgütleme anlayışı, aynı zamanda bizi her türlü dernekçilik anlayışından koruyacak ve örgütlerimizin her şart altında yaşayan sağlam örgütler olmasını sağlayacaktır. Gençliği devrim için örgütlemek demek, bütün gençliği devrimci bir mücadele çizgisinde birleştirmek ve örgütlemek demektir. Bu, bütün devrimci gençlik potansiyelini ve devrimci gençlik güçlerini devrimci bir temelde birleştirmek görevini ortaya koyar. Aynı zamanda gençliği devrimci komünist hareketin eylem ve mücadele çizgisine kazanmak hedefini de ortaya koyar. Çünkü bütün gençliğin devrimci bir temelde en istikrarlı ve güçlü birliği, onun proleter devrimci hareket etrafındaki ve onun çizgisindeki birliği ile sağlanabilir. Öte yandan sahip olduğu ideoloji ve mücadele platformu ile eylem ve mücadele çizgisi ve anlayışı ile, sınıf mücadelesi içindeki konumu ile, kitlelerin çıkarlarını savunmadaki kararlılığı ile, temsilcisi olduğu ve dayandığı sınıf itibarı ile bütün gençliği devrimci bir platformda birleştirme bakışına ve gücüne ancak proleter devrimci hareket sahiptir.

Düzenden kopan gençliğin sayısı hızla genişlemekte ve bu durum düzenden kopan gençlik yığınlarını kucaklayacak, eğitecek ve seferber edecek bir örgütlenmenin önemini artırmaktadır. Gençliğin bugünkü örgütlenme düzeyini ve gençlik örgütlerinin içinde bulunduğu durumu göz önüne alırsak, mevcut gençlik örgütleri ve örgütlenme düzeyi düzenden kopan gençliği kucaklayabilme durumunda değildir. Bu açıdan henüz yetersiz bir düzeydedirler. Ülkemizde gençliğni örgütlenmesi, özellikle son iki yıl içerisinde proleter devrimci hareketin önderliği sayesinde büyük bir yol katetmiş ve küçümsenmeyecek bir düzeye ulaşmıştır. Fakat günümüzdeki görev göz önüne alındığında, görevi henüz yerine getirebilme durumunda değildir. Şimdi örgütlenmemizi düzenden kopan bütün gençliği kucaklayacak bir örgütlenme haline getirmek göreviyle karşı karşıyayız. Bu görevi yerine getirmek için birinci olarak örgütlenmemizi ilçelere, kasabalara, mahallelere, köylere kadar <u>yaygınlaştırmak</u>, ve <u>sağlamlaştırmak</u> gerekmektedir. Önümüzdeki örgütlenme görevi başlıca bu iki noktada toplanabilir. Düzenden kopan bütün gençliği kucaklayabilmek için örgütlenmemizi <u>yaygınlaştırmak</u> zorundayız. Öte yandan hem bütün potansiyeli kucaklayabilmek, hem bu potansiyeli eğitebilmek ve devrim mücadelesine seferber edebilmek için, hem de ağırlaşan siyasal koşullara uyabilmek için örgütlenmemizi <u>sağlamlaştırmak</u> zorundayız.

Bugün örgütlenmemiz çeşitli zaaflar taşımaktadır. Bu zaaflar önümüzdeki zorlu görevleri başarmamızın önünde engel oluşturmaktadırlar. Bugün örgütlenme alanındaki görevlerimizi yerine getirebilmek için bu zaafları aşammız gerekmektedir. Şimdi geçmiş örgütlenme pratiğimizi olumlu ve olumsuz yanlarıyla çok yönlü olarak gözden geçirerek zaaflarımızı ve eksiklerimizi açığa çıkarmalıyız. Ve bir yandan zaafları gidermek için gerekli düzeltmeleri yaparken, bir yandan da önümüzdeki ve mücadele görevlerine sıkı bir şekilde sarılmalıyız.

GENÇLİĞİN GEÇMİŞ ÖRGÜTLENME MÜCADELESİ VE BUGÜNKÜ ÖRGÜTLENME DÜZEYİ

Gençliğimizi sömürü ve zulme karşı uzun yıllardır verdiği şanlı mücadeleler içinde aynı zamanda bir örgütlenme mücadelesi de sürdürmüştür. Bu mücadeleler içinde değişik örgütlenmeler yaratmıştır. Marksist-Leninist bir önderlikten yoksun olmanın bir sonucu olarak bu örgütlenmeler — birçok olumlu özellikler taşımalarına rağmen— çeşitli zaafları içinde barındırmışlar ve istikrarsız olmuşlardır. Marksist-Leninist bir hareketin önderliği olmadığından zaman zaman büyük bir güç haline gelen gençlik örgütlenmeleri kendi iç zaafları ve karşıdevrimin saldırıları sonucu güçlerini ve sürekliliklerini koruyamamışlardır. Sağlam, görevlere ve şartlara uygun bir örgütlenme çizgisine, doğru bir mücadele ve eylem çizgisine, tutarlı devrimci bir platforma sahip olamamışlardır.

Ülkemizde Proleter Devrimci Hareketin doğuşu ve gelişmesine paralel olarak gençlik örgütlenmesi de bir atılım içine girmiş ve istikrarlı bir gelişim izlemeye başlamıştır. Proleter Devrimci Hareket doğru bir gençlik ve örgütlenmesi siyaseti ortaya koydu. Bu, gençliğin elinde güçlü bir silah oldu. Hızla pratiğe geçti ve hayat buldu. Böylece devrimci gençlik hareketinin tarihinde en önemli kazançlarından biri olan YDGD'ler doğdu. Ve bu örgütler üzerinde, gençlik hareketi açısından bir dönüm noktasını simgeleyen YDGF yaratıldı. Bugün YDGF çatısı altında ülkenin dört bir yanına yayılan 160'ı aşkın YDGD'de 40 binin üzerinde genç örgütlenmiştir. Gençlik saflarında giderek güçlenen bir örgütlenme bilinci yaratılmıştır. Bunun en somut örneği, gençliğin merkezi örgütleri YDGF'nin kapatılmasına gösterdiği güçlü tepkidir. Öte yandan onlarca gençlik örgütünün kapatılmış olmasına, önderlerinin, yöneticilerinin hapsedilmiş olmasına ve katledilmesine rağmen, örgütlü mücadelenin ağır koşullarda hâlâ sürmekte oluşu gençliğin sahip olduğu örgütlenme bilincinin ve bu örgütlerin mücadeleci örgütler olduğunun bir ifadesidir.

DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİ ÖNÜNDEKİ GÖREVLERİ BAŞARACAK GÜÇTEDİR

Ülkemizde gençlik örgütlenmesi, proleter devrimci hareketin önderliği ve ortaya koyduğu doğru siyasetler ışığında özellikle son iki yıl içerisinde bir atılım içine girdi. Sürekli gelişip, güçlenerek bugünkü düzeyine ulaştı. Bugün gençlik örgütlenmesi daha zorlu görevlerle karşı karşıyadır. Bu görevleri omuzlamak durumundadır. Ve bugün ülkemiz devrimci gençlik hareketi devrimci komünist hareketin önderliğinde bu zorlukları yenecek, zaaflarını aşacak güç ve potansiyele sahiptir. Devrimci gençlik hareketi bu zaafları yenme konusunda olumlu koşullara da sahiptir.

Gençliğin devrimci mücadele düzeyi, azmi ve potansiyeli oldukça yüksek bir düzeydedir ve sürekli olarak gelişmektedir. Gençliğin örgütlenme düzeyi, örgütlenme bilinci ve tecrübesi oldukça önemli boyutlara ulaşmış bulunmaktadır. Doğru bir örgütlenme çizgisine sahiptir. Marksist-Leninist hareketin ortaya koyduğu doğru dev-

Devamı Sayfa 14'te

İGD'li beslemelerin sahte «Lenincilği»

İGD'li beslemeler, son 2 - 3 yıldır "yolumuz işçi sınıfının yoludur", "işçi sınıfının savaş yolu", "işçi sınıfının yolu" vs. üzerine çığırtkanlık yapıyorlardı.Onlar bununla kendilerini işçi sınıfından yana göstermeye,Sovyet sosyal-emperyalistlerine yaptıkları uşaklığı gizlemeye çalışıyorlardı. Ancak tüm çabalarına rağmen onlar işçi düşmanlığını, sosyal-emperyalistlere uşaklıklarını gizleyemediler. Şimdi de yeni bir çığırtkanlığa başladılar: "Leninci politika", "Lenincı barış politikası", "TKP'nin Lenincı yönetimi", "Lenincı" vb. vb. Bu çığırtkanlık Politika, Savaş, Yolu, İlerici Yurtsever Gençlik"te açık bir şekilde dile getiriliyor. Bunlardan İYG işi kampanyalara kadar vardırmış bile. İYG dergisinin hemen hemen her sayfasında, her yazısında "Lenin", "Lenincilik" kelimelerini ve içi boşaltılmış alıntıları bol bol görmek mümkündür.

Stalin'in ölümünden sonra yönetimi gaspeden Kruşçevci modern revizyonistler, Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizm'e saldırdılar ve onu işe yaramaz kör bir silah haline getirmeye çalıştılar. Stalin'i ve eserini reddettiler. Bu aynı zamanda Marksizm-Leninizmin de reddiydi. Nitekim onlar "yaratıcı" görüşlerini ortaya sürmekte gecikmediler. Partiyi "tüm halkın partisi", proletarya diktatörlüğünü "tüm halkın devleti" şeklinde tahrif ettiler. Şiddete dayanan Leninist devrim tezi yerine "barışçıl yoldan geçiş" tezini ortaya sürdüler. Barış içinde bir arada yaşama politikası adı altında,proletarya ve ezilen halklara karşı emperyalizmle,özellikle de ABD emperyalizmiyle elele verdiler. Kısacası bütün temel meselelerde Marksizm-Leninizm'i reddettiler. Modern revizyonistler o gün bugündür, Marksizm-Leninizm'nin azılı düşmanlarından birdirler. Aynı şekilde modern revizyonistlerin ülkemizdeki uzantıları da Marksizm-Leninizmin azılı düşmanlarıdırlar. Onların "Lenincı" görünmeye çalışması sadece bir sahtekarlıktır.

NEDEN SAHTE "LENİNCİLİK"?

İGD'li beslemelerin Leninizm'i savunması düşünülemez. Çünkü bu beslemeler bütün temel meselelerde Leninizm'i reddediyor ve modern revizyonist tezleri savunuyor. Onlar her fırsatta Leninizm'e saldırarak revizyonist *zehirlerini kusuyorlar*. Marksizm-Leninizm'in ABC' sinden haberdar olan herkes bunu bilir. Bu bakımdan beslemelerin"Lenincı"görünmeye çalışması, sözümona gençliğe Leninizmi (!) öğretmek için kampanyalar açması kimseyi aldatamaz.

Sosyal-faşist TKP denetiminde yayın yapan "Politika", "Savaş Yolu", "İlerici Yurtsever Gençlik" gibi paçavralar "Lenincilik", "Lenincı politika" sözleri ve alıntıları bol bol kullanıyor. Şimdilik bunların en gayretli görüleni İYG dergisidir. Bu dergi, "Lenincilik" kelimelerini ve alıntıları bol kulllanmakla birlikte bir de "Lenin'in yapıtlarını oku" kampanyasını açmış. Gençliğin Leninizmi nasıl öğrenmesi gerektiği üzerine akıl veriyor. İYG dergisinin bu gayretkeşliğini gördükçe insan ister istemez şu soruyu soruyor: Lenin'in yapıtlarını okutmak için bu beslemeler şimdiye kadar uykuya mı kalmışlardı? Yeni mi akıllarına "Lenincı" olma, Lenin' in yapıtlarını okuma geldi? Hayır, beslemelerin çabası Lenincı olmak, Leninizmi savunmak için değildir. Çünkü bunlar Sovyetler Birliğinde Marksizm-Leninizm derslerini kaldıran revizyonistlerin ülkemizdeki beslemeleri, hık deyicileridirler. Çünkü bunlar Leninizme en açık şekilde saldıran; "Leninizm" kelimesine bile programlarından çıkaran "Avrupa komünistleri"nin bile açık destekçileridirler. Bunların Leninist olmasına imkan var mı? Bunların Leninizmi yaymasına, gençlik kitlelerini Leninizmi öğrenmeye yöneltmesine imkan var mıdır? Elbette yoktur. Bunlar da Leninizm karşısında korkuya kapılanların başında gelmektedirler.

Kaldı ki, beslemelerin Leninizmi öğretme adına gençliğe verdikleri de Leninizm değil, revizyonizmdir. Onlar, Leninizmi öğretme adı altında "Leninist eğitim politikası", "pedagoji", "gençlik, Lenin'in yaşamını örnek almalıdır" vb. konular üzerinde çığırtkanlık yapıyorlar. Bunlar, gençliği oyalamaya çalışıyorlar. Bu oyalamalardan kurtulup, gerçekten Lenin'in yapıtlarını okuyan unsurları ise "yer, zaman", "o günün şartlarına, bugünün şartlarına dikkat etmek lazım" vb. şekillerde uyararak (!), onların önünü almaya çalışıyorlar. Eğitim, pedagoji vb. konular üzerinde "Lenincilik" çığırtkanlığını yapan, İGD'li beslemeler, sıra Leninizmin özüne, o:un temel meselelerini savunmaya geldi mi revizyonist zehiri kusuyorlar. "Lenincı" görünmeye çalışırken, Leninizmin temel meselelerinden kaçınmalarının nedeni budur. Eğitim, pedagoji vb. konularda "Lenincilik" taslayan bu beslemelere şimdi sormak gerekir: Pedagoji, eğitim vb. yerine gençliği Leninizmin özünü öğrenmeye çağırsanıza. Onları Leninist parti, proletarya diktatörlüğü, devlet, ordu, devrim, barış ve savaş konularını incelemeye, öğrenmeye çağırsanıza. Ve bunları işlesenize... İşte o zaman gerçek yüzünüz daha iyi açığa çıkar.

İGD'li beslemeler gençliği asla Leninizmi öğrenmeye çağıramazlar. Ancak bunun sahtekarlığını yaparlar. Onlar her zaman gençliği revizyonizm ile ağulamaya çalışırlar. Nitekim bir yanda gençliği sözde Lenin'in yapıtlarını okumaya çağırırken; diğer yandan revizyonist paçavraları okumadan hiçbir şey öğrenemezsiniz diyor.İşte bunun bir örneği: "Herkesin Barış ve Sosyalizm Sorunlarını okuması bir zorunluluk, bir gereklilik olmakla birlikte, Leninist düşünceye yönelen gençlerin bu konuda daha titiz olmaları gerekir. Çünkü Leninist yaşamımızın başlangıcında, öğrendiklerimizi çağdaş dünyanın sorunlarına ve gelişen olaylarına bağlamasını öğrenmeliyiz. (...) Çünkü Barış ve Sosyalizm Sorunları, enternasyonalizmin ta kendisidir." (İYG, Sayı : 78) Tüm çığırtkanlıklarına rağmen İGD'li beslemelerin savunacakları ve başkalarına öğretecekleri Leninizm değil, modern revizyonist tezlerdir. İşte İGD'li beslemeler bunun çağrısını yapıyor: okuduklarınızı uygulamak için mutlaka modern revizyonist tezleri rehber alın. Yoksa okuduklarınız bir işe yaramaz.

Bütün bu gerçeklere rağmen İGD'li beslemelerin hâlâ "Lenincı" görünmeye çalışmasının elbette nedenleri vardır. Bunların;

. Birincisi; gençliğimizin işçi sınıfı ve Marksizm-Leninizme büyük bir yakınlık ve sempati duymaktadır. O, bugüne kadar büyük bir fedakarlıkla işçi sınıfının yanında yer almaya, Marksizm-Leninizmi öğrenmeye çalıştı. Gençliğimizin işçi sınıfına, Marksizm-Leninizme duyduğu yakınlık, devrimci dalganın giderek yükseldiği günümüzde daha da somutlaşıyor. Düzenden kopan binlerce genç, devrim safına, Marksizm-Leninizmi öğrenmeye yöneliyor. İşte İGD'li beslemelerin "Lenincı" görünmeye çalışmalarının bir nedeni, gençliğimizin işçi sınıfına, Marksizm-Leninizme duyduğu yakınlığı ve sempatiyi sömürme çabasıdır.

İkincisi; devrimci mücadelenin giderek yükseldiği günümüzde, revizyonistlerin tecriti daha da hızlanıyor ve onların saflarındaki çatlaklar ve çatışmalar daha da büyüyor. Bugün bu çatışma ve çatlaklar Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uşağı TKP'nin saflarında da mevcuttur. TKP'li mülteciler, daha şimdiden "Londracı" ve "Berlinci" diye bölünmüşlerdir. İGD'li beslemeler, çatlakların üzerini örtmek ve daha "keskin" görünmek sevdasındaki "Londracı" kanadın cereyanlarını göğüslemek için "Lenincilik" çağırtkanlığını hızlandırıyorlar. Akılsıra bol bol "Lenincı" kelimesini kullanmakla, alıntılar yapmakla "Lenincı" olduklarını ispatlamaya çalışıyorlar. Beslemeler, Leninizmin prestijinden yararlanmaya çalışıyorlar.

İGD'Lİ BESLEMELER ŞİDDETE DAYANAN LENİNİST DEVRİM TEZİNİ REDDEDİYOR

Yaptıkları çağırtkanlıkla "Lenincı" görünmeye çalışan İGD'li beslemeler, yeri geldiğinde, reviyonist zehiri kusmaktan geri durmuyorlar. İşte bunun örneklerinden biri: "Marksizm-Leninizm, devrimci eylem yöntemi olarak bireysel terörü hiçbir zaman onaylamamıştır... Bireysel terörizmin Marksizm-Leninizmin belirlediği silahlı halk ayaklanması ile de uzaktan yakından ilişkisi yoktur. (...) Üstelik Marksizm-Leninizm, her devrimci durum koşullarında savaşımın silahlı yolu izleyeceği gibi genel bir yasallık da getirmemiştir. Küçük burjuva serüvenci gruplar, şiddeti, silahlı yolu mutlaklaştırdıkları için Lenin'e ters düşüyorlar. (...) Nikaragua'da silahlı yoldan sosyalizmin yolu açılmıştır. Ama Bolivya'da sol güçler seçim başarısı elde etmişlerdir." (İlerici Yurtsever Gençlik", S. 79) Bunlar sahte "savaşım" çığlıkları atan İGD'li beslemelerin devrim anlayışını dile getiriyor. Görüldüğü gibi, beslemeler de tıpkı TİKP revizyonistleri gibi, önce "küçük burjuva serüvenciliğini" eleştirme adı altında bireysel terörü ilke olarak reddererek, devrimci şiddete saldırıyor ve ardından ayaklanmacı ayaklanma yatıyor. Bir kere Marksist-Leninistler, Lenin'in dediği gibi, bireysel terörü sistemleştirmeden ilke olarak reddetmezler. Ve devrimci şiddete saldıranların, onu karalamaya çalışanların da ayaklanmayı savunması asla mümkün değildir. Nitekim beslemeler de söylediklerini sonuca bağlıyor, ve şiddete dayanan Leninist devrim tezini redderek, seçimle devrim olacağını, yani "barışçıl yoldan geçiş"in mümkün olacağını itiraf ediyorlar. Bu alçaklar şiddete dayanan Leninist devrim tezini reddetmekle kalmıyor, bu reddedişi Lenin'e dayandırmaya (!) çalışıyorlar.

İGD'li beslemeler, hiç sıkılmadan, gözümüzün içine baka baka "Marksizm-Leninizm, her devrimci durum koşullarında savaşımın silahlı yolu izleyeceği gibi genel bir yasallık da getirmemiştir" diyorlar. Oysa Lenin "Burjuva devlet, proleter devlete (proletarya diktatoryasına) yerini 'sönme' yoluyla değil, genel kural olarak ancak ve ancak zora dayanan bir devrimle bırakabilir (...) Tüm Marks ve Engels öğretisinin temelinde, bu zora dayanan devrim düşünü -bu düşünün ta kendisini- sistemli biçimde yığınlara açıklama yatar."(Lenin, Devlet ve İhtilal) diyor.Görüldüğü gibi, Lenin'e ters düşenler, şiddete dayanan Leninist devrim tezini savunanlar değil, onu reddeden dönneklerdir; İGD'li beslemelerdir. Zaten İGD'li beslemeler için devrimci şiddet, komplolardan ve darbelerden başka bir anlam ifade etmemektedir. Onlar için devrimci şiddet, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çeşitli ülkelerde düzenlediği darbe ve komplolardır.

Sömürü ve zulüm düzenine karşı savaşan, onu değiştirmeye çalışan herhangi bir kimse devrimci şiddeti asla reddetmez. Çünkü o, karşı-devrimci şiddetin bir sonucu olarak ortaya çıkmış ve insan iradesinin dışında var olan bir olgudur. Karşı-devrimci şiddet yok edilmediği müddetçe devrimci şiddet reddedilemez. Sömürü ve zulüm düzeninden kurtuluşun yolu, şiddete dayanan devrimle burjuva devleti parçalamak ve yerine proletarya diktatörlüğünü kurmaktan geçmektedir. Leninizmin özü, proletarya diktatörlüğünün kurulması ve güçlendirilmesi yaşatılmasıdır. Lenin, "zora dayanan devrim olmaksızın, burjuva devlet yerine proleter devleti geçirmek olanaksızdır" demektedir. İşte İGD'li beslemeler, Kautsky'den, Troçki'ye, Buharin'den Tito'ya ve ondan Kruşçev'e kadar bütün revizyonistlerin yaptığını yapıyor ve Leninizmin bu özünü reddediyorlar. Bunun yerine revizyonist "barışçıl yoldan geçiş" tezini savunuyorlar. Bizim bu beslemelere söyleceğimiz: Bekleyin siz. Dünya proletaryası zora dayanan devrimle burjuva devleti yıkıp, yerine kendi diktatoryasını kuracaktır. Eğer sona Rusya kalırsa, o zaman barışçıl geçiş için düşünürüz.

İGD'li beslemeler, Leninizmin bütün temel meselelerini reddediyorlar. Bu yüzden onlar gerçek Lenincı değil, ancak ve ancak sahte Lenincidirler.

Gençlik [illegible] mücadelesini sürdürüyor

BOYABAT YDGD KURULDU

Boyabatlı Yurtsever Devrimci Gençler 1976'lardan bu yana devrimci mücadele içerisinde yer almaktadırlar. Geçmişte Boyabat Devrimci Kültür Derneği'nde faaliyet yürütüyorlardı. Ancak Kurtuluş'un çeşitli bahanelerle II.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarlarını dernekten atması ve derneği zamanla kitleden kopuk bir tekke haline getirmesi bu olanağı ortadan kaldırdı. Nitekim son olarak derneğin adı DEV-GÖR olarak değiştirildi.

Gençlik saflarındaki dağınıklığı gidermeyi ve mücadeleyi yükseltmeyi görev olarak tespit eden yurtsever devrimci gençler yaptıkları hazırlıklardan sonra Boyabat YDGD'yi kurdular.

NAZİMİYE YDGD KURULDU

17Ağustos 1979 günü yapılan kogre ile Nazimiye YDGD kuruldu.

Kongrede siyasi durum ve görevlerimiz, gençlik ve örgütlenmesi, sıkıyönetimin saldırıları ve "apocular" adlı provokasyon çetesinin karşı-devrimci faaliyeleri üzerinde duruldu. Ayrıca Nazimiye'deki gençlik mücadelesinin dünü, bugünü ve yarını üzerinde de duruldu. YDGD'nin kurulmasından sonra faaliyetler daha da hızlandı. Köylerde yapılan toplantılarda köy temsilcilikleri seçildi.

ÇARDAK KÜLTÜR DERNEĞİ ADINI ÇYDGD OLARAK DEĞİŞTİRDİ

Geçtiğimiz günlerde Çardak Kültür Derneği'nin yapılan 5.Kongresinde, divana verilen bir önergeyle, üyelerin oybirliğiyle derneğin adı Çardak Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği olarak değiştirildi.

LÜLEBURGAZ YDGD KURULDU

Yurtsever devrimci gençler Lüleburgaz'da 5 [illegible] 1979 günü YDGD'yi kurarak örgütlenme yolunda [illegible] adım daha attılar. LYDGD kurulur kurulmaz faaliyetlerine başladı. Dernekte bir toplantı düzenleyerek Lüleburgaz'daki devrimci mücadelenin durumu ve görevleri üzerinde tartışma yapıldı. Ayrıca işçi, köylü [illegible] gençliğe ve halka seslenen gençliği örgütlenmeye çağıran bir kuruluş bildirisi dağıtıldı.

KARTAL YDGD 1.KONGRESİNİ YAPTI

Kartal YDGD 16 Eylül'de 1.Kongresini [illegible] Coşkulu geçen kongrede faaliyet raporunun okunmasından sonra örgütlenme ve mücadelenin çeşitli sorunları tartışıldı. Yönetim Kurulu için aday olan 12 [illegible] hemen hepsi emekçi olan birisi kız 7 [illegible] yönetime seçildiler. Kongreye Devrimci Demir-İş, Kadıköy YDGD, Kazlıçeşme YDGD ve İLP mesaj gönderdiler. Kongrede Kadırga yurdunda geçen yıl nöbet tutarken sol maskeli bir provokatör tarafından katledilen [illegible] Candal onur üyesi olarak seçildi. Kongrede [illegible] Gençlik Kampanyası [illegible] [illegible] işçi gençliği YDGD'de örgütlemek için faaliyeti [illegible] artırmak, FGD kurmak, öğrenci Gençlik [illegible] kurmak, Kültür komisyonu ve spor kolu kurmak, Halkın Kurtuluşu ve Devrim Yolunda Gençlik gazetelerine bağışta bulunmak ve bağış kampanyası açmak kararları [illegible].

KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN KÖYDEKİ ÜYELERİ ÜZERİNE RKP (B) MK'NIN ÖRGÜTLENME BÜROSUNUN TOPLANTISINDA KONUŞMA :

6 Nisan 1925

Yoldaşlar! *Birinci görev*, tüm Gençlik Birliğine önderlik edecek çekirdek olarak, Gençlik Birliği'nin proleter ana çekirdeğini güvence altına almaktır. Raporu sunan konuşmacı bu soruna ilişkin birşey söylemedi. Bu şaşılacak bir şey değildir. Çünkü sözkonusu olan şey, proleter çekirdek değil, Komünist Gençlik Birliği'nin köydeki çalışmalarıdır. Ama bu, proleter çekirdeğin güvence altına alınmasının Komünist Gençlik Birliği'nin temel görevi olmasını engellemez. Kanımca, Komünist Gençlik Birliği'nin bu yöndeki çalışmaları az yada çok başarıyla sürdürülüyor. Genç işçilerin Komünist Gençlik Birliği'ne katılmalarının başarıyla gerçekleştirildiğini ve Birliğin, işçi gençliğin en azından onda dokuzunu kapsayacağı zamanın uzak olmadığını hiç abartmaksızın söyleyebiliriz.

İkinci görev, gençliğin köylü kesimine proleter çekirdeğin güçleri tarafından gerçek bir önderlik sağlanabilmesi doğrultusunda, proleter çekirdeğin kadrolarının Sovyetler Birliğinin kilit noktalarına ve başlıca eyaletlerine dağıtılmasıdır. Ben, gençliğin köylü kesiminin proleter kesime nazaran daha ağırlıkta olduğundan hareket ediyorum. Ben gençliğin proleter güçlerinin Sovyetler Birliği'nin tüm bölge ve illerine eşit olarak dağıtımının yeterli olmadığından hareket ediyorum. Bu nedenle bu güçleri öylesine dağıtmak, öyle noktalara yerleştirmek gerekir ki, bu noktalardan hareketle köylü gençliğin önderliğini sağlamak kolay olsun. Komünist Gençlik Birliği'nin, bu görevi, birinci görevini çözmekte gösterdiği aynı başarıyla çözemeyeceği görüşündeyim. Buna karşın, Komünist Gençlik Birliği'nin bu görevi çözmek için çalışmalarını tüm enerjisiyle sürdüreceğini ve yakın zamanda sonuçlarını almaktan geri kalmayacağını varsaymak için nedenler de vardır.

Üçüncü görev, Komünist Gençlik Birliği'ne kırsal alandaki köylü gençlikten çok sayıda üye kazanmaktır, bu üyeleri siyasal olarak eğitmek, onları kırsal alanda proleter siyasetin öncüleri haline getirmek ve proletaryayı köylülüğün emekçi kitleleri ile birleştiren temeli oluşturmaktır. Bu zor ve son derece karmaşık bir şeydir. Bu görevi kısa bir süre içinde çözmek tamamen olanaksızdır. Bu görevin üstesinden gelebilmek için Komünist Gençlik Birliği'nin proleter çekirdeği, muazzam bir çaba harcamalı ve güçlerini büyük çapta seferber etmelidir. Bu ne pahasına olursa olsun yapılmak zorundadır. Çünkü bu yapılmadan ne Komünist Gençlik Birliği sağlamlaştırılabilir ne de işçiler ve köylüler arasında birlik sağlanabilir. Ama Komünist Gençlik Birliği'ne köylü üyeler nasıl kazanılır, bu üyeler nasıl eğitilir ve onların kırsal alanda proleter siyasetin öncüleri haline gelmeleri amacına nasıl ulaşılabilir?

Komünist Gençlik Birliği'nin yalnızca köy hücre sekreterliklerinde en azından 27 000 kişinin bulunduğu söyleniyor. Hücre sekreterleri dışında kooperatiflerde, Sovyetlerde, köylü komitelerinde, kültür örgütlerinde vb. aktif genç komünistlerin olduğu söyleniyor. Hepsini toplarsak köyde en azından yüz bin genç komünistten oluşan bir üye kitlesinin olması gerektiği söyleniyor. Tüm bunların doğru olup olmadığını söylemek güçtür. Ama tüm bunlar doğru ise, o zaman bu üyenin onlardan ustalıkla yararlanıldığı takdirde mucizeler yaratma yeteneğine sahip muazzam bir güç oluşturmalarının mümkün olduğunu söylemem gerekir. Partinin şu an köyde çok sayıda üyeye sahip olmasından dolayı bu durum daha da önemlidir.

Ve burada sorun şudur: Bu çok sayıdaki üye nasıl eğitilmelidir ve salt lafta değil, gerçekte de proleter siyasetin köydeki öncüsü durumuna nasıl getirilmelidir?

Burada ayrıntılı bir cevap vermek niyetinde değilim. Bu kısa bir konuşma içinde de tümüyle olanaksızdır. Ama bu soruna doğru bir yaklaşım için zorunlu olan bazı temel koşullar kısa bir konuşma içinde de pek ala belirtilebilir. Bunlar ne tür koşullardır? Bu koşullar en azından sekiz tanedir.

Birincisi: Gençliğin köydeki üyelerine, kır yoksullarının çıkarına olan Sovyet iktidarının kararnamelerini açıklayan güncel broşürler ve başvuru kitapları sağlamak gerekir. Üyelerin bu kararnameleri iyice bilmeleri ve onları kır yoksullarına açıklayabilmeleri gerekir; bu kararnameler temelinde kulakların saldırılarına karşı kır yoksullarının çıkarlarını savunmaları gerekir. Bu kararnamelerin bilinmemesinin ve bunların köyde iktidarı yürütenler tarafından düzenli olarak çiğnenmesinin, bugünkü koşullarda köydeki en büyük felaketlerden biri olduğu kanısındayım. Köydeki genç komünist üyeler devrimci iktidarın nöbetçileri olmalıdır. Canla başla kır yoksullarını korumalıdırlar. Bu görev, kuşkusuz ki sıradan ve alışılagelmiş bir görevdir. Dünya devrimi üzerine gevezelik etmek, kuşkusuz ki sovyet kararnamelerine ilişkin bu alışılagelmiş ve günlük görevi gerçekleştirmekten çok daha kolaydır. Gene kuşkusuzdur, bu gerçekleştirilmeden köylülükle hiçbir ittifak olanaklı değildir.

İkincisi: Gençliğin köydeki üyelerine tarımcılığın önemli temel kavramlarına ilişkin güncel broşürler sağlamak gerekir. Bu üyelerin tarımcılığı öğrenip, tarımın iyileştirilmesine ilişkin önlemleri bilmeleri gerekir; bu alandaki gerekli bilgileri köylüye vermeyi bilmeleri gerekir. Köylü, genç komünistleri çoğu kez önemsemez onlara alayla bakar. Bu da köylünün genç komünistleri işletmelerden kopuk, bilgisiz ve tembel olarak görmesinden ileri gelmektedir. Genç komünistleri işletmelere yakınlaştırma ve onunla bağ kurma görevi işte bunun için gereklidir. Genç komünist eylemci tarıma sıkıca bağlandığı zaman, köylü işletmelerinin gelişmesi, iyileşmesi ve sağlamlaşması için yararlı tavsiyelerde bulunmayı bildiği zaman, ancak o zaman köylünün saygısını ve güvenini kazanabilir, Bu doğal olarak kolay bir şey değildir, hatta belki de sıkıcıdır. Ama, bu, eğer köylülüğün güvenini kazanmak istiyorsak gerekli bir şeydir.

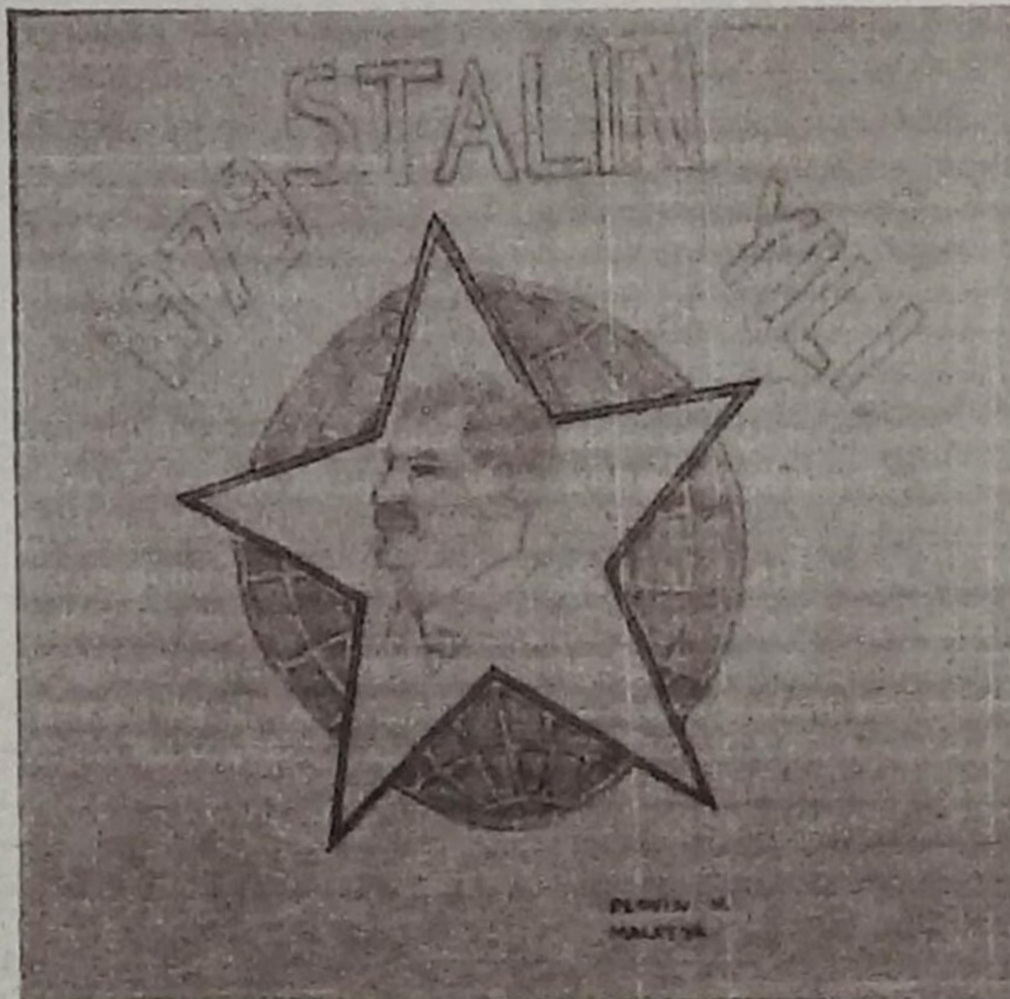
Üçüncüsü: Köydeki genç komünist üyelere, tarım vergisi üzerine, yerel bütçe ve ülkenin mali durumu üzerine güncel broşürler sağlamak gerekir. Vergi ve yerel bütçe, şimdi köylerde en önemli olan şeylerdir. Bugün, bu temelde sayısız suistimaller olmaktadır. Kulak vergi yükünden muaf kalıp kır yoksulu haksız yere sıkıntıya düşmeyecek şekilde vergi dağılımı nasıl olmalıdır? Yerel bütçe nasıl ve hangi ihtiyaçlar için kullanılmalı? Bu temeldeki suistimallerin ortaya çıkarılıp kökünün kazınması nasıl gerçekleştirilecektir? Bütün bu sorunlar, genç komünist eylemcinin görmemezlik edemeyeceği sorunlardır. Bütün bunlara müdahale etmek ve emekçi köylülüğün yardımına koşmak -işte görev budur. Bu hiç de kolay ve cazip bir çalışma değildir. Ama böyle bir çalışma olmadan da, hiç bir şekilde köyde bir sovyet inşasından söz edilemez.

Dördüncüsü: Köydeki genç komünist eylemciye şu güncel başvuru kitaplarını sağlamak gerekir: Sovyet inşasının sorunları, sovyetlerin canlandırılması ve köylülüğün, köy, kasaba, ilçe, eyalet vb. yönetimlerine çekilmesi. Genç komünist eylemci yerel sovyetlerin hakları ve yükümlülükleri üzerine, köylülerin sovyetlere karşı hakları ve yükümlülükleri üzerine, seçim sistemi, seçimlerin yapıldığı düzen vb. üzerine olan hükümleri iyice bilmelidir. Köylülüğe, Partinin ve sovyet iktidarının köy siyasetini açıklamak, bu siyasetin doğru ve bilinçli olarak uygulanmasını sağlamak -işte görev budur. Bu yapılmaksızın, köylülüğün güvenini kazanmak, köylü üyeleri ilerletmek köyde proleter demokrasiyi geliştirmek hiç düşünülemez.

Beşincisi: Köydeki Genç Komünistler Birliği üyelerine tarım, kredi ve tüketim kooperatifleri üzerine, arteller ve kollektif çiftlikler üzerine güncel broşürler sağlamak gerekir. Genç komünist eylemci, köy kooperatifciliğinin yaygınlaştırılması için köylülüğü seferber etmeyi bilmelidir. Bu son derece zor ve karmaşık bir şeydir. Ama köyü sosyalist inşaya katmak için mutlaka zorunludur. Tarım ve kredi kooperatifleri bugün köylü için birinci dereceden öneme sahiptir. Kooperatiflerin köylülere yakın ve güvenilir bir şey durumuna gelmelerini sağlamak - işte görev budur.

Bu arada, köydeki yoksul köylü tabakalarının temel alet noksanlığının devlet kredi kurumları tarafından yapılan belirli yardım sayesinde artellerin ve kollektif çiftliklerin kurulmasını kolaylaştıran özel bir durum yarattığına dikkat çekmek gerekir. Görev, bu arada köylülüğün yoksul tabakalarına, uygun kredi kolaylıklarından faydalanmak olanağını sağlamaktır.

Genç komünist eylemci bu hayati görevi görmemezlik edemez.





Altıncısı: Köydeki genç komünist üyelere, köyde kültür inşa çalışması için, okuma odalarının yaygınlaştırılması, okur-yazar olmayışın giderilmesi vb. için gerekli bilgi ve döküman sağlanmalıdır. Sovyet kültürünün yaygınlaştırılmasında Sovyetlerin ve genel olarak köydeki kültür güçlerinin doğal yardımcısı olan bir genç komünist eylemci - işte görev budur.

Yedincisi: Köydeki genç komünist üyeler, genç komünistlerin haklarının ve yükümlülüklerinin neler olduğunu, Komünist Gençlik Birliği ile Parti, sovyetler ve Komünist Gençlik Birliği arasındaki ilişkilerin nasıl olması gerektiğini iyi bilmelidirler. Genç komünist eylemci, kendini, Partinin ve Sovyet iktidarının köydeki yardımcısı olarak görmelidir. Köyde hotzotçuluk, sovyet seçimleri sırasında kötü tavırlar, kendini, parti, kooperatif ve Sovyet örgütleri yerine koyma çabaları, sözde dine karşı propaganda altında çirkin taşkınlıklar-Komünist Gençlik Birliğinin sancağına leke düşüren ve bir genç komünistin namına hiç de layık olmayan şeyler olarak bütün bunlar hemen giderilip tasfiye edilmelidir. Bu çirkin davranışlara karşı acımasızca mücadele vermek ve Komünist Gençlik Birliği ile sovyet ve parti organları arasında doğru ilişkiler kurmak- işte görev budur.

Sekizincisi: Köydeki genç komünist üyelere işçi köylü ittifakı ve bu ittifakın anlam ve önemi üzerine, proletarya diktatörlüğü ve komünizmin ilkeleri üzerine, son olarak Ekim Devriminin tarihi üzerine ve köylünün, çarların ve toprak sahipleri düzeni altında önceden nasıl yaşamış olduğu, şimdi nasıl yaşadığı ve ittifakın güçlenmesi ve sosyalizmin gelişmesi koşulları altında nasıl yaşayacağı konusundagüncel broşürler sağlanmalıdır. Genç komünist eylemci, kendini hiçbir şekilde köylünün önyargılarına ve uyarlamamalıdır. Bu önyargıları hesaba katmakla, kendini ona uyarlamak, birbirinden farklı iki şeydir. Eylemci, köylüyle komünistin diliyle konuşmayı bilmelidir. O, köylüyü, somut olgulara dayanarak, kendisinin sosyalizmin dışında bir kurtuluşunun olmadığına inandırmayı bilmelidir.

Bunlar, köydeki Komünist Gençlik Birliğini siyasal bakımdan eğitmek ve onu proleter siyasetin köydeki öncüsü kılmak için yerine getirilmesi kaçınılmaz olan koşullardır. Bu koşulların gerçekleşmesini kolaylaştırmak ve denetlemek Komünist Gençlik Birliği Merkez Komitesinin görevidir. Köydeki Komünist Gençlik Birliğinin muazzam bir şekilde gelişme tehlikesinden söz edilmekte. Burada, belli bir tehlikenin söz konusu olduğu kuşku götürmez. Ama aynı şekilde, Komünist Gençlik Birliğinin yukardan verilen görevleri şerefiyle yerine getirdiği zaman bu tehlikelerden korkmasına gerek olmadığı da kuşku götürmez.Bu öyle bir güçtür ki, köylü gençliğin akın halinde katılması bile onu tehdit edemez.Bütün sorun bu üyelerin siyasal eğitimleri için alabildiğine hızlandırılmış bir çalışmayı gerçekleştirmektir. Bütün sorun, bu üyelerin çalışmalarını usta bir şekilde işçi-köylü ittifakının güçlendirilmesine doğru yöneltmektir. Bütün sorun, bu üyelerden, köylülüğün yeni Sovyet inşasına katılması için yararlanmaktır.

Demek ki:

a) Komünist Gençlik Birliğinde önder temel güç olan proleter çekirdeğin güvence altına alınması;

b) Bu çekirdeğin aktif güçlerinin sovyet yönetimi açısından Sovyetler Birliği'nin başlıca eyaletlerine dağıtılması;

c) Proleter siyasetin köyde güvence altına alınması anlamında köydeki genç üyelerin eğitilmesi - genel olarak Komünist Gençlik Birliği'nin ve özel olarak da Komünist Gençlik Birliği Merkez Komitesi'nin acil görevleri işte bunlardır.

Komünist Gençlik Birliği, bu görevleri belirler ve onları günlük çalışmaları içinde çözerse, köyde önüne çıkan tehlikelerden korkmasına gerek kalmaz.

Stalin savunulmadan Ekim Devrimi savunulamaz



25 Ekim (7 Kasım) 1917 şafağında Rusya üzerinde Kızıl bir güneş doğdu.. ŞANLI EKİM DEVRİMİ. Doğan bu kızıl güneş ile birlikte, 25 Ekim (7 kasım) sabahı, Bolşevik Partisi'nin önderliğinde ayaklanan Rusya proletaryası, sonuca ulaşmamış ve kısa süren Paris Komünü'nü saymazsak, dünyanın, tarihin ilk sosyalist devletini; sömürünün ortadan kaldırıldığı ilk proletarya diktatörlüğünü ilan etti. Ekim Devrimi yeni bir çağın, dünya proletaryası ve ezilen halklarının kurtuluşunun müjdecisi başlangıcıdır.

25 Ekim (7 Kasım) 1917 safağında Rusya üzerinde doğan bu kızıl güneş, 62 yıl sonra bugün de dünya proletaryası ve halklarının yolunu aydınlatıyor. Aradan geçen 62 yıl Şanlı Ekim Devrimi'ne kızıllığından, parlaklığından hiçbir şey kaybettirmedi. Ekim Devrimi bugün tüm parlaklığıyla proletarya ve halkların mücadelesinde yaşıyor.

62. yıldönümde Şanlı Ekim Devrimi'ni tüm çoşkumuzla selamlıyoruz.

Fakat, Ekim Devrimi'nin 62. yıldönümünü anarken, bizi mutlandıran, yüreğimizi dolduran bir büyük olay daha var. Şanlı Ekim Devriminin 62. yıldönümünü STALİN YILI'nda, onunla birlikte kutluyoruz. Yüce önder Stalin Yoldaş'ın 100. doğum yıldönümü olan Stalin Yılında, adı Stalin adından ayrılamaz olan Ekim Devrimi'ni anmak tarihi bir olaydır.

Stalin Yılında Şanlı Ekim Devrimi'ni tüm çoşkumuzla bir kez daha selamlıyoruz.

EKİM DEVRİMİNİN ANLAMI NEDİR?

25 Ekim (7 Kasım) 1917'de başarıya ulaşan Şanlı Ekim devrimi insanlık tarihinde bir dönemeçtir. Ekim Devrimi dünya çapında bir devrim, büyük bir olaydır. Ekim Devrimi dünyada ilk kez sömürüyü yok eden, sömürücüleri ortadan kaldıran proletarya diktatörlüğünü ve dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği'ni yaratmış, Ekim Devrimi yepyeni bir çağ açmış, dünya proletaryası ve halklarının kurtuluş çağını başlatmıştır. Ekim Devrimi dünya çehresinde muazzam değişikliklere yol açmıştır.

Bu değişiklikler nelerdir?

Birincisi; Ekim Devrimi dünya emperyalist cephesini yararak, dünyada ilk kez, büyük bir ülkede, burjuvazinin egemenliği yıkılarak proletarya iktidara gelmiştir. Ve böylece yepyeni bir dönem; proleter devrimleri dönemi başlamıştır. Ekim Devrimi; dünya proletaryasının kurtuluşu; proleter devrimleri döneminin başlangıcıdır.

İkincisi; Ekim Devrimi tüm ezilen ulus ve halklara emperyalizmden kurtuluşun yolunu açmıştır. Ekim Devriminin vurduğu darbeyle dünya kapitalizminin cephe gerileri de sarsılmış, Ekim Devrimi ezilen ulus ve halklara kurtuluşun yolunu göstermiştir. Ve böylece yeni bir çağ; dünya ezilen halklarının proletarya ile ittifak içinde ve proletaryanın yönetiminde kurtuluş çağını başlatmıştır.

Üçüncüsü; Ekim Devrimi emperyalizme karşı mücadelede dünya proletaryasına ve halklarına bir üs, etrafında birleşebilecekleri bir merkez yaratarak dünya kapitalizmine bir daha hiç kapanmayacak olan ölümcül bir yara açmıştır. Ve böylece dünya kapitalizminin geri dönüşü olmayan yıkılış çağı, genel bunalımı başlamıştır.

Dördüncü ve en önemlisi de; Ekim Devrimi işçi sınıfının ideolojisi Marksizm-Leninizmin zaferini ilan etmiştir. Marksist-Leninist öğretinin pratikte kanıtlanmasını göstermiştir. Ve böylece Ekim Devrimi kendisine ne ad takarsa taksın her çeşit burjuva ideolojisini mahkum ederek, Marksizm-Leninizm zafer ve egemenlik dönemini başlatmıştır.

Ekim Devrimi bir başlangıçtır. Yepyeni bir çağın başlangıcı ve insanlık tarihinin bir dönemecidir. Ekim Devrimi dünya proletaryası ve halklarının kurtuluş yolunu göstermiş, başlatmıştır. Dünya proletaryası ve halklarının bir parçası olarak dünya gençliğine aydınlık geleceğin yolunu açmıştır.

Ekim Devriminin açtığı yolda dünyanın ilk sosyalist devleti, Lenin ve Stalin'in şanlı Sovyetler Birliği doğmuştur. Ekim Devrimiyle, proletarya ve halklar için baskı, sömürü, zulüm ve diktatörlük olan Çarlık ve burjuvazinin Rusyası yıkılacak, sömürücünün ve sömürücülerin olmadığı, proletarya ve emekçiler için en geniş demokrasinin olduğu, proletarya diktatörlüğü devleti ve sosyalist Rusya doğmuştur. Ekim Devrimiyle; "halklar hapisanesi" olan Çarlık ve burjuva Rusya'sı, çeşitli sosyalist cumhuriyetlerin özgürce birleştiği Sovyetler Birliği haline gelmiştir. Ekim Devrimiyle; dünya emperyalizminin en sadık müttefiki ve uşağı Rusya yerine dünya proletaryası ve halklarının en büyük müttefik ve dostu, emperyalizme karşı mücadele üssü olan yüce Sovyetler Birliği kurulmuştur.

Ve Ekim Devriminin açtığı yoldan ilerleyen dünya proletaryası ve halkları yeni yeni zaferler kazanmıştır. Ekim Devrimiyle başlayan kurtuluş çağı, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşası, büyük anti-faşist yurtsever savaşın zaferi, başta yüce Dimitrof'un Bulgaristan'ı olmak üzere doğu Avrupa'da kurulan halk demokrasileri, yarı-sömürge Çin'in kurtuluşu, proletarya ve halkların mücadelesiyle sürmüştür. Bugün, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde iktidarı gaspeden, kapitalizmi geri getiren modern revizyonistler, başta Maocular olmak üzere Marksizm-Leninizme saldıran her renkten revizyonist bu gerçeği karartamıyor karartamayacaktır.

Halklar ve proletarya Ekim Devrimi'nin açtığı yoldan kararlılıkla yürümektedir. Başında ENVER HOCA yoldaşın bulunduğu şanlı AEP önderliğinde Ekim Devriminin yolunda yürüyen Arnavutluk Halkı bir elde kazma bir elde tüfek sosyalizmi inşa ediyor. Ekim Devrimi proletarya ve halkların mücadelesinde, Arnavutluk'ta inşa edilen sosyalizmde tüm parlaklığıyla yaşıyor.

EKİM DEVRİMİ, LENİN VE STALİN BİRBİRİNDEN AYRILAMAZ

Ekim devrimi Bolşevik Partisi'nin önderliğinde Rus proletaryası ve emekçilerinin bir eseridir. Hiç kuşkusuz bu eserde en büyük pay, Lenin'indir. Yüce Lenin baştan sona Ekim Devrimi'nin yöneticisidir. Lenin adı Ekim Devrimiyle birlikte yazılmıştır. Lenin'in en yakın çalışma arkadaşı, sadık izleyicisi, savunucusu ve geliştiricisi olan Stalin yoldaşın adı, Ekim Devrimi-ve Lenin'in yanına yazılmıştır.

Stalin yoldaşa, Ekim Devriminin köklerinin yattığı, Rusya'da Marksizmin geliştiği dönemden itibaren devrim için o, bitmez tükenmez enerjisiyle çalışmış, Lenin'in sadık bir izleyicisi ve çalışma arkadaşı olmuştur. Ekim Devrimi'nin temeli Lenin ve Stalin tarafından örülmüştür.

Stalin yoldaş Ekim Devrimi'nde ayaklanmanın yöneticisidir. Daha sonra Lenin'in de gelmesiyle Lenin ve Stalin ayaklanmayı adım adım yönetmiş bu başarıya isimlerini yazdırmışlardır.

Lenin ve Stalin Ekim Devrimi'nin zaferinden sonra dünyanın ilk proleter devletini kurmuş, sosyalizmin inşasına girişmişlerdir. Ekim Devrimi'nden sonra başlayan iç savaş döneminde uygulanan "savaş komünizmi" ve daha sonraki NEP dönemi ile birlikte sosyalizmin inşasının başarıyla sürdürülmesine önderlik etmişlerdir.

Lenin ölümünden sonra Stalin yoldaş sosyalizmin inşasını sürdürmüş, Lenin'in sadık bir izleyicisi olmuştur. Stalin yoldaş Ekim Devrimi'nin zaferini sürdürdüğü sosyalist inşa ile zenginleştirerek, çok güç şartlar altında dünyanın en güçlü devletini yaratmıştır. Emperyalist kuşatma altında ve bunların ülke içindeki Troçkist, Buharinci vb. ajanlarına karşı şanlı sosyalist Sovyetler Birliği'ni korumuş ve geliştirmiştir.

EKİM DEVRİMİ VE SOSYALİST SOVYETLER BİRLİĞİ

Ekim Devriminin zaferi güçlü, gelişmiş ve hızla kalkınan sosyalist bir Rusya yaratmaştır. Ekim devrimiyle iktidarı ele alan proletarya tüm emekçiler için en geniş demokrasinin olduğu proletarya diktatörlüğünü kurarak tüm sömürücüleri, burjuvazi ve kulakları tasfiye ederek, sömürüsüz bir toplum yaratmıştır. Ekim Devriminden önce doğru dürüst bir ağır sanayisi olmayan, küçük üretimin hakim olduğu geri bir tarım ülkesi olan savaşla ekonomisi tahrip olmuş, iç savaşta bu tahribatın büyüdüğüRusya'yı, Ekim Devrimi ileri, gelişmiş bir toplum yaptı. Sosyalist inşayla birlikte ağır sanayi hızla gelişti. Tarımda kooperatifleşme yoluyla üretim dev boyutlara ulaştı. Sovyetler Birliğinde işsizlik 1928'de tamamen tarihe karışmıştı. Sovyetler Birliğinin kalkınma hızı her yıl ortalama %50'ye ulaştı. Merkezi sosyalist planlama, güçlü ve sürekli ilerleyen bir ekonomi ve sanayi yarattı. Oysa aynı yıllar kapitalist ülkeler, kapitalizmin buhranlarının pençesinde kıvranıyor, kalkınma ve sanayileşme, yükselmek bir yana hızla düşüyordu.

Örneğin: Bu durum sanayileşme oranı ile ilgili şu rakamlar karşılartırıldığında açıkça gözükebilir:

ÜLKELER	1913	1933	1935	1938
SSCB	100.0	380.5	562.6	908.8
ABD	100.0	108.7	128.6	120.0
İngiltere	100.0	87.0	104.0	113.3
Almanya	100.0	75.4	105.9	131.6
Fransa	100.0	· 107.0	94,0	93.2

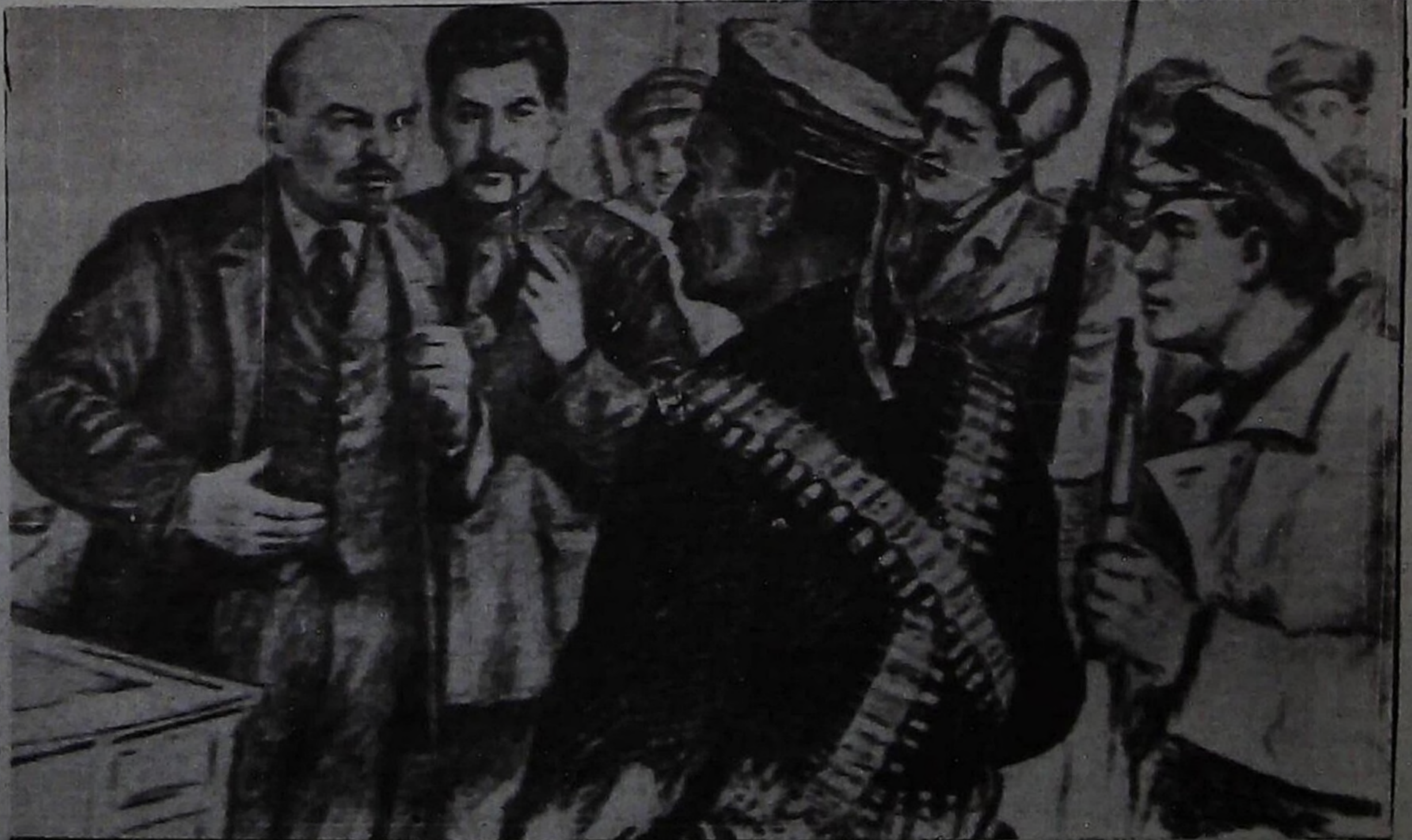
(Leninizmin Sorunları, s.700 - STALİN)

Ekonomideki bu gelişme her alanda gelişmelerle birlikte yükseldi. Kültür ve eğitim alanında büyük bir seferberlik yüksek başarılar kazandı. Sovyet demokrasisi proleter ve emekçi kitlelerin her türlü hakkını güvence altına aldı, geliştirdi. *Sovyetlerin Rusyası*, sosyalizmin inşasıyla mutluluk ve refah dolu bir toplum haline geldi.

Kuşkusuz bu zaferin tek ismi Stalin yoldaştır. Sovyetler Birliği bu hale Stalin yoldaşın yönetiminde gelmiştir. Stalin yoldaş iç ve dış tüm düşmanlara karşı amansız bir mücadele vererek o, bitmez tükenmez enerjisiyle tek bir ülkede sosyalizmin inşasını başarıyla sürdürmüştür. Stalin yoldaşın yönetiminde Sovyetler Birliği dünya proletaryası ve halklarının büyük bir zaferi, onuru ve güven kaynağıydı.

Dünya proletaryası ve halklarının bir parçası olan dünya gençliği için Ekim Devrimi ve sosyalist Sovyetler Birliği'nin anlamı açıktır. Bu, başta Sovyet gençliği olmak üzere tüm dünya gençliği için büyük bir kazanımdır. Ekim Devrimi ve sosyalist inşayla sovyet gençliği mutlu bir yaşama ve parlak bir geleceğe kavuşmuştur. Sovyet gençliği işsizlik ve açlık nedir bilmiyordu. Onlar her türlü imkan içinde, tüm özgürlüklerine sahip, yarınlarına güvenle bakıyorlardı. Sosyalist Sovyetler Birliği o zamanlar dünya gençliğinin en büyük dostu ve yardımcısıydı. Başta Bulgaristan olmak üzere doğu

Devamı Sayfa 14'te





ANKARA'DAN 9 YAŞINDA BİR KARDEŞİMİZİN MEKTUBU

Devrimci Selamlar DEVRİM YOLUNDA GENÇLİĞE

Adım İ...., 9 yaşındayım, 3'e gidiyorum. Ben Dünya Çocuk Yılı ile ilgili bir şey yazacağım. Sosyalist ülkelerden başka bütün ülkelerde Dünya Çocuk Yılı yapıldı. Ben Dünya Çocuk Yılını şöyle değerlendiriyorum: Sosyalist olmayan ülkeler, örneğin biz 1979 yılını Çocuk Yılı olarak kutladık (burjuvazi). Burjuvazi sözde çocuk giydirdi, sünnet ettirdi, parklar yaptırdı, kreş açtırdı. Ama bir çocuk sabahtan akşama kadar çıraklık yapıyor. Ustasının yanında çalışıyor, hiçbir vakit oynayamıyor. Bu giydirilen, sünnet ettirilen çocuklar olsa olsa 2000 tane yaptırılıyor, ama öbür çocuklar sünnetsiz kalıyor. Faşist diktatörlük altında can güvenliği olmuyor. Burjuvazi Çocuk Yılını silah olarak kullanıyor. Sosyalist ülkelerde Dünya Çocuk Yılı kutlanmıyor. Yapmalarına gerek yok, çünkü onlar her zaman Dünya Çocuk Yılı yapıyor. Mesela Arnavutluk: Tatil zamanlarında çocukları denize, kıra gönderiliyor. Çocuk anasının karnında doğmadan 3 av önce çalıştırılmıyor. Çocuklara annesinin çalıştığı yerde kreşler açılmış durumda, Oradaki kreşler, buradaki gibi uyku hapı verip çocuğu sarhoş etmiyor. Hapları verip geri zekalı yapmıyorlar. Hem burada bir emekçinin veremeyeceği şekilde para istiyorlar. Sosyalist ülkeler bir emekçinin verebileceği parayı istiyor. Çocuk en vitaminli yiyecekleri yiyor. Çocuğun annesi istediği zaman gelip emziriyor. Kısacası çocuğa önem veriliyor. Çocuğun 18 yaşına kadar hayatı sosyalist ülke tarafından garanti altına alınıyor. 18 yaşından sonra hemen iş bulunuyor. Bunların hiçbiri Sosyalist olmayan kapitalist, revizyonist, sosyal faşist, yarı sömürge, yarı feodal ülkelerde yapılmıyor. Türkiye'de devrimci arkadaşlar (HK) örnek Adana'da 70 çocuğu sünnet ettirdiler. Sünneti devrimci düzen içinde yaptılar ve oradaki halk ile ilişkiye geçtiler.

Bütün bunların yanısıra benim bir isteğim var. Çocukların örgütlenmesi için, faşist diktatörlük tarafından nasıl ezildiklerini bilmeleri için çok gerekli (Dergi) çıkarırmısınız?

- ÇOCUKLARIN GERÇEK KURTULUŞU SOSYALİZMLE OLUR
- ULUSLARARASI ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON

Stalin

Baş.ta.sa.13'de

Avrupa'nın gençliği, İspanyol gençliği bu yüce dostluğu enternasyonal yardımı en iyi gördüler. Stalin zamanında Sovyetler Birliği dünya gençliğinin en büyük güven kaynağı sosyalist bir kale, parlayan bir güneşti.

İşte bu nedenle bugün dünya gençliği Ekim Devrimini, Lenin ve Stalin'in şanlı Sovyetler Birliği'ni, yüce Stalin'i unutamıyor, unutmayacak.

MODERN REVİZYONİST İHANET EKİM DEVRİMİNİ KARARTAMAZ

Oysa Stalin'in ölümüyle iktidarı gaspeden Kruşçev-Brejnev modern revizyonistleri bugün Sovyetler Birliğini gençliğin en büyük düşmanlarından biri olan Sosyal-emperyalist bir ülke haline getirdiler. İktidara geçer geçmez adım adım kapitalizmi restore ettiler. Sovyet işçi sınıfı ve halkının emeğini gaspeden tekelci bürokrat burjuvaziyi yaratarak, Rusya'yı azgınca talan ettiler. Hızla kalkınan sosyalist Sovyetler Birliği'ni; 5 yıllık plan hedeflerini bile gerçekleştiremeyen, dışardan teknik ve tahıl ithal etmek zorunda kalan, borç para alan kapitalist bir Rusya haline getirdiler. İşsizlik Sovyet gençliğinin tanıdığı ve acısını çektiği bir olgu haline geldi. Bu modern revizyonistler bugün Rusya gençliğini sokaklarda hippilik yaparak, boş gezen, yarınından emin olmayan bir gençlik haline getirdiler. Sovyetler Birliği başta Doğu Avrupa olmak üzere dünya gençliğinin en büyük düşmanlarından biri olan sosyal-emperyalist bir ülkedir. O her yerde talan peşinde koşan, yeni bir dünya savaşı isteyen bir süper devlet olarak dünyanın her yerinde halkların ve gençliğin karşısına dikilmektedir. Ve onun sosyalist maskesi her geçen gün daha inmekte azgın emperyalist emelleri gözükmektedir.

Stalin'in ölümüyle iktidarı gaspeden modern revizyonistler Ekim Devriminin zaferini, sosyalist inşanın kazanımlarını ayaklar altına almışlardır. Fakat onlar bugün hala Ekim Devrimi ve Lenin'e sahip çıkar gözükmektedirler. Bu modern revizyonistler Stalin'e saldırarak, Ekim Devrimine sahip çıkarak insanları kandırabileceklerini zannediyorlar. Bunların ülkemizdeki uzantıları TKP-İGD'li vb. revizyonistler aynı yolla faşist yüzlerini saklayabileceklerini sanıyorlar. Aynı yolu Maocu Titocu, "Euro Komünist", Troçkist vb. burjuva ajanları da deniyorlar. Onlar hep bir ağızdan Stalin'e saldırıyorlar.

Fakat bu saldırılar gerçeklere çarparak boşa çıkıyor. Çünkü ortada bir tek gerçek duruyor. Ekim devrimi, Lenin ve Stalin yan yana duruyor . Ve Stalin savunulmadan Ekim Devrimi, savunulamaz; sosyalist Sovyetler Birliği savunulamaz; büyük sovyet dostu Stalin'in çalışma arkadaşı Dimitrov savunulamaz; Lenin savunulamaz. Onların saldırıları işte yan yana duran bu gerçeklere çaprarak boşa çıkıyor.

Onların tüm demagoji ve saldırılarına rağmen Stalin yoldaş, devrimcilere örnek; yalpalayanlara ihtar ve karşı devrimcilere bir şiddet olarak tarihin yüksekliklerinde Ekim Devrimiyle yan yana duruyor. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz fikirleri proletaryaya, halklara ve gençliğe yol gösteriyor.

62. yıldönümünde şanlı Ekim Devrimi proletarya ve halkların mücadelesinde yaşıyor ve tüm parlaklığıyla bu mücadelenin yolunu aydınlatıyor.

Dev-Sol

Baş.ta.sa.5'te

ğını savunmaktan başka anlama gelmez. D. Sol'un çağımızın niteliği, devrimin önder ve temel gücü, devrimci mücadele alanları ve biçimleri konusunda savundukları, diğer revizyonistlerin yanı sıra, esas olarak Maocu revizyonistlerden aşırmadır. D. Sol bu noktada da açıkça Maocudur.

D. SOL'UN DİĞER BAZI TUTARSIZLIKLARI

H. Kurtuluşu ile D. Yol arasındaki güç birliğinden D. Sol'da hoşnut değildir. Ona göre, bu güç birliği, H. Kurtuluşu "anti-Sovyetik sloganlar" attığı için, faşizme karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır. Yine ona göre, şayet D. Yol. H. Kurtuluşu yerine revizyonistlerle, İGD'li beslemelerle birlik yaparsa, bu faşizme karşı mücadeleyi güçlendirmiş(.) olacaktır. Bu yüzdendir ki, "Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinde DEV-GENÇ" dergisinin 4. sayısında, D. Yol'un Çin ve Rus sosyal emperyalistlerinin uşaklarının tecrit edildiği bir güç birliğine girmesini kötü bir şey olarak göstermeye çalışmaktadır. D. Yol'a karşı Aydınlık, PDA "korkuluğunu" sallamaktadır.

D. Sol, Aydınlık'ın D. Yol'a övgüler dizdiğini belirterek, bunu Aydınlık ile D. Yol arasındaki yakınlaşmanın bir ifadesi olarak göstermeye çalışmaktadır. Öncelikle şunu beriltelim ki , D. Yol Aydınlık'ı karşı - devrimci, hain bir mihrak olarak nitelemektedir. Aydınlık'ın D. Yol'a yaltaklanması ise onun karşı-devrimci emellerinden kaynaklanan bir şeydir. Ama bugün revizyonistler tarafından kendisinden övgü ile bahsedilen ve sırtı sıvazlanan biri varsa, o da D. Sol'un kendisidir. İGD'li beslemeler bir çok okulda kayıtsız şartsız D. Sol'u desteklemekte ve ondan dergilerinde övgü ile bahsetmektedirler. Şimdi soralım: Peki İGD'li beslemeler sırtınızı niçin sıvazlamaktadır? D. Yol Aydınlık'a karşı tavrını açıklıyor ve onu karşı-devrimci olarak niteliyor. Peki sizin İGD'ye karşı tavrınız nedir?

D. Sol'un bir başka tutarsızlığı da proleter devrimcilerin, D. Sol'u İGD kuyrukçusu olarak nitelemesini "bizim İGD kuyrukçusu olduğumuzda birden bire anlaştılar. Diğerlerini anladık ama bu konuda DY'a ne oluyor" diyerek geçiştirmesidir. D. Sol sözde cevap vermiş ama söylenenlerin cevaba benzer bir yanı yoktur. Şunlara açık cevap verilmeli: D. Sol bugüne kadar İGD kuyrukçuluğunu yaptı mı, yapmadı mı? İGD'nin kuyrukçuluğunu yapmak iyi bir şey mi, kötü birşey mi? İyi veya kötü ise neden? D. Sol orta yollu laflar edeceğine bunlardan haber vermelidir. Ancak o bu noktada da tamamen tutarsızdır. Çünkü İGD'nin kuyrukçuluğunu gizlemeye çalışmaktadır.

D. Sol, bütün bunların yanısıra bir de ne kadar "enternasyonalist" olduğunu ispatlamaya çalışmış. Devrimcilik adına Apocu provakasyon çetesine olan desteğini belirtmiş ve bu çeteyi "Kürt Yurtseverleri" olarak nitelemiştir. Apocular, faşist diktatörlüğün halka ve *gençliğe karşı kullandığı bir* provakasyon çetesidir. *Bir polis* örgütüdür. Bu, bugün herzamankinden çok açığa çıkmıştır. Kürt halkı bu çeteyi çok iyi tanımakta ve ona Kürdistan'daki MHP demektedir. Apocuların ne yaptığı yeterince açıktır, bunu tekrar anlatacak değiliz. Ama şunu söyleyelim ki, Apocular, proleter devrimcilerin, devrimci demokratların yokedilmesinin acil görevleri olduğunu söylemektedirler. Peki Apocular bunun için mi "Yurtseverdir?" D. Sol devrimcilik adına gösterği bu cesurluğu başka alanlarda göstermelidir.

D. Sol revizyonistlerin platformunun dışına çıkmadığı ve İGD'li beslemelerin kuyrukçuluğunu terketmediği müddetçe, revizyonizmin batağına daha çok batmaktan kurtulumayacaktır. Devrime hizmet etmek istiyorsa, revizyonistler yerine Proleter devrimcilerle, devrimci demokratlarla birlik olmalıdır.

Seçimler

Baş.ta.sa.3'te

datılan, geçtiğimiz yıllarda ise sahte bir "umut" olarak ortaya sürülen Ecevit CHP'sine oy veren, ancak son iki yıl içinde gerek hükümet olan CHP'yi daha yakından ve kendi deneyiyle tanıması, gerekse devrimcilerin yürüttükleri mücadele sonucu artık önemli bir bölümü CHP'yi "umut" olarak görmeyen kitlelerin, genel olarak, gerici partilere ilgi duymayan kitlelerin "apolitikleştiği" safsatasına sarılan Kurtuluş, seçimlere katılmanın, sandık başına gitmenin haklılığını (!) ispatlamaya çalıştı. Herhalde Cumhurbaşkanı, Başbakan ve sıkıyönetim paşaları, oy kullanmayanları sandık başına çağırırken, onların "apolitikleşmesini" engellemeye çalışıyordu. Öte yandan "keskin" görünmeye bayılan Dev-Sol ise, seçimleri boykot taktiğini solculuk olarak nitelerken, hiçbir partiye oy verilmeyeceğini, bağımsız adayların gösterilmeyeceğini belirterek tam bir tutarsızlık örneğini gösteriyordu. Bu tutarsızlık, aynı zamanda çekingence, isteyen CHP'ye oy versin anlamına gelmektedir. Zaten Dev-Sol'un çeşitli yörelerde CHP'nin propagandasını yaptığı ve oy verdiği (Akşehir ve Ermenek örneklerinde olduğu gibi) seçimlerde ortaya çıktı. Yeri geldikçe bunları teşhir etmeye devam edeceğiz.

Kurtuluş ve Dev-Sol'un seçim taktikleri devrimci değil, reformisttir. Bunlar faşist diktatörlüğün ekonomik, siyasi saldırılarını püskürtmeye, devrimi ilerletmeye hizmet etmez. Devrimci güçlerin, özel olarak da devrimci gençlik güçlerinin birliğine hizmet etmez. Aksine zarar verir. Bu, Kurtuluş ve Dev-Sol'un revizyonistlerle aynı platformda yer almasının, bu platformun dışına çıkmamada ısrar etmesinin bir sonucudur. Proleter Devrimci Hareket, baştan beri devrimci potansiyel taşıyan ortayolcu grupları revizyonistlerin platformundan kurtarmak için mücadele etti. O, bu mücadelesini sürdürecektir.

Proleter devrimci hareketin tespitlerinin, boykot çağrısının zaferiyle hayat tarafından doğrulanması Kurtuluş ve Dev-Sol grupları için öğretici olmalı, onlar yükselen kitle mücadelesine ayak uydurabilmeyi öğrenmeli, yakalarını revizyonistlerin ellerinden kurtarmalıdırlar.

Onlar, devrimci birlik istiyorlarsa, böyle bir birliğin ancak devrimci bir temelde gerçekleşebileceğini bilmelidirler.

Sıkıyönetim

Baş.ta.sa.4'te

yerde MHP yöneticileri şehirlere sokulmadı.

İşçiler, emekçiler ve gençlik, talepleri için verdiği her mücadelede karşısında sıkıyönetimi gördü. Giderek çeşitli talepler için başlayan direnişler, sıkıyönetime karşı direnişlere dönüşmeye başladı. Sıkıyönetimin kaldırılması talebi yaygınlaştı; bu doğrultuda mücadele yükselmeye başladı.

Sıkıyönetimin tehditleri sökmedi, yasak zincirleri birçok yerde kırıldı. 1 Mayıs'ta bütün baskılara ve tehditlere rağmen başta Adana, Ankara, Antep olmak üzere birçok yerde yasak zinciri kırılarak kitle gösterileri gerçekleştirildi. Bugün bu direniş, Adana, Ankara, İstanbul daki eylemlerde görüldüğü daha üst boyutlarda sürmektedir. İşçiler, emekçiler ve gençlik, sıkıyönetim kuvvetleriyle barikatlar kurarak sokak çatışmaları veriyor, teröre boyuneğmiyor. Bu mücadele giderek daha da yaygınlaşacak ve güçlenecektir.

Sıkıyönetime karşı direnişi genişletelim; kaldırılması için mücadeleyi yükseltelim.

Gençliğin

Baş.ta.sa.10'da

rimci bir mücadele platformuna, devrimci bir eylem ve mücadele çizgisine, doğru taktiklere sahiptir. Her alanda olduğu gibi, bu zaafları aşma konusunda da Devrimci Komünist Hareketin yakın önderliğine sahiptir. Ayrıca gençlik hareketinin ve örgütlenmesinin sınıf bileşiminde olumlu bir gelişme izlenmektedir. İşçi ve emekçi gençlik her geçen gün daha etkin bir şekilde gençlik mücadelesine ve örgütlenmesine katılmaktadır. Bu gelişme, gençlik hareketinin zaaflarını aşmasında bundan böyle başlıbaşına önemli bir rol oynayacaktır. Bunlar gençlik örgütlenmesinin olumlu yönde bir atılım içine girmesinin şartlarını hazırlayan olumlu etkenlerdir.

* * *

Bundan sonraki sayılarımızda gençlik örgütlenmesinin önündeki görevlerini ve zaaflarımızı çeşitli başlıklar altında inceleyeceğiz.

İşçi

Baş.ta.sa.6'da

taleplerini bunlarla birleştirmesidir. Bu ise ancak ve ancak işçilerin devrimci komünist hareket önderliğinde kendi sınıf sendikalarında, DSM'lerde birleşmesiyle mümkündür. Ancak ve ancak DSM'lerde birleşen işçi sınıfı bu mücadeleyi başarıya doğru ilerletebilir. Yine bu mücadele ancak, işçilerin DSM'lerdeki örgütlülüğünü daha da sağlamlaştırması ile başarıya doğru ilerleyebilir.

Öte yandan bunun yolu, işçi sınıfının mücadelesini diğer halk kesimleriyle birleştirmesi, emekçi halkın birleşik ortak mücadelesinin başında yerini almasıdır

Tüm bunlar işçi sınıfının önündeki bir tek yolda birleşmektedir: MÜCADELEYİ DAHA YÜKSELTMEK.

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK — 15 Günlük Siyasi Gazete - *Sahibi* : Ahmet Sami Belek — *Sorumlu Müdür* : İbrahim Sarıoğuz - *Yönetim Yeri* : Hürriyet Cad. No 107 Gültepe/İZMİR — *Baskı* : S.S. Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık, Gazi Bulvarı, No 18 İzmir — *Baskı tarihi* : 26 EKİM 1979

ANALAR

- Devrim yolunda oğullarını veren analara-

Analar...,
ağrılarla ve çığlıklarla
ve çapada
ve yolmada
ve harmanda
ekmekte, aşta
dünyaya düşürdüğünüz çocuklarınız,
kavrulmuş dudaklarını onların
ılık sütünüzle ıslattıkça;
ve gözlerinizde her yıkkın bakış
yüzünüzdeki her kırık çizgi -
alnınızdaki onur,
alnınızdaki ter
hayatı,
damla damla içilen bir zehir
yudumla verilen su gibi
fırtınalarla öğretiyor onlara..

Ve halkın saflarında
dövüşüyorlarsa
her türlü soysuzluğa,
her türlü haksızlığa,
zulüm düzenine karşı
analar onurlanın..!
Kollarınız ve yüreklerinizle
sütünüzle dudaklarını ıslatır gibi
onları güçlendirin.

Bakın...
kaldırın kaşlarınızı sevgiyle;
Dayanmanın, kavganın
sevdaların toprağı sizde.
Sizsiniz umudun tohumu
Analar..

Affetmeyin yılgınlığı, dönüşü,
— Bu sizin hakkınız...
Ve fakat,
dallarda serçeler öpüşürken
toprağın en hoyrat sevdasında
dağlardan bir deli rüzgar eserse
Ve düşman kurşunlarıyla
dünyalardan geniş kucağınıza
oğullarınızın
kanlı perçemleri düşerse
ağlamayın sakın,
ağlamayın analar..
HALKIN KURTULUŞU için verilen soluk
ozen,
yaşamaktan güçlüdür.
FEDAKARLIK İSTER HER ZAFER çünkü...

Onurlu analara ağlamak değil,
kinini bilinçle yoğurmak yaraşır
Ve...
halk saflarında
oğullarının bıraktığı yerden
sürdürmek kavgayı...!
Halkın ve oğullarınızın
analar.. analar...

G. ŞAH



EY OĞUL

Gelme üstüme üstüme
yüzyılların öfkesi var
hıncı var bende.
Benim düşüncelerim okyanustur
avucuma alınmayacak kadar büyük
elzem
ve
kutsaldır.
Ben özgürlük savaşçısı
ben isyan olurum
ve barış
yeri geldiğinde
barış olurum.
Gelme üstüne üstüme
yüzyılların öfkesi var
hıncı var bende
kitaplarım toplandı
yakıldı zaman zaman
ve
beynime
çelik kafesler denendi
bileklerime
zincirler
yine de
göğüs altındaki
cevher
dur bilmedi
söz almadı
üstüne yürüttü zulmün
üstüne yürüttü hayinin
"hakkımı helal etmeyeceğim ey oğul
düşmana karşı durmazsan" diyen
bir yiğit anası gibi.
Kesin tuttu
zorunlu tuttu
beni
bu yürek
artık gelme üstüme üstüme
yüzyılların öfkesi var
hıncı var bende.

F. DEVRİM KURUCU
(ANTALYA)

BİR YOZLAŞMA ARACI

Güzellik yarışmaları

Geçtiğimiz günlerde Türkiye güzellik yarışması yapıldı. Aylardan beri gazete köşelerinde yarışmanın propagandası yapılmaktaydı. Hatta bazı "renkli" gazeteler, geçmiş yıllarda aynı yarışmaya katılarak başarı sağlayan "güzeller"le röportaj vb. yazılar yayınladılar. Yarışmaya ilgiyi artırmak için bunların yanı sıra kazananlara para, yurtdışı gezileri gibi çeşitli "ikramiyeler" de konmuştu. Yarışmaya eskiden katılanlar bunun nasıl "kişiliklerini", "kendine güvenlerini" geliştirdiğini, önlerine nasıl yeni olanaklar açtığını, yurtdışı gezilerinin nasıl başarılı ve yararlı olduğunu anlatıyorlardı. Benzer yarışmalar tüm kapitalist dünyada yapılmaktadır.

BİR YOZLAŞTIRMA ARACI

Bu yarışma, egemen sınıfların gençliği yozlaştırmak için kullandıkları araçlardan birisidir. Egemen sınıflar, böyle şeylerle gençliğin ilgisini boş ve gereksiz şeyler üzerine toplamaya, onların dikkatini sorunlarından ve sınıf mücadelesinden uzaklaştırmaya çalışıyor. Ama tam tersine ülkemizde gençlik mücadelesi geliştikçe, bu tür oyalama ve yozlaştırma araçlarına ilgi gösterenlerin sayısı hızla azalıyor. Gazetelerde günlerce öncesinden propaganda kampanyaları başlatmaları, ödülleri artırmaları ve yurtdışı geziler, hep duydukları telaşın ve ilgiyi artırma çabalarının bir ürünüdür.

Güzellik yarışması sadece gençliği boş şeylerle oyalama amacını gütmüyor. Aynı zamanda genç insanların kafasını yanlış ve yozlaştırıcı değerlerle doldurmayı da hedefliyor. İnsanlara neden ve hangi ölçülere göre değer verileceği konusunda gençliği çarpık düşüncelerle şaşırtmaya ve yozlaştırmaya çalışıyor. Ayrıca kadınları insan olarak değil de meta olarak gören anlayışı yerleştirmeye çalışıyor. Bu yarışmalar sözde genç kızlara ilgi gösterme ve kişiliklerini, kendilerine güvenlerini geliştirmeleri için olanaklar hazırlama, önlerine yeni hayat yolları açma adı altında düzenlenmektedir. Bu yarışmalar, gerçekte tam tersi amaçlara hizmet ediyorlar. Kadınların ikinci sınıf insan, ezilen cins olmaları, toplumsal hayatta yerleri olmayan insanlar olmaları ve bir meta olarak değerlendirilmeleri durumunu pekiştirmektedir. Bu anlayışın toplumdadaha fazla yerleşmesine hizmet etmekte ve gençleri bu çarpık değerlerle eğitmeye çalışmaktadır.

Bu araçla genç kızları, bireyci, kişiliksiz insanlar haline getirmeye, kendilerini bir güzellik aracı ve meta olarak değerlendiren yoz bir anlayış ve kültürle doldurmaya çalışıyorlar. Emperyalistler ve egemen sınıflar, genç kızları yozlaştırmak, kişiliksiz ve bireyci insanlar haline getirmek için bunun yanı sıra çeşitli romanlar, fotoroman, sinema, Saklambaç - Hafta Sonu - Kelebek vb. gazeteler, moda vb. birçok aracı da kullanmaktadır.





KIZIL GÜNEŞ

Ve kestiler ağacı...
Kurudu, yarıldı, çatladı toprak.
Uçsuz bucaksız bozkırlar kaldı geriye...
Boğazını sıkar gibi
minik bir kuşun
öldürdüler umudumuzu.
Kör karanlığı alarak arkalarına
sardılar çevremizi
Çekirgelerden daha hızlı
silip süpürmeye koyuldular
yeşilliklerimizi.
Pırıl pırıl sabahlarımız yo' tu ya,
Sisli aydınlıklarımıza
pis bir bacadan çıkan
kara duman gibi çöktüler
Oysa unutmuşlardı bulutların ardından
an be an çıkmaya hazırlanan
o kıpkızıl güneşi!..

İzmir YDGD'den
G. Yılmazoğlu

ARNAVUTLUK EMEKÇİ GENÇLİK BİRLİĞİ
MERKEZ KOMİTESİNE

TİRAN

Sevgili Yoldaşlar;

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Siyasi Büro Üyesi ve Sekreteri, şanlı Emek Partisi'nin, sosyalist Arnavutluk'un, Arnavutluk halkı ve gençliğinin büyük önderi Hüsnü Kapo yoldaşın ölüm haberini derin bir acı ile öğrendik.

Hüsnü Kapo Yoldaş, kendini proletarya ve halkın kurtuluşu davasına, yüce devrim ve sosyalizm davasına adamıştı. O, bütün hayatı boyunca devrimin, sosyalizmin kızıl bayrağını sonsuz bir inançla ve örnek bir şekilde taşıdı. O, Arnavutluk'un düşmanlarına karşı olduğu gibi, dünya proletaryası, halkların ve gençliğinin düşmanlarına karşı mücadelenin de en ön saflarında yer aldı. Hüsnü Kapo yoldaş, Arnavutluk Emek Partisi'nin zaferi ve önderi olarak modern revizyonist ihanete ve Marksizm-Leninizmin tüm diğer düşmanlarına karşı Marksizm-Leninizmi ve proleter enternasyonalizmini savundu. Kıvanç verici ve örnek bir yaşamı geride bırakan Hüsnü Kapo yoldaşın kaybı Arnavutluk halkı ve gençliği için olduğu kadar, bizim için ve dünyanın tüm gerçek Marksist-Leninist ve devrimci güçleri için de büyük bir kayıptır.

Partinizin, halkınızın ve örgütünüzün büyük acısını yürekten paylaşırız.

İçten komünist selamlar. 29 Eylül 1979

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK

HÜSNÜ KAPO



Hüsnü Kapo yoldaş
Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği
7. Kongresinde
Enver Hoca yoldaşın
Kongreyi selamlama mesajını okurken

ARNAVUTLUK EMEKÇİ GENÇLİK BİRLİĞİ
MERKEZ KOMİTESİNE

TİRAN

Sevgili Yoldaşlar;

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi ve Sekreteri, Şanlı Emek Partisi'nin, sosyalist Arnavutluk'un, Arnavutluk halkının ve gençliğinin büyük önderi Hüsnü Kapo Yoldaşın ölüm haberini derin bir acı ile öğrendik.

Hüsnü Kapo Yoldaş bütün bir ömrünü devrim ve sosyalizm davasına adamıştı. O, hayatının her evresinde Arnavutluk halkının ve gençliğinin iç ve dış düşmanlarına, dünya proletaryası, halkları ve gençliğinin düşmanlarına; emperyalizm, sosyal-emyeryalizm ve gericiliğe karşı yılmaz, tavizsiz ve örnek bir mücadele yürüttü. Hüsnü Kapo Yoldaş, şanlı Emek Partisi'nin önderlerinden biri olarak Kruşçevci ihanetin ve her türden revizyonizmin Marksizm-Leninizme, devrime ve sosyalizme yönelttiği saldırılara kararlılıkla göğüs gerdi. Markizm-Leninizmi, devrimi, sosyalizmi ve proleter enternasyonalizmini savundu. Bütün bir hayatı devrim ve kurtuluş davasının yüzakı olan bu büyük önderin yitirilişi; Arnavutluk Emek Partisi, Arnavutluk halkı ve gençliği için olduğu kadar, dünya proletaryası, halkları ve gençliği için de büyük bir kayıptır.

Sonsuz ve derin acınızı paylaşır, komünist selamlarımızı iletiriz.

29 Eylül 1979
TÜRKİYE GENÇ KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ
KOORDİNASYON KOMİTESİ

GÜNEY KORE :

Güney Kore'de üniversite öğrencilerinin faşist kliğe karşı protesto dalgası bütün kentlere yayılmaktadır. Geçtiğimiz günlerde, başkent Seul'un 297 km. batısında bulunan Masan kentinde üniversite öğrencileri, Pusan kenti üniversite öğrencileri ile dayanışma içinde büyük bir gösteri düzenlemişlerdir. Binlerce üniversite öğrencisi, polis karakollarına ve idari binalara saldırmışlardır. Göstericiler, ülkede polisin zorbalığına ve terörüne son verilmesini istemişlerdir. Göstericileri dağıtmak için gönderilen polis kuvvetleri ve askerler, ateşli silahlar kullanmıştır. Gösterici öğrenciler, polisin zorbalığına şiddetle karşılık vererek, bazı polis araçlarını yakmış, polis ve askerleri taş yağmuruna tutmuşlardır. Çatışmalarda çok sayıda kişi yaralanmıştır. Polis, 200 kişiyi tutuklamıştır.

Ayrıca Taalbur kentinde ve Seul'deki iki yüksekokulda da protesto gösterileri düzenlenmiştir.

BREZİLYA

Geçtiğimiz günlerde Brezilya'da da şiddetli öğrenci gösterileri oldu. Ülkenin kuzeydoğusundaki San Luis kentinde 3 binden fazla öğrenci sürekli olarak daha da artan hayat pahalılığını protesto etmek için bir gösteri düzenlediler. Çok sayıda polis azgınca göstericilere saldırdı. Polis saldırısı sırasında silah da kullandı. 200 kişi yaralandı, 300'den fazla kişi tutuklandı. Bunlara rağmen öğrenciler protestolarını bütün gece sürdürdüler.



ALMANYA

Almanya KP/ML'nin gençlik örgütü Rote Garde'nin (Kızıl Muhafız) gençlik içinde çalışmak üzere özel olarak bir polis teşkilatının kurulmasına karşı yürüttüğü mücadele güçlenerek sürüyor. İçişleri Bakanlığı, gerçek rakamları abartarak öne sürdüğü gençlik içinde suç işleme oranının giderek arttığı bahanesiyle 1978 Ağustosunda özel bir gençlik poli si oluşturdu. Rote Garde, buna karşı başından beri bir mücadele yürütmektedir. Okullarda, yurtlarda, işletmelerde, somut bir teşhir faaliyeti yürütmektedir. Çeşitli şehirlerde gençlik polisine karşı faaliyet yürütecek insiyatif grupları oluşturmaktadır. Rote Garde, gençlik polisine karşı mücadeleyi genel olarak gericiliğe ve faşizme karşı mücadelenin ve artan polis terörüne karşı mücadelenin bir parçası olarak ele almaktadır. Rote Garde, aynı zamanda gençlik polisine karşı olanları geniş bir cephede birleştirmek için de çaba harcamaktadır. Bunun karşısında sosyal-faşist gençlik örgütleri ise yayın organlarında gençlik polisini savunan yazılar yayınlıyorlar.

Rote Garde, son olarak bir insiyatif grubunun düzenlediği protesto gösterisine aktif bir şekilde katıldı. Essen şehrinde yapılan gösteriye 1000 genç katıldı. Ayrıca Rote Garde, gece 200 kişinin katıldığı bir toplantı yaptı. Toplantıda gençlik polisi yargılandı, çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda sadece gençlik polisi konusunu değil, antifaşist mücadele konusu da işlendi. Daha sonra Rote Garde'nin düzenlediği eylemleri konu alan bir slayt gösterisi yapıldı.

KURULUŞUNUN 38. YILINDA

AEP Marksizm-Leninizm yolunda kararlılıkla yürüyor

Arnavutluk işçi sınıfı ve halkının önderi Uluslararası Marksist-Leninist hareketin bir öncü müfrezesi şanlı Arnavutluk Emek Partisi'nin kuruluşunun 38. yıldönümünü kutluyoruz. AEP'nin 37 yılı emperyalizme, faşizme, gericiliğe ve her türden revizyonizme karşı şanlı mücadeleler ve zaferlerle doludur. AEP, her türlü gericiliğe karşı Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyolanizmini her zaman kararlılıkla savunmuştur. Her türlü zorluğa ve engellemelere karşı proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmin inşası yolunda kararlıkla yürümüştür.

AEP: ULUSAL KURTULUŞUN VE SOSYALİZMİN İNŞASININ ÖNDERİ

AEP daha önce ayrı ayrı faaliyet göstermekte olan Marksist grupların birleşmesiyle Arnavutluk Komünist Partisi (AKP) adıyla 8 Kasım 1941'de Tiran'ın yoksul bir mahallesinde kuruldu. AKP, kurulur kurulmaz bir program hazırlayarak ülkeyi faşist işgalcilerden ve yerli işbirlikçilerinden kurtarmak için Arnavutluk işçi sınıfı ve halkına önderlik etmek üzere mücadeleye atıldı. AKP önderliğinde önce İtalyan daha sonra da Alman faşist işgalcilerine karşı mücadele hızla gelişti. Silahlı mücadele 1942'de hızla yayılarak 1943 ortalarında genel silahlı ayaklanmaya dönüştü. AKP'nin önderliğiyle oluşturulan Arnavutluk Ulusal Kurtuluş Ordusu 1944 Haziranında genel bir saldırıyı başlattı. Kasım'a kadar birçok şehir ve kırsal alan kurtarılmıştı. AKP önderliğinde kahramanca bir mücadele veren Arnavutluk halkı bu savaşı zaferle sonuçlandırdı.

AEP, kurtuluştan sonra hemen savaş sırasında tamen yıkılmış olan ekonomiyi inşaya girişti. Kısa zamanda bu yolda büyük başarılar kazandı. Önce Sovyetler Birliği'nde iktidarı gasbeden Kruşçevci revizyonistlerin daha sonra da Çinli revizyonistlerin engel olma çabalarına rağmen AEP önderliğindeki Arnavutluk işçi sınıfı ve halkı Marksist kendi gücüne güven ilkesine sıkıca sarılarak sosyalist inşa yolunda kararlılıkla ilerledi. Sosyalist Arnavutluk'ta bugün halkın hayat seviyesi durmadan yükselmektedir. Eğitim, kültür, sağlık ve sosyal güvenlik açısından halkın durumu sürekli daha iyiye gitmektedir. Tarım ve sanayi sürekli gelişmekte, üretim artmaktadır. Arnavutluk'ta okuma-yazma bilmeyen tek bir kişi bile kalmamıştır. Vergiler tamamen kaldırılmıştır. Emperyalist-kapitalist ülkelerde hayat pahalılığı dayanılmaz bir şekilde artarken, Arnavutluk'ta fiyatlar 20 yılda 13 kez düşürülmüştür. Arnavutluk bugün sosyalizmin parlayan bir güneşi durumundadır.

AEP HER ZAMAN MARKSİZM–LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİNİ SAVUNDU

AEP kuruluşundan itibaren her zaman Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmini kararlılıkla savundu. Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin ilkelerini kararlılıkla uyguladı. AEP'nin revizyonizmin her türüne karşı verilen mücadelelerde önemli bir yeri olmuştur.

AEP, Titocu revizyonizme karşı Stalin önderliğinde yürütülen mücadelede aktif olarak yer aldı. Daha sonra Sovyetler Birliği'nde iktidarı gasbeden Kruşçev revizyonizmine karşı Lenin ve Stalin'in öğretilerinin ve proleter enternasyonalizminin savunulması mücadelesinin başını çekti. 1960'da yapılan Komünist ve İşçi Partileri Toplantısında AEP, Önderi Enver Hoca yoldaş başta olmak üzere Marksizm-Leninizm bayrağını yükseltti. AEP, Kruşçevci revizyonizme karşı mücadelede büyük başarılar kazandı.

Başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP, bugün Çinli revizyonistlere karşı yürütülen mücadeleye de önderlik etmektedir.

AEP: GENÇLİĞİN BÜYÜK BİR DOSTU

AEP, her zaman gençliğe büyük bir ilgi ve önem vermiş, ona yakından önderlik etmiş, gençliğin çıkarlarını ve ideallerini kararlılıkla savunmuştur. AEP daha kurulur kurulmaz, gençliğe sahip çıkmış, gençliği faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savunmaya ve gençliğe önderlik etmeye her zaman büyük bir önem vermiştir. AEP kurulur kurulmaz, o zamana kadar kendiliğindenci bir şekilde sürmekte olan gençlik mücadelesine önderlik etmeye başladı. Arnavutluk gençliğinin örgütleyicisi, ilham kaynağı ve önderi oldu. Daha 1941 yılındayken Arnavutluk Komünist Gençlik Örgütünü kurdu. 1943'te ise ülkedeki tüm devrimci gençliği kucaklayacak olan Arnavutluk Anti-faşist, Anti-emperyalist Gençlik Birliği'ni kurdu. Gençliği eğitmeye, devrime seferber etmeye ve saflarına kazanmaya büyük bir önem verdi. AEP, kurtuluştan sonra da gençliğin en büyük dostu ve önderi oldu. Ülkede gençlik için eğitim, kültür, iş vb. her olanak sağlandı. Arnavutluk'ta her genç istediği dalda ve en üst düzeye kadar öğrenim görme olanağına sahiptir. İşsizlik diye bir şey yoktur. Gençlik, AEP önderliğinde sosyalist inşada aktif bir şekilde yer almaktadır. AEP'nin önderliği sayesinde Arnavutluk gençliği mutlu bir yaşama ve her olanağa sahiptir.

AEP, aynı zamanda tüm dünya gençliğinin yakın bir dostudur. AEP'nin emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelesi, tüm dünya gençliğine, düşmanlarına karşı mücadelelerinde güç vermekte, yollarını aydınlatmaktadır. Arnavutluk'ta AEP önderliğinde gerçekleştirilen proleter demokrasisi ve sosyalizm, tüm dünya gençliğinin ideallerinin gerçekleşmiş halidir ve gençliğin ilham kaynağıdır.

38. kuruluş yıldönümünde komünizm davasının yılmaz savunucusu Arnavutluk Emek Partisi'ne ve önderi Enver Hoca yoldaşa şan olsun !